

ஓம்
பரப்பிரஹ்மணே
ஓ ளவைப் பிராட்டியார்
திருவாய்மலர்த்தருனிய
ஆ த் திருடி மூ ல மும்,

திருத்தருத்தி - இந்திரபீடம்,
கரபாத்திர சுவாமிக ளாதினத்து
ஓ ர் அ ன் பர்

இயற்றிய
பாகியார்த்தமும், ஆத்மரார்த்தமும்.

இவை, சென்னை ஹிந்து தியவாஜிகல் ஹைஸ்கூல்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
ஸ்ரீமத். கோ. வடிவேலு செட்டியார் அவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு,
ஸ்ரீமத. கால. ஷாமலிங்க செட்டியார் அவர்களால்
சென்னை அமரிகன் டைமென்டு அச்சுக்கடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

ஜம்
தத்ஸ்த்.
பாப்பிற்றமணே கமஃ.

முகவுரை.

எல்லாம் வல்ல விரைவன் கம்மஞோர் சர்வதூக்க விர்த்தி
பரமாத்மன் பிராப்தி வடிவ வீடு பெறுமாறு திருவாய் மலர்ந்
தருவிய வேதத்தை முதலாலாகக்கொண்டு வெளிப்பட்டவை
ஸ்மிருதி புராணேதிகாச முதலியனவாம். இவ்விரண்டையும் முத
லாலாகவும் வடிவாலாகவும்கொண்டு தேச பாலைக்களில் வெளிப்
பட்ட நூல்க ளெண்ணுந் தனவாம். அவ்வெண்ணுந் த நூல்க
ளுள், நானந்தாயாதிய ஓவவைப் பிராட்டியார் அருளிச் செய்த
ஆதீதீதுடி என்பது மொன்றும். அது கந்தமிழ்ப்பாலைக்கண் ஒப்
புயர் வில்லாது விளங்குவதென்பது பண்டிதர் முதல் பாமர ரீரு
யுள்ள யாவரும் செவ்வனே யறிந்த விஷயமாம். அது வேதார்த்த
த்தை “அறுந்நேய விநம்பு” என்றற் றொடக்கத்தனவாக விதிமுக
மாகவும், “இயல்வது காவேல்” என்றற் றொடக்கத்தனவாக மறை
(விலக்கு) முகமாகவும் கூறுவதென்பது பண்டித ரியாவரு மறிந்த
தொன்றும். புருஷார்த்தத்தை விரும்பு மக்களியாவார்க்கும் கற்ப
கத்தருப்போ விருத்தல்பற்றி இது தமிழ்மக்க ளியாவராலும் படி
க்கப்பட்டு வருகின்றது. இதற்குரை பல விரும்பினும் அவையாவ
மதனது வெளிப்படைப் பொருளையே விளக்குவதன்றிக் குறிப்புப்
பொருளை விளக்காமையின், அக்குறையை விவரித்திறம்பொருட்டு
இவ்வாததிசூடிக்குச் செவ்விய வெளிப்படைப் பொருளுடன் குறி
ப்புப் பொருளும் தக்க பிரமாணத்துடனெழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆத்திரம வாக்சியம் தூற்றெட்டாயப் பிரதர்மாச்சகனை பிர்க்குண
 மலகத்தொட்டி வாக்சியம் தூற்றெட்டாய மிருக்கலின், ஆத்திரார்
 தத்தன் றெட்டை மொல்லொன்றிலும் பிரதர்மாச்சகனை பிர்க்கு
 ணை மலகத்தொட்டி வாக்சியம் தூற்றெட்டி முறையாக வமைத்
 தொகுப்பட்டுருக்கின்றன. வியஞ்சகமி (குறிப்புப் பொருளி) ன்
 றிய தூற்றொட்டி வாக்சியம் மொட்டெட்டெட்டென்று அலங்கார தூவார்
 கூறவகை சிறிது உய்த்துணரின், இத்தற்குக் குறிப்புகள மெழு
 தியது இன்னி யமையாத கென்பது அன்பர்களுக்கு அன்கு
 விளபகு.

கெயிர் மலகத்தொட்டி பாசியார்ச்ச மென்பதும், அள்ள
 தைப்பொருள் ஆத்திரார்ச்ச மென்பதும் பிரதிதொட்டி. இவ்வாட்சி
 துட்டின் மலகத்தொட்டி பொருள் ஒவ்வொன்றும் வேதார்க்கத்தின்
 பாசியார்ச்சமென்பது ஆண்டாண்டிக் காட்டிய பிரமாணங்க
 ளுக்கென்கு விளங்கு. பாசியார்ச்சத்திற்குச் சிறுக்குறள் சுத்திப்
 பத்திர் கிணக்கமார்பி மாணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது ;
 சுட்டிப் பிரமாணம் ஒவ்வொன்றிற்குச் தக்கவாறு மொழு
 தப்பட்டிருக்கின்றது.

மூத்தலின் விவகம் அவர மாகன கோசமாம் ; ஆயினும்,
 தீர்ச்சுருகாதன் அலங்காரத்தினாலும், பரசொருபமே தானாக
 விளங்கும் தீர்ச்சுருகப்பெருமானது கிருபையாலும், தமிழேனது
 சிந்தறிவிற் கெட்டயகைவா இவ்விருகை மாரைய மெழுதப்
 பட்டன.

மூத்தலின் மெல்லாம் வல்ல விளைவன் என்று விவகமாய
 கருணை பரிபாரக

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை

இப்புத்தகத்தின் முதற்பதிப்புரை செலவழித்துப் போனனையெயன் இது கிடைப்பது அரிதாய் விட்டது. பல முழுக்கங்கள் இதனை யசுரிட்டி வெளியாக்க வேண்டிமென்று பன்முறை கேட்டுக்கொண்டமையால், எல்லாம் வல்ல வினாதவானது கருணையினால், முன் பதிப்புரைக்கொன்றும்ப் பரிசீலனைச் செய்து இதனை யசுரிட்டி வெளியாக்கினேன். தவறிருப்பின் உலகம் பொறுத்த.

ஜி.கா.னம்,

ஒ ர ன் ப ன்.

நிர்க்ருண அஷ்டோத்திரம்.

1	நம் ஸ்ரீநாணுவோ நம:	24
2	நம் அக்ஷராய நம:	25
3	நம் அக்ஷராய நம:	26
4	நம் அக்ஷராய நம:	27
5	நம் அக்ஷராய நம:	28
6	நம் அக்ஷராய நம:	29
7	நம் அக்ஷராய நம:	30
8	நம் அக்ஷராய நம:	31
9	நம் அக்ஷராய நம:	32
10	நம் அக்ஷராய நம:	33
11	நம் அக்ஷராய நம:	34
12	நம் அக்ஷராய நம:	35
13	நம் அக்ஷராய நம:	36
14	நம் அக்ஷராய நம:	37
15	நம் அக்ஷராய நம:	38
16	நம் அக்ஷராய நம:	39
17	நம் அக்ஷராய நம:	40
18	நம் அக்ஷராய நம:	41
19	நம் அக்ஷராய நம:	42
20	நம் அக்ஷராய நம:	43
21	நம் அக்ஷராய நம:	44
22	நம் அக்ஷராய நம:	45
23	நம் அக்ஷராய நம:	46

ஒம் சர்வாகாசாய நம:	47	ஒம் சிர்விகல்பாய நம:	78
ஒம் சர்வாபாவாய நம:	48	ஒம் திர்க்குஞாய நம:	79
ஒம் சர்வகாணாய நம:	49	ஒம் திராகாசாய நம:	80
ஒம் சர்வசமநாய நம:	50	ஒம் திரீஸ்வராய நம:	81
ஒம் சர்வாதாசாய நம:	51	ஒம் திரிந்திராய நம:	82
ஒம் சர்வாதிஷ்டாய நம:	52	ஒம் திரஜ்ஜீவாய நம:	83
ஒம் சக்தித்யாய நம:	53	ஒம் திவத்பரகிர்தயே நம:	84
ஒம் சக்தியாய நம:	54	ஒம் சர்வவிசேஷாய நம:	85
ஒம் சக்திதாஃதாய நம:	55	ஒம் திவத்பரஞ்சாய நம:	86
ஒம் சாக்ஷியாய நம:	56	ஒம் திருகநாய நம:	87
ஒம் சாஃதாய நம:	57	ஒம் தியாய நம:	88
ஒம் சிம்மாத்தாய நம:	58	ஒம் தியாஃதாய நம:	89
ஒம் சிவாய நம:	59	ஒம் தியமுத்தாய நம:	90
ஒம் சூர்யாய நம:	60	ஒம் திராகாசாய நம:	91
ஒம் மகாசூர்யாய நம:	61	ஒம் திர்விக்ஷயாய நம:	92
ஒம் ஸ்வயம்புத்தாசாய நம:	62	ஒம் திரீத்தேதாஷாய நம:	93
ஒம் ஸ்வபுத்தாசாய நம:	63	ஒம் துரியாய நம:	94
ஒம் சுத்தாய நம:	64	ஒம் துரியாதீதாய நம:	95
ஒம் புத்தாய நம:	65	ஒம் பரமார்த்தாய நம:	96
ஒம் ஸ்வயம்புவே நம:	66	ஒம் பப்பிரஹ்மாய நம:	97
ஒம் லக்ஷ்மிக்குஞாய நம:	67	ஒம் பித்தியக்ஷாய நம:	98
ஒம் திர்க்காய நம:	68	ஒம் புராணாய நம:	99
ஒம் திரீஸ்வாய நம:	69	ஒம் புராதனாய நம:	100
ஒம் தாதாருபாய நம:	70	ஒம் புராணாய நம:	101
ஒம் திர்விகாசாய நம:	71	ஒம் மகத்தாய நம:	102
ஒம் திஷ்டிகிரியாய நம:	72	ஒம் முத்தாய நம:	103
ஒம் திர்ச்சம்பத்தாய நம:	73	ஒம் வஸ்துவாய நம:	104
ஒம் திரீலேபாய நம:	74	ஒம் விபுத்தாய நம:	105
ஒம் திருபாதிகாய நம:	75	ஒம் அதேதாமுகாய நம:	106
ஒம் திரீமலாய நம:	76	ஒம் ஸ்ரீ சற்குருவே நம:	107
ஒம் திரீயுவாய நம:	77	ஒம் சம்பூர்ண சமாப்தாய	108

தம்

பட்டிபற்றமணை நம:

இந்தூர்து மேற்கோளாகக் காட்டிய

பூதநின் டையார்.

1. தயத்தி.	25. தீவிரத்தி.
2. சிவஞான சிவஞானம்.	26. துத்துவிதவுண்மை.
3. திருக்குறள்.	27. சிவநாதத்தமலை.
4. அவிதேவத்தியார்.	28. தேவிகாம்பலாத்தம்.
5. திருத்தி.	29. மெய்க்குருவினா.
6. விபவசுத்தமண.	30. வைரத்தியத்தி.
7. திருவாசகம்.	31. திருப்போரூர் சத்திமு.
8. ஞானவாசிட்டம்.	32. திருமத்தி.
9. தாயுமானவர்.	33. முஞ்சுரிவீரத்தம்.
10. திருமத்தி.	34. திருக்குதிருசிய விவேகம்.
11. சைவவல்லிபுத்தூர்.	35. திருவருட்பா.
12. மகாவித்தியம்.	36. குதசமத்தி.
13. சைவத்திருவாரூர்.	37. தன்னெறி.
14. பெருத்தி.	38. தேவா.
15. மெய்ஞ்ஞானம்.	39. விவொடுக்கம்.
16. சத்தியத்தி.	40. தத்துவத்தி.
17. கொருபதாரம்.	41. போதாமிர்த்தம்.
18. தந்தி.	42. தபத்தம்.
19. திருவாசகம்.	43. பட்டினத்தார்.
20. வைரத்தியத்தம்.	44. மெய்ஞ்ஞான வெண்பா.
21. ஞானசக வெண்பா.	45. சிவஞானத்தி.
22. சைவத்திருவல்லி.	46. போதத்தாரம்.
23. பகவதத்தி.	47. ஞானசக தீதமணமலை.
24. தபத்தி.	48. பாத்தி.

பிழைதிருத்தம்.

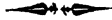
பச்சி. வர்.

பிழை.

திருத்தம்.

2	10	சரித்தன	சரித்து
4	21	சொழித்து சிந்த வெட்டி	சிந்த வெட்டாது மற்றத்
		டாது	டாது
7	25	எதிர்ப்புறையி	எதிர்ப்புறையி
10	20	பாவனைமுடி	பாவனையைமுடி
17	1	சீவக திலக்கணங்க	சீவகா திலக்கணங்க
19	5	கண்க	தத்தில்
25	17	சம்பந்தமாக	சம்பந்தமாகிய
37	6	வீளங்குவன்	வீளங்குவர்
42	1	கைவல்லிய கவீதம்	கைவல்லிய கவீதம்
45	7	அப் பிரத	அப் பிரத
51	2	குரிடர் வீட்	குரிடர் வீட்
51	6	வருத்தபடி	வருத்தபடி
51	14	துவத்துவத்தங்களை	துவத்துவங்களை
58	2	ருபத்தி ஸயமாகுமோ	ருபத்தில் ஸயமாகுமோ
68	15	ஸ்திரியன்	ஸ்திரியன்
76	2	என்ற பா	என்ற
76	16	ஆசைப்பட்டப்பட	ஆசைப்பட்டப்பட
79	5	அத்தியை	அத்தியில்
108	14	ஒருமை	ஒருமை
112	9	கென்முனைப்பால்	கென்முனைப்பால்
125	6	ளா நன்முயல்வால்	ளாந் நன்முயல்வால்
131	15	கம்பசல் -	கம்பதல் -
138	24	கனவிற சுழத்தி	கனவிற சுழத்தி

ஆத்திர வாக்கிய அட்டவணை.

எஸ்.

பக்கம்.

1.	ஆரஞ்சுமய விநாயகம்.	3
2.	ஆறுவது சிவம்.	4
3.	இயல்வத காய்வம்.	5
4.	சுவது விலக்கேல்.	6
5.	உடையது வினம்பேஸ்.	8
6.	சகத்கமது கைவிடேல்.	9
7.	எண்ணெயுத் சகதேழல்.	10
8.	தெய்து சுகந்தம்.	12
9.	தய மிடின்.	13
10.	பெய் பொழுது.	15
11.	புதுவ தொழியல்.	16
12.	ஒவியம் பிச்சேல்.	17
13.	அருகஞ் சுகந்தம்.	18
14.	கணமடான்று சொல்லல்.	19
15.	பெய்யல் வண்.	21
16.	சுவிதம்.	22
17.	ஞயம்பட வண்.	23
18.	இடம்பட வீச்சேல்.	25
19.	இணக்கமறித் துணைநது.	26
20.	சுக்கை நாய்ப்பேண்.	27
21.	சுன்றி மறவேல்.	29
22.	பருவம் சிவ பாய் செய்.	30
23.	மண்பறித் துண்ணேல்.	31
24.	இயல்பவாதன செயேல்.	32
25.	தாவ மட்டிடல்.	33
26.	இவ்வ பஞ்சிற்றுயல்.	35
27.	அஞ்சகம் பிச்சேல்.	36
28.	ஆதகவாதன செயேல்.	37

எஸ்.

பக்கம்.

29. இளைமயிற் கல்.
30. அறினை மறவேல்.
31. அனந்த ஸாமிடல்.
32. கடிவது மற.
33. காப்பது விதம்.
34. இழமைப் படவாழ்.
35. கீழ்மை யகற்ற.
36. குணமது கைவிடேல்.
37. கூடிப் பரியேல்.
38. கெடுப்ப கொடி.
39. கேள்வி முயல்.
40. கைவினை கிடையல்.
41. கொள்ளை விரும்பேல்.
42. கொதாட் கொடி.
43. சக்கா கொறிடல்.
44. சான்றோ ரினத்திரு.
45. சித்தும் பிழைசல்.
46. கீர்மை மறவேல்.
47. கூலிக்கக் கொல்லைல்.
48. குது விரும்பேல்.
49. செய்வன திருந்தகெசம்.
50. சேரிட மறித்துசேர்.
51. சையெனத் திரியேல்.
52. கொற்சொர்வு படுதல்.
53. கொம்பித் திரியேல்.
54. தக்கோ னெனத்திரி.
55. தானமது விரும்பு.
56. திருமாலுக் கடிமைசெய்.
57. தீவினை யகற்று.
58. துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்.
59. துக்கி வினைசெய்.

- 38
- 40
- 41
- 42
- 44
- 46
- 47
- 49
- 50
- 51
- 52
- 54
- 55
- 57
- 58
- 59
- 61
- 62
- 63
- 64
- 66
- 67
- 68
- 70
- 71
- 72
- 74
- 75
- 76
- 78
- 79

௭௭௦௧.

க்தம்.

60.	கெய்கை மிகுதேயல்.	80
61.	சேய்க்கேதோ டொத்திவாழ்.	81
62.	சையல்சொற் பசுமேயல்.	82
63.	கொண்ணை மாமேயல்.	84
64.	சீதார்பன தொட்டல்.	85
65.	சுண்ணை அடைப்பிசு.	86
66.	சாடொப் பனசெயல்.	87
67.	சிலைப் பிசுமேயல்.	88
68.	சீவிலை மாமேயல்.	89
69.	சுண்ணை பசுமேயல்.	91
70.	சூர் பனசுயல்.	93
71.	செத்பயில் மிலை.	94
72.	சீதார்பன தொட்டல்.	95
73.	சுண்ணை அடைப்பிசு.	96
74.	சொய்யல் கொய்யல்.	97
75.	சுய்யல் கிடல் தொட்டல்.	98
76.	சுய்யல் பசுமேயல்.	99
77.	சுய்யல் பசுமேயல்.	100
78.	சுய்யல் பசுமேயல்.	102
79.	சுய்யல் பசுமேயல்.	103
80.	சுய்யல் பசுமேயல்.	104
81.	சுய்யல் பசுமேயல்.	105
82.	சுய்யல் பசுமேயல்.	107
83.	சுய்யல் பசுமேயல்.	108
84.	சுய்யல் பசுமேயல்.	110
85.	சுய்யல் பசுமேயல்.	111
86.	சுய்யல் பசுமேயல்.	112
87.	சுய்யல் பசுமேயல்.	114
88.	சுய்யல் பசுமேயல்.	116
89.	சுய்யல் பசுமேயல்.	117
90.	சுய்யல் பசுமேயல்.	118

எண்.

பக்கம்.

91.	முனைமுடித்து விழைவல்.	120
92.	முடித்துவிடா ஒணர்வேல்.	121
93.	முடிவியா படாங்கோ.	123
94.	முனைமக்கள் கொற்றேன்.	124
95.	முடிவியார் மனையகல்.	126
96.	முடிவியார் மனையகல்.	127
97.	முடிவியார் மனையகல்.	128
98.	முடிவியார் மனையகல்.	129
99.	முடிவியார் மனையகல்.	131
100.	முடிவியார் மனையகல்.	132
101.	முடிவியார் மனையகல்.	134
102.	முடிவியார் மனையகல்.	135
103.	முடிவியார் மனையகல்.	136
104.	முடிவியார் மனையகல்.	137
105.	முடிவியார் மனையகல்.	138
106.	முடிவியார் மனையகல்.	139
107.	முடிவியார் மனையகல்.	141
108.	முடிவியார் மனையகல்.	142

நீ

தத்ஸத்.

பரப்பிஷ்மணே நம

ஸ்ரீ சந்தருநாதன் துணை.

பரப்பி

சகலிதா பத்தமீ மதமுத மூண்டதாய்க் கக்கிதா ஸங்காஞ்
சத்தியஞ்சதாய், சித்திதா ஞாதுரு ஞான ஸ்ருயமே ஈன்விழ்ச்
கொம்பொன்ற ஈண்ட சத்தியாய்க், குச்சிதாஞ் சிவவீ சாநிகாள்
வாயதாய்க் கூறிச்சை யாதிபீய நும்பக் கலமதா, யச்சிதாஞ் செவீ
யாதிபீயாதிரு மாயைபா மேவங்கிய கணபதி யுள்ளமென் னுள்
ளமே.

(1)

மெய்யுடைய வையார்மேல் ஒருப்புடையான் கருப்பு விளச்
சுப்பொலென், பொய்யுடைய வருள்மீபாதப் பொருளுடையா
னருளுடையான் பொறியைத் தாலு, மையுடைய மனத்தாலு மயக்
குடையார் மதமகளைத்தா மதங்க ளாக்குக, கையுடைய முகமு
டையா னகமுடையான் துணைக்கருத்தி லிருத்தல் செய்வாம். (2)

அமய்தா சகித ஞாதி யாகத்த நடனஞ் செய்து
நம்பிஷ்ஞ் துன்ப ஈக்கி நந்தக கல்கா னின்ற
வெய்திதா வான வீச னிருபதக் கமலத் தன்னை
நம்பவா துன்ப ஈக்கி நந்தக மடைவ தற்றிக.

(3)

சொருப ஸ்துதி.

உலகமுதற் பொருளையும்பர்க் குணர்வரிதாம் பொருளை யோ
சியமே காசமத்தி னுச்சிவிலுட் பொருளைப், பலகலையின் பொரு
ண்முடிவின் முடிவான பொருளைப் பற்றாதப்பற் நியபெரியோர்
பாவியவான் பொருளை, யலைதிவால் நனை கடலி னுதித்தொடுங்கு
மாயோ ஸ்விசாண்ட முதிக்கொடுங்கு மதன்மூலப் பொருளை, யில
உபகர் தருகாதி மாளுதும் பொருளை யெங்குமாம் பாம்பொருளை
யாமு வணங்குகிறார். (1)

ஆக்கையெனும் புழுக்குரம்பை யணைத்தணையப் பொருளை
யருளொளியைப் பாரப த்துக் கப்புரைய மறிவை, நீக்கமுறு மயிர்
முனைச்சு மிடமடவெங் கெங்கு ிரைத்துநின்ற முழுமுதலை ினை
விலெழுஞ் சுடரைப், பாக்கியங்கள் செய்தனத்தத் தலக்குறைகள்
முடிக்கும் பழவடியார் தமக்குதவ பகத்துணர்கற் பகத்தை, வாக்கு
மன விகற்பத்தா ஸ்விபடா ஹொன்றை மாசுற்று வெறுவெளியை
மனவெளியி லடைப்பாம். (2)

சாத்தித்தா ஸ்விபடாத் குனிமுதலைப் பாரபாத்தைத் தா
னே நானா, மாத்திரமாய் நிற்பதனை வாய்விட்டுப் பேசாத மௌன
வைப்பைக், காத்திரவா தனைகடந்த வறிஞருக்குப் பலமீயுங் கற்ப
கத்தைப், பார்த்தலிடக் தொழுகமும் பம்மாச சியப்பொருளைப்
பணித்தல் செய்வாம். (3)

பொன்னுல கத்தினிற் புலியி லத்தத்
கென்னுடை யுப்புறத் திலங்கு கின்றது
மன்னுஞ் சோதியே வடிவ மியாவுமாய்த்
தன்னுல கப்பொரு டொழுதி தைஞ்சுவாம். (4)

இவையு மதியும் வானும் வாயுவு மனலு ய்ப்பு
முரவிய மன்னு மந்தை யுணர்பவன் குண மாகிப்

பாலிங்குக் கண்ணனாண்டுக் காபுமன் துடிக்கின்ற
யுனைமனமிடுத்து ஸோரகா மராளியினை வணங்கும். (5)
கண்ணுதற் பவன் கவர்க்குக் கண்ணங்கன் விளங்கு மெக்கார்
தன்மதி யருக ஸுத்தி தாசை விளங்கு மெக்கார்
விண்ணுதற் புது மியாவும் விளங்கிடு மெக்கா வுத்த
வுணமையைச் சிவப்பி கா கொளியினை பவந்துள் வைப்பாம்.
போற்றியாடன ாணன் பொருவினா வருவக் தானை
போற்றியாரு வருக விரிபுனை வந்து சித்து
மாற்றிட கொணுதல் வம்மின் மாசெல்லா மாற்றிற் தன்னை
தோற்றியா வந்த வாசான் றணையப் தொழுகல் சொல்லாம். (7)

கல்லாவின் புடையமர்த்து கான்மனையா தவகழுதற் கந்த
செவ்வி, வல்லார்க ணுல்வருக்குர் வாக்கிரத்த ஆணமாய் மறைக்
கப்பாலா. கொல்லாமா யவளதுமா அருத்தனை அருத்தபடி அரு
ந்து காட்டிசு, கொல்லாமற் கொன்னவரை ிணையா ம ணிணைந்து
பவம் மொடகைக் கெல்லாம். (8)

சுத்தமெ தாங்க மெல்லாஞ் சொல்லிய பொருள்க டம்மை
மெத்தவுங் கருணை யாழை மேன்மைசேர் பாடி யாதி
தத்துவ துல்கன் கொண்ட தடையறத் தெரிய வைத்த
வருகமா சகை பாசர் ணுண்மையை யுளத்துள் வைப்பாம். (9)

குரு வுத் துதி.

இருவர்க ளுட்கறித்துக் தனையறியா ததுப்பா விமானரியும்
பொருளெதிசு கெனையறியா மையனாத், கருவிடைபுக் கின்பதுன்
பக் கடலிடைபி சுழன்று கண்கலக்கப் பதிவேனைக் கருணைவித்

யதன, வருவினைக ளாற் றோக்வி யாணவாமெ ிபாக்கு யதமதமென்
 றிருக்குவெலா மறிவுகொடே ிக்கிப், பருவமதிற் பதக்குக்கிக் கற்
 பனைகள் யாவும் பாழாக்கிக் காளுத்தும் பாகுருவைப் பணிவாம். (1)

சாணிவன்ற னவெனென் றெ லின்றிநிடா தெழுமுன்ற டாம
 னெந்தும். என்மரு ிலைவிதுவெ தாத்தவப சாத்தயிது தானெ
 காளு. மொனொரு டிதுவெனான் மறைவினுப ிடகமொழி
 முமககாட்டி, என்னதா தெனிகளை நாவகத்தும் பாவகத்து லின்றி
 வாமெ. (2)

மட்டத்தா பாவாணுஞ் சாத்திய பாவாணு
 மட்டியா விற்பமக் காவாணு —மெத்தமுன்
 காளுத வாவாணு ச னாரு வாவாமருட்
 தோளுத வாவாணு கரு. (3)

காவாணு மிங்கியென் றனைவந் தாண்டருள்
 தூயவன் சாணமெ சமக்க வென்றலை
 வாய்துதி செயக்கர மலர்க ியத்தொழ
 செயமொ டனுதின ினைக கொஞ்சமெ. (4)

குருவெ திருமாலாம் கொகனகத் தாளு
 குருவெ புரையிறத் தோவாந் —குருவெவிந்
 செல்லாமா யல்லவா மெயவருந் தை வாவாருத்
 வல்லாந் ஞா ச மதி. (5)

வள்ளத் திருந்து மொளிக்தான் பரன்சு, வன்
 கள்ளத் தனைத் தவிர்த்துக் காட்டினான் —வள்ள
 வருவான கொலமொ வக்தகாலங் காட்டிக்
 குருவான கொலமொ கூறு. (6)

மதுவது வாயினா நடுபவந்த னோனயந்
குதுவதுவா பன்னறிவிக் குன்றி—யதுவதுவா
தானவொல பெறில்லை யெனான் தனிநீன்
சான்றிதான் னெனேனேன் னான். (7)

மடியேனை யான நுணமெளி சாக்கிப்
படி நீது வாகப் பானே—கொடியேனென்
கொணாது சினமப்பள்ளி விதுவென வீடளித்த
கண்ணை நடைபயிற் கா (8)

யான உவநூனாது காந்தரிய சிவகுமுத்தி
யானைவெயல் பாகதாபய யாசு—யோனாகுரு
மகானைவெரு சொல்லாந் கதாப நுணம
யானையய்கமுன டென் (9)

நூனையறித தேதாருரு நண்ணிய சிவகுமுத்தி
கூனா குருமக கழைச்சுரு—மானமொடி
சாயெனயம் கருகெண்ணைக் கதாருரு நென்சிந்தை
தேகாய்வேன வாழாருரு (10)

பாச ஸாசனையுந் குனித்தனிப் பரித்திட நீகதி
தேச மாகிய வறிவுரு தீயெனக் காட்டிப்
தேச தீமழ்வகைப் பிறப்புணக் கிலையெனப் பேசித்
தாசு நீகதிய சுயபுரி காசனைத் தொழுவாம். (11)

வியல் பினையெனதுள தேதாத காட்சியே
மல வேந் குதியானந்த ரூபனை
கமல தேயக கதாவன் தோலுனக்
தமல வேயறி காணாத ரூபனை. (12)

ஆக்கையல் விர்தியர் யல்லவகக க ணமல
 தேக்குபி-ா ணனுமல்ல சீவனல சாட்சியல
 பொத்துவா வில்லாத ஞானர் மென்றருளு
 மாக்கு-வன் றிருக்காளை மறவாமல் வணங்குவாம். (13)

எவருடை யருளால் யானே யெந்தாமர் ி ம மென்பார்
 கவருடைப் புவன மெல்லாங் கற்றிக் மென்ா றித்து
 கவரிடை வெளிபோல் யானே சொருப சுபாவ மாணேன்
 அகருடைப் பதம பாக மனுதினம் பண்கின் நேனே. (14)

என்னுடை மனது புத்தி மத்திய சரீ மெல்லாம
 என்னுடை யறிவி னுலே ிரவிமுன் னரிமமே மாக்கி
 என்னுடை சீய காணு மேகமென் னாக்கியஞ் செய்ய
 என்னுடைக் குருவாய்க் கீதான் ற சீசனை லிதைஞ்சி மேனே. (15)

தக்கை தாயி யென்னுயர்க் துணையு் சஞ்சல மதுதிராக்
 வந்த தேசிக வடிவு சீ யுணையலான் மற்றொரு துணைகாணேன்
 ஆந்த் மாதியு மனப்பருஞ் சோதியே யாதியே யடியாந்தம்
 சிங்கை மேவிய தாயுமா னவென்னுஞ் சிரகிரிப் பெரு மாடென். (16)

ஆயுமாமதை முடிவிலி வாகமச சித்தி
 லேயுமத்தைத் துணையிலாச ககத்தினை யெனிகற்
 றேயுமாறருள் கரத்தெமக் குதவிய சுருணக்
 தாயுமானசற் குருபான் இருசுரண சுணே. (17)

வடிவிலா மாயையால் வந்த பவத்திற்கு
 முடிவிலா முத்திப் பொருட்டு—மடியோரி
 னீண்ட பெருமா னிகளமறப் போதமயிக்
 தாண்ட பெருமா னடி. (18)

சுருவிகை சங்கமமாகச் கொண்ட திருமேனி
 சுருவொன்று மேனிமீத்பார் காட்டா—நருனென்று
 சண்டவர்த்திச யானக் கங் கண்டுகொள் வாமல்து
 கொண்டவர்க்கி—மென்னகிடைக் கும். (19)

வென்றென்பா மொன்றிற் யென்க பெரிநீண்டென்பா மென்க
 வென்றென்பா மென்க யென்க கவையென்பார் கவையே யென்க
 வென்றென்பா மென்க வன்றி யுண்டென்பா ருண்டே யென்க
 வன்றிகா மென்றது முத்தி யடியுனேற் களித்தா னாசான். (20)

வென்று நுல்கு முல்குநுற் று நு மாகிச் சகசமாய்ப்
 பின்னை யபினை யெழுஞ்சுத்தி பிரியா தருக்குப் பி மமா
 வன்னு முணர்வுக் குணர்வாகி யருவா யருவா யுபயமுமா
 யென்று னிருத்த பாசிவந்தை சின்னாற் கண்டே னிறையோனே.()

மண்ணை விழுங்கிப் புனங்களை விழுங்கி வாழ் தனைவிழுங்கி,
 விண்ணை விழுங்கி வெண்மதியை விழுங்கி வெய்யோன் தனைவிழு
 ம்கி, மொண்ணை ய்யமா னனைவிழுங்கி முற்றம் விழுங்கிப் பற்ப
 லவா, மென்னை விழுங்கி யிருத்தனை சின்னாற் கண்டே னிறை
 யோனே. (22)

காயனை யகாய னாக்கிக் கண்டனை யகண்ட னாக்கிப்
 பெயனைப் பிம மாக்கிப் பிறப்பிறப் பிலாமை யாக்கித்
 தாழ்ந்து மிளிய னாகி வந்தெனைத் தகைத்தாட் கொண்ட
 வயசற் குரவ னனைத் தொழுத்தொழங் களிது னாகும். (23)

ஆழ்த்துக் கட்டிடுவன் பவத்தடவி லேனைக் காலம் புகலின்றிச்,
 குழ்த்தே சுருணை மாலைடுத்துத் துரியக் கண்டிற் சேர்த்தாய்க்கு,
 வீழ்த்து வீழ்த்துப் பண்பிதையெஞ்சி வியத்து வியத்து மகிழ்த்தட
 லில், வாழ்த்து வன் வாழ்த்தென் கைம்மாறு தானென் னவியத் தடுத்
 தாய்த்தே. (24)

மும்மாயைக் கப்பால் முழுப்பாழுக் கப்புறத்தே
சும்மா விருக்கத் துரியந் கடத்தலச
சிம்மா தனமளித்த சிவஞான தேசிகற்குக்
கைம்மாறு போதமலாற் காணேன் கடைமேனே. (25)

உண்ணுத சொறு முடிக்காத வத்திரமும்
பண்ணுத பாயும் பவிக்காத ரத்தினாயும்
மெண்ணு மலுவ மியம்பாத தேத்திரமும்
கண்ணு ளளித்தார்க்குக் கைம்மாறு காணேனே. (26)

திராத வைம்பொறியுத் தீர்த்துச் சிவமாக்கிப்
போத வானந்தப் பிறங்கன்மிசை வைத்தாருக்
காாத வன்பா லகரகுழைத்து மெய்யரும்பிப்
பாராத தெண்டனிட்புப் பத்திசெயக் கடவேனே. (27)

கல்லாலின் தீட்டுருத் கண்ணுதமலன் போலாகிக்
கல்லா வுலகிற் கருணையொழிப் வந்தெனக்கு
சொல்லாத சொல்லையொரு சொல்லா ளுடைத்தார்க்குச்
சொல்லாத சொல்லானற் றிருத்திரங்கன் செம்புகனே. (28)

ஐயத் திரிக் மழல்விடமு மானதே
ஐயத் திரிவு மறத்தான் குருநாதன்
மெய்யன் றிருமேனி விமலன் றிருமேனி
மெய்யன் றிருமொழிய மெதத் திருமொழியே. (29)

வானே முதலாம் பூதங்க ளல்லே கரண வகுப்பல்லே
யானுப் பொறியு மைம்புலனு மல்லே யறியு மறிவல்லே
பூனு ருடம்பின் வயக்காலே யுன்னத் தனவே லொன்றொரு
காணே நீயென் றருள்செய்த ஞான குருவை வணங்குவாம். (30)

மண்ணு முருகு ம்முருகு மாயை யுருகு மா லுருகும்
பெண்ணு முருகு மா னுருகும் பேதா பேத வகையுருகும்
அண்ண லுருகு மிடத்தமர்ந்த ஆத்தா னுருகு மரவினையான்
எண்ண யுருகுத் குருநாகன் என்பா லுடைத்த வோர்மொழியே. (1)

குருவுருவாகி மெனனியாய் மெனனக் கொள்கையை யுணர்
கருணை யகற்றி, சுருவுருவாவ தெனக்கிலை யிந்தக் காயமோ பொ
ய்யெனக் கண்ட, திருவுருவான மதுபவ நிலையுஞ் சேருமோ வாவ
லோ பொது. அருவுருவாகி யல்லவாய்ச் சமய மளவிலா வானந்த
வடிவிலே. (32)

செறிவாகு மலமற்ற மாயை யற்றுத் திரிவிதமாக் கன்மமலத்
திரிநு மற்றுப், பிரிவாகுவ குணமறமுக் குறியு மற்றுப் பேதாபே
கவகசற்றுப் பேசசு மற்று. அறியாமையறிவற்றிற்க் கணந்த கோடி
யாதவர்போ கலழகின்ற பறையு மற்றுக், குறியாத வானந்தக்
கு. வ. ஈன்னைக் குப்பிட்டே னென்பிறவி ப்ன்பிட்டே னே. (33)

பொய்யாத புனன்மூழ்கிச சாக்கமெனும் பொடிபூசிக் கரு
ணைமணி புனைத்தெஞ் ஞான்று, ஸாயாத வுளமெல்லாம் ஸைய
பாவா னவிவாத மாமனு வலின்று மேகீ, ஸாயாது மாளுறுங் டக
கதுரீன்ற வாகத்தக் ப்கசிகரீன் னடிப்போ றுக்கே. கொய்யாத
கலர்க்கொண்டவ சுருகசித்தீத்ததித் குப்பிட்டே னென்பிறவி
ப்ன்பிட்டே னே. (34)

ஆசிலின்ன மயகோசக் காண்டி மப்பா லடியாத பிராணமய
ப்காசக் காண்டி, மாசின்மனோ மயகோசக் காண்டி யென்று மாரு
விஞ் ஞானமய க்காசக் காண்டி, பாசமுறு மானந்த கோசக் கா
ண்டி ஞானவடி வாய்ந்த குடவ ஈன்னைக், கோசமெவா மற்ற
சிவ கோசியாகிக் குப்பிட்டே னென்பிறவி ப்ன்பிட்டே னே. (35)

தத்துவநக னாளுதும் பின்னிட் டப்பாற் தத்துவா தீதமாந்
தன்னைக் கண்டு, பற்றென்று மில்லாத பரையைக் கண்டு பரிந்து
பார்க் துள்ளுருகி யதிலொ டங்கி, வெற்றவெறு மானந்த வருவங்
கண்டு வினையாமல் விழைந் தப்பால் வெளியைக் கண்டு, குற்றமெ
ல்லா மரீகித்தம் தருவாய் ின்று குட்பட்டே னென்பிறவி பின்
பிட்டேனே. (86)

சத்துவிக்ஷா பக்தமெனச் சாற்று மரைமுடிவை
யுத்தி பழைபவத்தா லோதினவென் - - ஷத்தனடி
போற்றிப் பகழ்த்து யுசிப்பாய் கெஞ்சுகமே
தெற்றகுணவாச கொல்லெல் வியந்து. (37)

சர்க்குணனாய் நித்தியனாய் சின்மலனாய் சிச்சலனாய்ச்
சர்க்குருகிவ யானசென பாக்கியன—மற்பத்தனை
வார்க்குத் துதிக்க மனநீனைக்க வென்சொத்தி
லாக்கவென் லபாற்பத்தமேயாய். (38)

சுன்னகுத் தீதிலா தாய் கடுமுடி மடிபி லாதாய்
துன்றட னின்றி லாதா யதுவிது வெனவொ ணுதாய்த்
தொன்றுதொட் டெயகட் காகத் தொன்றிய வருவ மொன்றி
என்றுமகாம் பரம் பரையா யிறைஞ்சிமிக் தெய்வ மாமே. (39)

அருவரு வின்றி ின்ற ஆனந்த காட்டா னிற்குத்
திருவருக் கொண்டு தோன்றித் தெரிசன மளித்துப் பின்னும்
கருவுரு வாரா வண்ணவ கருணையாத் தடைக்க ணுட்டிப்
பெருவரு வான வின்பப் பேற்றினை யளிக்கப் பெற்றோம். (40)

புணையலா லொன்று முண்டோ வுனக்கென வருவ முண்டோ
தனையெலாம் நன்பா லீத்து தன்னருள் பெற்றார் மேனி
தனையெலா முளதாய்க் கொண்டு சகத்தினி லுலவி ின்றாய்
இணையலா வருந்து கோ யேதுமே ஐகம்மா தில்லை. (41)

உன்னுட னெனைவு மொன்று யொற்றமை யாகாச் செய்க
தண்ணரு டீனையு கடடத் தானினை யாத வண்ணம்
பண்ணனைவ் திட்ட வுன்றன் பண்ணினை யெண்ணி டெஞ்சம்
தன்னுரு வினைப் புடுத்து சகலமாய் சீன்ற டென்னை. (42)

மெய்யொரு வாயமன மால் ம்மவதற் காகா மொன்றை
மொடியொரு கலத்திட் மடான்றும் மீளாம மனமைய தாக்க
மொடியொரு வாயமன மாகத்தா டெழுந் துமீய திளிவில் வந்த
தயர் ன் னொர் வர்க்கித யாவிரிவ கமிட யாவார். (43)

ஆசைக்கு வசப்பட் டதயன்ற னருளை மீவெண்ட
ஆசையின் மயக்க மெல்லா மகற்றினு டிய மெல்லா
ஆசையின் கலாச டற்கு மண்ணவர்க் கருந் மேவெண்ட
ஆசையின் கருவிய மாகத் தருண்மனைழ ம்பாடிந் திட் டாமின. (44)

என்பொருட் டெழுந் து மண்ட விலைசுத்திதா ம்பாடிய கன்றித்
குன்பொருட் டெழுந் து காரண மெஞ்சிவ கைத்தா மேறுந்
ஆன்மீ டுரு டாககை யாவ் மனை ததுமீய புண்ண தென்றே
முனைச் சிப்பந்த வன்றித முழுந் திவ மெனமெ ணுப்பெயர். (45)

எப்பிரான் சீன்ற புவி வந்திவ் மலான மனததின்
எப்பிரானித்த வாககை மனைவிலா டவக சாரம்
எப்பிரான் கடைகை டுணுக்கம் மீயிலா டுணை தீர்தத்
எமபிரத் காளம். ததல் யாமகின் யடைந்த வாககியம். (46)

புயமாய் கூட்டை ஞான வுழல் ஓரத் தகவதுப் பாசு
செய்யதா மனை சன் குட்டித் திவ்விய மனா க ஓருக்க
மெய்யடி யானைக் கூதம் விகைமுந் மெய்மமை மல்லாப்
பொய்யடி யானைக் கூடாப் புகுதிடத் தத்தாப் பொற்றி. (47)

ஆற்றை வலம்புக வசித்திடு வகண்டா கா
 சந்திரன் பிலை காத்த ஞானநா தார்க்க வின்ப
 மயார்ப்பா காச சமம் துணிய துரியா தீத
 தர்பர வனத்தா னத்த சர்க்குரு நாத போற்றி. (48)

சண்ணாவிட குழலிவெட்டி காட்டுட் டரைப்பட் டாகுத்
 சண்ணாய மலவ ரைக்குட் சித்திய சிற்றென் னானை
 சண்ணரு ஞானநாதகயா ஞன்முகன் முதலோ பிங்கு
 சண்ணாவி யாவெ டிகை சர்க்குரு நாத போற்றி. (49)

சொகசையா முடவக காட்டிப் பொற்பென் னாண்ட காட்டி
 சொகசையா முடவக காட்டி மெழன்றிந வுருளும காட்டி
 சொகமி னிலைப காட்டி மகம்புறக் தானுய்க் காட்டிச்
 சச்சிதா னத்தக் காட்டிஞ் சர்க்குரு நாத போற்றி. (50)

சருட்பொடி முகிலை போற்றி யருட்டி காசா போற்றி
 சருளொட்ப் பவனை போற்றி மாகிலா மணியை போற்றி
 சருளும மென்னை போற்றி தெய்வசா யகமே போற்றி
 திருளமத் மென்னை யானா மினாவனை போற்றி போற்றி. (51)

தாமனை யெனதுகேள் தனத்தென் மங்க மாண்ட
 மெய்யனை வயகே சிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி
 தாமவை முத்தி லெகு முகவிக்கா குகய் காமென்
 தெய்வம மென்முங் காணென் திருவடி போற்றி போற்றி. (52)

ஆறியினிச சமலா லத்தை யருளிய வழும்க் போற்றி
 ஆறியினிற் சமாந் ஞானத் தனுபவத் தந்தாய் போற்றி
 ஆறியினிற் சகச ஞானத் ததுவது வானுய் போற்றி
 ஆறவரு மறவா னத்த வருட்டிருப் பாகம் போற்றி. (53)

அறிவினுக் கறிவார் தன்மை யனுக்கிர கித்தாய் போற்றி
சிறியனேன் சிறுமை தீர்த்துச் செம்பத மருள்வாய் போற்றி
பிறிவரும் பொருளா யெங்கும் பேதமற் றிருந்தாய் போற்றி
வறிவரு மறிவா னந்த வருட்டிருப் பாதம் போற்றி. (54)

அறிவினா லையைந் தாக வறிவித்த வரசே போற்றி
அறிவினா லொன்று முன்னா திருந்திட வமைத்தாய் போற்றி
அறிவுபே ரின்ப மாக வளித்திடு மத்தா போற்றி
அறிவரு மறிவா னந்த வருட்டிருப் பாதம் போற்றி. (55)

வடக்குளே தெற்குந் தெற்கில் வடக்கையுங் காட்டி வார்போ
லுடற்குளே யுயிரு மந்த வுயிர்க்குளே யுணர்வுங் காட்டி
நொடிக்குளே மலம கற்றி னுண்ணுணர் வாக்கி மீட்டிம்
விடக்குளே பிறவா வண்ணங் காத்தருள் விகிந்த போற்றி. (56)

அருவமாய் நின்றாய் போற்றி யடியனேன் பொருட்டா யிங்க
னுருவமாய் வந்தாய் போற்றி யுயிர்பொரு ளுடலங் கொண்டு
பருவமில் பாலி யேனைப் பரிந்தருள் செய்தாய் போற்றி
குருபரா போற்றி யுன்றன் கோகன கத்தான் போற்றி. (57)

என்னையே யெனக்குத் தந்த வென்குரு கருணை வாழி
தன்னையே யடைந்த வெங்கள் சற்குரு மரபு வாழி
பின்னையே பிறந்து வாராப் பெரியவர் கூட்டம் வாழி
சின்மய மாக்கி யாண்ட சிவசுப்ர மண்யன் வாழி. (58)

ஸ்ரீ ச ர் கு ரு நா த ன்

திருவடிவாழ்க.

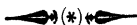
ஓம்

தத் ஸத்.

பரப்பிரஹ்மணை நம:

ஆத் தி ருடி மூலமும்,

பாகியார்த்தமும் - ஆந்தரார்த்தமும்.

காப்பு.

ஆத்தி ருடி யமர்ந்த தேவனை

யேத்தி யேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

(பாகியார்த்தம்.) ஆத்தி ருடி - ஆத்தி மலர் மாலையைச் சூடிய
ப்ரமசிவன், அமர்ந்த - விரும்பிய, தேவனை - தேவனாகிய விராயக
க்கடவுளை, ஏத்தி யேத்தி - இடைவிடாது துதி.செய்து, தொழு
வோம் - வணங்குவோம், யாம் - யாங்கள்—(என்றவாறு).

இதற்குப் பிரமாணம் வருமாறு:—

குறுந்திரட்டு.

எண்ணிய வெண்ணிபாக் கெப்துவ கண்ணுதற்

பவள மால்வரை பயந்த

கவள பாணதன் கழல்பணி வோர்க்கே.

(பொழிப்புரை.) நெற்றிக் கண்ணையும், பெரிய பவள மலை போலத் திருமேனியையு முடைய பம்சிவன், சுன்றருளிய கவ ளத்தைக் கொள்ளும் யானையினது முகம்போலும் முகத்தையு டைய விகாசக மூர்த்தியினது திருவடியை வணங்குபவர்க்கு (அவர்) சுருதியவை சுருதியவாதடையும்—(எ-று.)

வீராயக வணக்கத்தால் சுருதிய காரியம் தவறாது முற்றுப் பெறுவது பற்றி இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

(அந்தார்த்தம்.) ஆத்தி குடி - (தற்போது வடிவ நாம ரூபங்க ளுக்கு ஆஸ் 'யமாய') ஆஸ்தி பரதிப் பிரியத்தை அனன்னிய வடிவா யத் தரித்துள்ள, அமர்த்த தேவனை, - நடுநிலை வடிவாய்ப்பொருட் திய ஆன்ம சொரூபத்தை. ஏத்தி யேத்தி - (பிரஹ்மாகாடவிருத்தி வாயிலாகப்) பன்முறைபுஞ் சித்தனை செய்து, தொழுவோம் யாம் - அதன்கண் யாம் ஐக்கியத்தை யடைவோம்.

(இ. பி.) சிவஞான வள்ளலார்.

மோகமெனும் தடல்கடந்து முத்தியெனும் கரைகாண் பான் முதிர்ந்த நாலாம், பாகமென மலர்கொண்டு பத்தியெ னும் புனலாட்டிப் பரிந்து சாற்றிச், சோகமெனப் பாகித் துத் திரியமெனும் விளக்கேற்றிச் சோக நீங்கி, பாகமெனும் கோயிலின்க ணறிலென்னும் கணபதிக்கே பன்பு செய்வாம்.

(பொ-ரை.) (திரமறு சக மெய்யென்றுத் தேகநானென்று முள்ளே விரவிய) மோகமாகிய தடலைத் தாண்டிச் சர்வதுக்க நீவிர்த்தி பாமாநத்தப் பிராப்தி வடிவ மோகமென்னும் கரை யைக் காணும்பொருட்டிப் பத்தியென்னும் நீரினால் அபிடேகஞ் செய்து பரிபக்குவமான ஠சத்திப் புரத மென்னும் மலுரைக்கொண்டு

† சத்தி-திருவிருள்; பாதம்-படிதல்; நிஃவசர்க்கம்.

பிரியத்தோடு நரித்து, அவன் (சிவன்) நானெனப் பாவனைசெய்து தூரியமென்னுந் தீபத்தை யேற்றி, சோகத்தினின்றும் நீங்கி உடம் பென்னும் கோயிலின்க ணெழுந்தருளி யுள்ள உணர் வென்னும் விநாயகற்கு யாம் அன்பினைச் செய்வோம்—(எ-று.)

1. அறஞ்செய் விரும்பு.

(பா-உ.) அறம் - தருமத்தை; செய - செய்தற்கு, விரும்பு - நீ யாசைப்பவொயாக.

* திருக்குறள்.

4-அதி. அறன்வ்லியுறுத்தல். 6-செய்யுள்.

அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.

(பொ-ரை.) (நாமிப்பேர்த் துணையேச்மாகலின்) இறக்குநா ளிற் செய்வோமென்று நினையாமல், தருமத்தைத் (தினந்தோறுஞ்) செய்யக்கடவர்; அவ்வாறு செய்யும் தருமமானது, உடம்பினி ன்று முயிர் போங்காலத்து (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாத துணை யாம்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) அறம் - (ஞானசொருபமாயுள்ள தன்னை யுணரு மாறு) சர்வசங்கப் பரித்தியாகத்தை, செய - செய்தற்கு (ஏதுவாகிய சிர்வ்னாதிதகளில்.) விரும்பு - (எஞ்ஞான்றும் பிடியத்தன் பூர்வக மாய்ச் சித்த விருத்தியை நிறுத்தத்) தலைப்பட்டிருப்பாயாக.

(இ. பி.) அவிரோத வந்தியார்.

தாங்குபற் றற்ற சகலத்தி யாகத்தி
னோக்கு தருமமே துத்திபற
உள்ளது விட்டிறகஃ துத்திபற.

* பாகியார்த்தம் ஒவ்வொன்றிற்கும் திருக்குறளே மேற்கோ ளாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

(பொ-நா.) ஒன்றிலுந் தாக்கற்றுடைய சர்வசங்கப்பரித்தியாகத்தினும் உயர்ந்த தருமமே இல்லை; தருமமாவது பெரும்பான்மையும் தானந் தவமென்கின்ற இரண்டின்கண்ணே அடங்குதலின். மேலாய சிவத்தினிடத்தே உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையுஞ் சத்தியமாக ஒப்பித்து எவ்விடத்துத் தனது சுதந்திரத்துவம் தோன்றாமை நிறநலின், இதற்கு மேலாய தானமும் இல்லை. அங்ஙனம் அது தோன்றாமல் நிற்போர்க்குச் சிவமெய்யொழியத் தானும் பிறரும் தோன்றாமைநின், யான் செய்கென் பிறர்செய்தார் என்னும் இந்நாகிதங்கள் சிறிதும் உண்டாகாமைநின், இத்தற்குமேலாய தவமும் இல்லை. இவை வீட்டிற்கு உரியவாகலின், வீட்ட அறமுமாம்—(எ-று.)

2. ஆறுவது சனம்.

(பா-ம்.) ஆறுவது - உணக்குள்ளே சுணியத் தருவது சினம் - கோபமேயாம்.

31-அதி. வெகுளாமை. 3-செய்யுள்.

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் திய

பிறத்த லதனான் வரும்.

(பொ-நா.) யாவரிடத்திலும் கோபத்தை மறக்கக் கடவர். (ஒருவர்க்குத்) தீமையுடையவை யெல்லாம் உண்டாகுதல் அக் கோபத்தினாலே வரும் (ஆதலால்)—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) * சினம்—(ஆநந்த சொரூபத்தில் பிறழ்ந்து நிற்கவொட்டாது வாக்கு வசத்தால் பிறர் தீமை செய்தாரென்று மனத்தைத் தன்வசமாக்கி யெழுகின்ற) குரோத விருத்தியானது. ஆறுவது - அகம்பிரஹ்ம பாவனையால் ஒழியத்தருவதாம்—(எ-று.)

* சினம் - நீட்டித்த கோபம், அது காமாதிகளுக்கு உபலட்சணமாம்.

(இ. பி.) ரிபு கீதை.

அகம்பிரம பாவணையாற் காமங் கோப
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவணையா லுலோப மோக
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவணையால் மதமா னங்க
ளகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை
யகம்பிரம பாவணையா லிடம்பங் கர்வ
மகிலமுமே நசிக்குமிதி லைய மில்லை.

(பொ-ரை.) இடைவிடாது நான் பிரஹ்மமென்று பாவனை செய்வதால், காமக் குரோதம் முற்றும் ஒழியும்; இதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை; மேற்படி பாவணையால் லோபம் மோகம் முற்றும் ஒழியும்; இதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை; மேற்படி பாவணையால் மதம் மானம் முற்றும் ஒழியும்; இதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை; மேற்படி பாவணையால் இடம்பம் கர்வம் முற்றும் ஒழியும்; இதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை—(எ-று.)

3. இயல்வது கரவேல்.

(பா-ம்.) இயல்வது - கொடுப்பதற் கிசைவதை; கரவேல் - இரப்பவர்க்கு ஒளிக்காதிருப்பாயாக.

23-அதி. ஈகை. 3-செய்யுள்.

இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.

(பொ-ரை.) யான் வறியேனென்று (இரப்பவன்) சொல்லும் துன்பத்தரு மொழியை (பிறரிடத்தே) நான் சொல்லாமையும்,

(அத்தைத் தன்னிடத்தே சொன்னவர்க்கு இல்லை யென்னும்) கொடுத்தலும், (ஆகிய விரண்டும்) நல்லகுடியிற் பிறக்கவனிடத்தே உண்டாயிருக்கும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) இயல்வது - (ஆத்ம சொரூபமாயுள்ள தனது யக்தா தத்ததை யுணருமாறு அதற்கு வேண்டிய சாதனங்களை உடனது வீரப்பாட்டிற்குத் தக்கவாறு அப்பியசிக்கலை. க-வேல் - (விட்ட விச்சையின் பரிணாம வடிவாய் பரிணமிக்காந் திருஷ்டியால்). மர வாது யுகஞ்செய்வாயாக.

(இ. பி.) விவேக சூடாமணி.

எத்திற வேது வாலோ வெய்தியு மறுடத் தேக

மத்திலு மார னூர்த்த மறிவதற் கேது வாக

வொத்தவான் மையை யடைந்து முண்மையா முத்திசே

வெத்தனஞ் செய்யா மூட னென்றுமான் மாவைக் கொண்

[ரேன்.

(பொ-ரை.) எவ்விதக் காரணத்தினாலேயோ மானிட தேகத் தைப் பெற்றும். அதிலும் வேகார்த்தங்களை யறிதற் கேதுவாகப் பொருந்திய விவேகத்தன்மையை யடைந்திருந்தும், யகார்த்தமா கிய மோக்ஷத்தை யடையுமாறு பிரயத்தனஞ் செய்யாக மூடனான வன், எப்பொழுதும் தனது ஆத்ம சொரூபத்தைக்கொன்ற புலைய னாவான்—(எ-று.)

4. சுவது விலக்கேல்.

(பா-ம்.) சுவது - (அறநோக்கி ஒருவர் மற்றொருவருக்குக்) கொடுப்பதை. விலக்கேல் - நீ தடுக்கா திருப்பாயாக.

17-அதி. அழுக்காறமை. 6-செய்யுள்.

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ

முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்

(பொ-ரை.) (ஒருவனால்) பிறர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பொருளைக் குறித்து பொருமைப்படுவனது உறவானது, உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதும் இல்லாமலழியும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) ஈவது - (கூடஸ்கு சொரூபமாய் விளங்குந் தன்னை யடைகற் கேதுவாயுள்ள வினுவத்தானத்தை யாசிரியர்) உபதேசிக்கு மிடத்து. (அந்த உபதேசத்தை) விலக்கேல் - விவரித்ததால் மறக்க முயலாதே.

பு

(இ. பி.) திருவாசகம்

செழிகின்ற திப்புகு கிட்டிலிற் சின்மொழி யாரிற்பன்னுள்
விழுவின்ற வெண்ணி விடுதிகண் டாப்பெறி வாயறுகா
வாழுகின்ற பூழுடி யுத்தா கோசமங் கைக்கரசே
வழிநின்று நின்னரு ளாமு தூட்ட மறுத்தனனே.

(பொ-ரை.) தேனை வாயிலேயுடைய வண்டுகள் மூக்கால் கிண்டிகின்ற கொன்றை முதலிய மலர்களைச் சடாபாரத்தில் தரித்துள்ள உகந்தகோசமங்கை பென்னுந் திவ்யசேஷத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! கொழுந்துவிட்டு எரிகின்ற விளக்கில் வீரும்பி வீழ்ந்தழியும் விட்டிற் பறைப்போல மழலைச் சொற்களைப் பேசும் மங்கையரிடத்துப் பலகாலமும் வீரும்பி மூய்க்கி அழிகின்ற அடியேனை (அவர்பானின்றும்) நீக்கச் செய்வார்களா; ஆட்கொள்ளும் முறைமையில் எழுந்தருளி வந்து உனது அருள் நீரம்பிய ஞானோபதேசத்தை நீ வுபதேசிக்கவும் அதனை யான் (மோக வசத்தால்) கவனியாகொழிந்தனன்; (இனி மோகமயமொழித்து வுனது அருள் நீரம்பிய ஞானோபதேசத்தை நீ வுபதேசிகின்ற முறைப்பிரகாரம் சித்த விருத்தியை யுகஞ்செய்து நிறுத்து வேண் என்னும் பொருள் எதிர்மணையினால் சுண்டு கொள்ளத்தக்கது)—(எ-று.)

5. உடையது விளம்பேல்.

(பா-நீ.) உடையது - உணக்குள்ள பெருமையை. விளம்பேல் -
(நீ பிறற்றியச்) சொல்லாதிருப்பாயாக.

118-அதி. பெருமை. 9-செய்யுள்.

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை

பெருமித மூர்த்த விடல்.

(பொ-நா.) பெருமைக் குணமாகுது (கா-ணம் உண்டாகிய விடத்தும் அஃது இயல்பாக டேருக்கிச்) செருக்கில்லா திருத்தல். சிறுமைக் குணமாகுது (கா-ணம் இல்லாக விடத்தும் அகளை ஏற்றிக்கொண்டு) செருக்கின் முடிவிலே ஈன்று விடுதல்—(எறு.)

(து-நீ.) உடையது - (அகுண்ட கொருப சாக்ஷாத்காரமாயுள்ள) அக்மானுபவத்தை. விளம்பேல் - * (ஜிஞ்ஞாசவிற்கன்றி ஏனைய பாம- விஷயிகளுக்கு ஒருபோதுங் கூறுதிருப்பாயாக.

(இ. பி) ஞானவாசிட்டம்.

இயற்கைகுணஞ் சேதித்து முன்னே பின்னே யாவையுமாம் பிரமரீ பென்னல் வேண்டும், வியப்புறவா சைபிது முல்வார்க் கிவ்வா ரோதின் மீளாத தீநாநில் விழ்த்த தாகுந்,

* ஜிஞ்ஞாச - (உத்தம சம்ஸ்காரத்தினால் தனது யதார்த்த நிலையை) அறியும் விருப்புடையவன்.

பாமரன் - விதி ஈடுபடாத போகங்களில் விருப்பத்தோடு சாஸ்திர வாசனையின்றி யிருப்பவன்.

விஷயி - சாஸ்திரானுசாரமாகப் போக நுகர்ச்சி யுடையவனாய் இகபர லோகங்களை யடையக் கர்மஞ் செய்பவன்.

தியக்குறுபோ கத்தாசை தீர்த்து புத்தி தெளிந்தவுணைப் போல்
வார்க்கே திகழத் தோன்று, மயக்கமற வுணர்த்தவல்ல ருரு
வைக் கிட்டி வருந்தியுந்தன் பிறப்பறக்கு மகனு மாக்கே.

(பொ-ஊ.) முன்பு சீடனது இயல்பான பக்குவங்களைப்
பரிசோதித்துப் பின்பு சர்வமுமாய் விளங்கிய பிரஹ்மஸ்வரூபமே
யென்று உபதேசிக்கவேண்டும்; அதிசயிக்கும்படி விருப்பத்திற்
சுழலுபவர்களுக்கு இங்கப் பிரகாரஞ் சொன்னால் அது திரும்பாத
நடக்காக்கினியில் அவர்களைத் தள்ளிவிட்டதாம்; கலக்கம் பொருந்
திய போகத்தினது பிரியத்தை விட்டு அறிவு தெளிந்திருக்கின்ற
உன்னை யொத்தவர்களுக்கே பிரகாசமாய்த் தோற்றும், மயக்கமில்
லாமல் அறிவிக்க வல்லமையுடைய வாசாரியடைக்கிட்டி வருத்த
முற்றுவது தனது பிறவியை நீக்கிக்கொள்ளும் சீடனும் முன் சொ
ன்ன பிரகாரமே விருக்கவேண்டும்—(எ-று.)

6. ஊக்கமது கைவிடேல்.

(பா-உ.) ஊக்கமது - (செய்தொழிலில்) மனவெழுச்சியை.
கைவிடேல் - நீ கைவிடாதிருப்பாயாக.

60-அதி. ஊக்கமுடைமை. 4-செய்யுள்.

**ஊக்க மதர்க்கிணுப்ச் செல்லு மசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை.**

(பொ-ஊ.) அசைவில்லாத மனவெழுச்சி யுடையவனிடத்
தே பொருளானது தானே வாழிகேட்டுக்கொண்டு செல்லாந்
தும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) ஊக்கமது - (அபரிச்சின்ன சொரூபத்தை யடைதற்
கேதுவாய சிவான மனன நீ தித்தியாசனவாயிலாகப்பழகும் ஞான

ஹவ்யத்னாத்தை விட்டு * அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களால்
அயுலாதாரமாக நேரிடினப்போது, மனோ நைதரியத்தை, கைவி
டேஸ் - நீ விடாது மேற்கொண்டொழுதுவாயாக.

(இ. பி.) தாயுமானவர்.

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலா மெய்த்தெளிவால்
வாட்டமற வற்பவநோய் மாறுமோ—நாட்டமுற்று
மெய்பான் நிட்டையினை மேலினர்கட் கன்றோதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்புப் போம்

(பொ-நா.) தத்துவஞானத்தினாலன்றி நீ விர்த்தியடையாத
சனன மரணப் பிரவாகரூபத் துன்பம் சிவனைத் தானும், மனனத்
தானும், நீ தித்தியாசனத்தினானுமே ிங்காது ; (ஆக்லின்.) நிதித்தி
யாசனத்தின் பரிபாகஸ்திதியில் விளங்காநின்ற அகண்ட பிரஹ்
மாகா விருத்தியில், சித்தம் கைலாசாபேதால் நிலைபெற்று ஞா
துரு ஞான ஞேயமின்றி பி-ஹ்மாகாரமாய் அமர்த்திருத்தலாகிய
சமாதியனுபவம் வாய்த்தால் அக்கணமே மித்தையா வடிவபவ
வியாதியானது அத்தியந்த நீ விர்த்தியாம்.

7. எண்ணெழுத் திகழேல்.

(பா-ம.) எண் - கணித நூலையும்; எழுத்து - இலக்கண நூலே
யும், இகழேல் - இகழாமற் கற்றுக்கொள்வாயாக.

* அஞ்ஞானம் - பிரஹ்ம பாவனைமூடிப் பேதன்காட்டுவதாம்.

சந்தேகம் - குரவன் வாக்கிய நம்பாமற் குழம்புவதாம்.

விபரீதம் - திமறு சக மெய்யென்றுந் தேக நானென் னுங்
ஞாந் கொள்ளு மோகமாம்.

40-அதி. கல்வி. 2-செய்யுள்.

எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவகிரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

(பொ-ரை.) அறியாகவர் (எண்ணென்று சொல்லுவானவும்) மற் றை யெழுத்தென்று சொல்லுவானவும். ஆகிய இக்கலைகளி ண் டையும் (அறிந்தோர்) வாழ்தற்குரிய (சிறப்புடைய) மக்களுக்குக் கண்களாகும் என்று சொல்லுவார்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) என் : (ஆதியாய் விளங்கும் ஆன்ம வடிவ சொருபத் தில் அந்தக்காண் விருத்தி நிலைபெற்று ஆந்தாகாரமாய் விளங் குவதற் கேதுவாகிய) மனனத்தையும், எழுத்தி - அனுகூலமாகா விருத்திகளைத் தடுத்து, வியாபக விளக்கத்தில் சித்தம் சித்தி- நீபம்போல நிற்பதாகிய சித்தியாசனத்தையும், இகழேல் - சி இகழாது மேற்கொண்டொழுதுவாயாக.

பிரம கீதை.

வினவுற்ற கேள்விக்குக் கேட்பா னாகி மேவியகா க்ஷிபில் விழித்துக் காண்பா னாகி, மனனத்தின் மந்தாவாய் ஞானந் தன்னின் மதித்திடுஞ் சாவாகி மன்னு கின்றான், சொனவத் தற் பரனாகு மவனில் வேறாந் தோற்றமெலா மெய்ப்பாருந் தோற்ற மன்று, நினையிற்றற் பரனையிங் கெல்லா மென்று நினை வதுவே நினைவான் நினைவு நேரே.

“(பொ-ரை.) கேட்கின்ற செவிக்குக் கேட்பவனாகியும், பொரு ந்திய கண்ணுக்கு விழித்துப் பார்ப்பவனாகியும், மனனத்தொழி லையுடைய மனத்திற்கு மனம் நீர்க்கின்றவனாகியும், மத்தியகத சொரு பமாய் விளங்கும் விஞ்ஞானத்திற்கு மதிக்கப்படாசின்ற - விஞ்ஞா தாவாகியும், நிர்விகற்ப சமாதியில் நிலைபெற்றிருப்பவனை முன்

சொல்லிய அங்கு நற்பு ஞானம். அவனுக்குப் பின்னமாய்த் தோற்றுகின்ற வனைத்தும் உண்மையான கோற்றமல்ல; நேராக யாலோசிக்கில், அங்கு நற்பு ஞானம் யிங்கனைத்து மென்று நினைப்பதுவே நினைக்கத்தக்க நினைவாகும்—(எ-று.)

8. ஏற்பு திகழ்ச்சி.

(பா-ம்.) ஏற்பது - ஒருவரிடத்திற் போய் இப்பது, திகழ்ச்சி - உனக்குப் பழிப்பாகும்.

23-அதி. ஈகை. 2-செய்யுள்.

நல்லா நெனினுங் கொளறிது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று.

(பொ-மை.) பிறர் (கொடுத்தலே வாங்கிக்) கொள்ளுதல் மேலுலகத்திற்கு நல்லவழி யென்பவர் உண்டாயினும், (அது) குற்றமாம்; (கொடுத்தவர்க்கு) அங்கு மேலுலகத்தை யடைதல் இவ்வையென்பவர் உண்டாயினும், கொடுத்தலே நல்லது—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) ஏற்பது - (அநாதியாயுள்ள தனது நிஜவடிவை யடைந்தகேதுவாய் * மனம் பிறஹ்மாகாடமாகாது) தேகாதிப் பிப்பஞ்சாகாரமாகவாதல், திகழ்ச்சி - ஜனன மாண வடிவ சம்சாரத்தை யடைந்து வருந்துத்தற்குரிய பழிப்பிற்கேதுவாம்.

(இ. பி.) ஞானவாசிட்டம்.

அடையவேண் டியதடைந்து மேற்றுயர மற்றின்ப மளவிலா தாய்க், கடையதாந் தருவிலங்கு பறவைகள்போல் வீணா

* இரஜோகுண தமோகுண விர்த்தி ரகித மனம் அருவ மனமென்றும், அவற்றோடு கூடிய மனம் உருவ மனமென்றுஞ் சொல்லப்படும், முன்னது - ஞானிகளிடத்தும், பின்னது - அஞ்ஞானிகளிடத்து முள்ளனவாம்.

ள்கள் கழியா தாதித், தடையிலா மனனத்தால் வாழ்வதே யுயர்வாணுள் சனனந் தீர்ந்தோ, ருடையபிறப் புயர்ந்ததாங் கிழவேச ரிப்பிறப்பா மொழிந்த வெல்லம்.

(பொ-ரை.) அடையத்தக்க வாழ்ம் ஞானத்தை யடைந்து இனித் துன்ப ிங்கி ஆனந்தமானது அளவற்றதாய்க் கீழானவிரு கூங்கனும், மிருகங்களும், பசுதிகளுமாகிய விலைகளைப் போல-வீணாக் காலத்தைப் போக்காமல், கடையற்ற ஆக்மவிசாரத்தால் சீவிப்பதே மேலான வாயுளாம்; மறுபலத்தை யொழிந்தவருடைய சனனம் மேலானதாம். எனைய வினத்தும் கிழக்கமுதையின் பிறவியாம்—(எ-று.)

9. ஐயமிட் ணை.

(பா-மீ.) ஐயம் - பிச்சையை. இட்டி - இப்பவர்க்குக் கொடுத்து. உண் - உண்பாயாக.

23-அதி. ஈகை. 7-செய்யுள்.

**பாத்துண் மரீஇ யவனைப் பசிபென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது.**

(பொ-ரை.) (எந்நாளும்) பகுத்துண்ணுதல் பழகியவனைப் பசியென்று கூறப்படும் தீயனோய் தீண்டுதலில்லை—(எ-று).

(ஆ-மீ.) ஐயம் - (காரண சொருபமாயுள்ள தன்னை யடையு மாறடைய முயலும் சீடர்களுக்கு ஆத்ம் சாக்ஷாத்காரத்தை யடை தற்கேதுவாய்) - ஞானனுசந்தான வுளவா லுண்டாகும் சந்தேகமு தலியவற்றை, இட்டி - (ஞானசாரிய ருளியவாறு பொழுதி) பொழுத்து, உண் - (அவ்வனுசந்தானத்தில் நிலைத்து, அங்குதயமாகும் நி ரதிசயாகந்தத்தை) அனுபவித்திருப்பாயாக.

(இ. பி.) கைவல்லிய கவலீதம்.

தடைகளே தெனிலஞ் ஞானஞ் சந்தை விபரீ கங்கை
படர்செயு மந்த மூன்றும் பலசன்மப் பழக்கத் தாலே
யுடனுடன் வரும்வந் தக்கா லுபர்ஞானம் கெடுமி வற்றைத்
திடமுடன் கெடுப்பாய் கேட்டல் சித்தித்த றெளித லாலே.

(பொ-ரை.) தடைகள் யாகெனின்; அஞ்ஞானம் சந்தைகம்
விபரீதமென்பன. துன்பத்தையே விளைவிக்கு மந்த மூன்று வித
மும் அந்ந் சென்மப் பழக்கத்தினாலடிக்கடி வரும். வந்தால், மே
லாய் ஞானப்பி-காசய கெடும்; ஆகலின். அம்மூன்றையு முறுதி
யாக நின்று கெடுதல் செய்தி: கேட்டல். சித்தித்தல். கெளகல்.
என்னு மிம்மூன்றேதுக்களாலும்—(எ-உ.)

அனுபவா னந்த வெள்ளத் தழுத்தியே யகண்ட மாகித்
தனுகர ணங்க ளாதி சகலமு மிறந்து சித்தாய்
மனதுபூ ரணமாய்த் தேகமானசற் குருஷம் காண
நனவீனிற் சமுத்தி யாகி நன்மகன் சபாவாய்கூண்.

(பொ-ரை.) சொப்பி-காச வெழுச்சிக் கனுபவமாயுள்ள
தடையற்ற வாகந்தப் பிரவாகத்தில் மூழ்கி, மூழ்கவே யகண்ட
பரிபூரணமே தானாகி, தனு கரண புவன போகங்கள் முதலிய
சகல கற்பிதமு நசித்து, தெரிவே வடிவாகியும் 'சின்மாத் திரமான
தால் மனது பரிபூரணமாகியும் பூரணமே மானிடத் திருமேனி
கொண் டெழுந்தருளிய சற்குருநாதனுன் காணும்படி. தூங்காமல்
தூங்குதலாகிய நனவீற்சமுத்தி நிலையதாகியுஞ் சற்புத்திரனினின்று
தனது சபாவமாகியு நி ரதிசயாகந்த வடிவமாயினன்—(எ-உ.)

10. ஒப்பு வொழுது.

(பா-ம்.) ஒப்புரவு - உலக நடைமை யறிந்து; ஒழுது - அந்த வழியே நடப்பாயாக.

14-அதி. ஒழுக்கமுடைமை. 10-செய்யுள்.

**உலகத்தோ டொட்ட வொழுது புகழ்துங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.**

(பே-ரை.) உயர்ந்தோரோடு பொருந்த நடத்தலைக் கற்றிலா கவர் பலநூல்களையும் கற்றாராயினும், விவேகமில்லாதவராவார்—
(எ-று.)

(ஆ-ம்) ஒப்புரவு - (அகா ண சொருபமாயுள்ள அஸ்தி பாதி ப் பிரிய வடிவ சொருபத்தை யுள்ளவா றடைகறகேதுவாய) நீர் விகற்ப சமாதிமை. ஒழுது - சற்குரு கூறியவாறு அப்பியசிப்பா யாக

(இ. பி.) மகாவாக்கியம்.

சற்குருவி னருளாலுக் தவமுடின் பயனாலுக் சனன நீங்கிச், சித்தனவாழ் வடைபுறந்தே சித்தநசெயுந் திறமுடை யார் சில ராகி, சித்தகுதிலை சாதனங்க ளொருநான்கு மறைநா ன்கு நீத்தி யோக, வந்தமொடு சகலகலை கஞ்ஞந்தேர்ந்து ஞான நெறி வருவ ராமால்.

(பே-ரை.) ஞானசாரியர் கிருபையினாலும், தவந் தவறாமற் செய்து முடிந்த பலத்தினாலும், பவத் துன்பம் நீங்கிப் பூரண ஞானச செல்வத்தைப் பெறுவதற்கே சித்திக்கின்ற திறத்தைப் பூடைய வர்கள் கல்லறிவுள்ளவராகி அப்பியாசிக்கும் நிலையாகிய சாதன சதுஷ்டயங்களை யும் லிஷ்டம் ஞான்கையும் ஆராய்ந்தறிந்தகன்று

இயமாதியோகக் கூட்டத்துடன் சகல சாஸ்தி நிகளையும் விசாரித்து அவற்றின் அபிப்பிராயங்களைக்கண்டு ஞானமார்க்கத்திற்கு வருவார்கள்—(எ-று.)

11. ஒதுவ தொழியேல்.

(பா-ம்.) ஒதுவது - நூல்களை வாசிப்பதில். ஒழியேல் - (எப்போதும்) நினைக்காதிருப்பாயாக.

14-அதி. ஒழுக்கமுடைமை. +செய்யுள்.

**மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கக் குன்றக் கெடும்.**

(பொ-ரை.) (தந்த) வேதத்தை மறக்காளுமீனும் (வருணம்) கெடாமையினாலே பின்னும் ஒதிக்கொள்ளலாம் பிராமணனது உயர்ந்த வருணமானது ஆசாம் குறைய அழியும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) ஒதுவது - (அதேறிய சொருபமாயுள்ள தன்னை யுணருத்தேதுவாய வேதாந்த சாஸ்திரங்களைச் சுற்றருவாய்லாகப்) படிப்பதை. ஒழியேல் - நீ (திட அப்போக்கு ஞானமுண்டாகுமளவும்) விடாதிருப்பாயாக.

(இ. பி.) வேதாந்தகுளாமணி.

**சீவபா விசாரணையே யுரைத்தலரி தாஞ்சாத்
திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளேதி விரமாவ்
காவலுற சாதிகரு மாதிகமொ டேதான்
கருதுமனக் கற்பிதமே மந்தமசாத் திரத்தின்
மேவுதமிழ் விருதிறமு மாருயிர்மெய்க் காட்சி
விரோ திகளா தலின்ஞானம் பயிறற்கு முன்ன
ரோவுவசாத் திரப்பிரபஞ் சந்தான்மெய்த் ஞான
வுதவிபா மான்மகாட் சியின்பின்கிடு வதுவாம்.**

(பொ-பா.) சீவோசா திலக்கணங்களை விசாரித்துக்கொண்டிருந்தலே சொல்லுதற் கரிதாகிய சாஸ்திரப் பிரபஞ்சமெனப்படும், காமக்குடோகாதிகள் வயத்தில் நிற்பதே தீவிரப் பிரபஞ்சமாம். விதிக்கடங்கிய வருணசிம்ம தன்ம முதலியவற்றோடு தாமுடன் பட்டுச் சங்கற்பிக்கும் மனக்கற்பிதமே மந்தப் பிரபஞ்சமாம். அசாஸ்திரப் பிரபஞ்சத்திற் பொருந்தும் தீவிரம் மந்தம் என்னும் இவ்விண்டும் ஆதம் தரிசனத்திற்கு விவோதமாயிருத்தலின், ஞானோப்பியாசஞ் செய்தற்கு முன்னரே நீக்கற்பாலனவாம், சாஸ்திரப் பிரபஞ்ச மெனப்படுவது உண்மை ஞானம் வாய்க்குமளவும் உதவியாம்; ஆதம் தரிசனம் வாய்க்கப் பின்னர் விடத்தக்கதாம்—(எ-று.)

12. ஔவியம் பேசேல்.

(பா-ம்.) ஔவியம் - பொருமைக் கேதுவாகிய சொற்களை, பேசேல் - (எப்போதும்) நீ பேசாதிருப்பாயாக.

17-அதி. அழுக்காறுமை. 3-செய்யுள்.

அறனாக்கம் வேண்டாதா நென்பான் பிறனாக்கம்
பேணு தழுக்கறுப் பான்.

(பொ-பா.) (மறுமைக்கு) அறக்கையும் (இம்மைக்குச்) செல்வக்கையும் (தனக்கு) வேண்டாதவனென்று சொல்லப்படுவான் பிறனது செல்வத்தைக் (கண்டவிடத்து) மகிழாமல் பொருமைப்படுவான்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) ஔவியம் - (அகர்த்தாவாயுள்ள தன்னை யறிய முயலாது இருவினைப்பயனால் விளையும் பிறனது பூஷணையில் வெறுப்பும், தூஷணையில் விருப்புமடைதலாகிய புடைபெயர்ச்சிக்கு ஏதுவான) விஷயாகாசச் சொற்களை, பேசேல் - (மறந்தும்) கூறாதிருப்பாயாக.

(இ. பி) ருபகீதை.

புகல்சீவன் முத்தர்க்கும் பிராரத் தத்தாற்
 பூடணமுந் தூடணமு மெங்கு முண்டே
 யகமேவு மகம்பிரம நிச்ச பத்தா
 லவர்சீவன் முத்தரலான் மற்றோர் செய்யும்
 வெருவான பூடணதூ டணங்க ளாலே
 விமலமதா நிலைபெற்ற வன்னோர்க் கென்று
 மிகழ்வான தெவையுமிலை யெனுமு தத்தோ
 டென்னிடைநா னின்பமுற விசைந்து நிற்பேன்.

(பொ-ரை.) மேலோர்களால் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டு
 சீவன் முத்தர்களுக்கும் பிராரத்வ வினையால் வரும் புகழும் இக்
 கும் எல்லிடத்து முண்டாம். மனத்தின்கண் பொருத்திய யான்
 பிரமமென்னும் நிச்சயத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கிற சீவன் முத்
 தர்க ளல்லாம வேனையோர் செய்யும் மிக்க புகழ்கழக்களினாலே
 பரிசுத்தமான நிலையையுடைய அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் இப்
 பவானவையெவையுமில்லையென்கிற நிச்சயத்தோடெனது நீஜவடி
 வத்தின்கண் நான் ஆநந்தமாகப் பொருத்தியிருக்கின்றேன்-(எ-று)

13. அங்கஞ் சுருக்கேல்.

(பா-ம்.) அங்கம் - உயர்ந்தோர் வழக்கோடு ஒத்து நடத்தலை.
 சுருக்கேல் - நீ குறைக்காதிருப்பாயாக.

43-அதி. அறிவுடைமை 6-செய்யுள்.

எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
 டவ்வ துறைவ தறிவு.

(பொ-ரை.) உலகமானது எவ்விதத்தினால் நடப்பதாயிருக்கின்றது அவ்வுலகத்துடன் பொருந்தித் தானும் அவ்விதத்தால் நடப்பது அறிவாம்—(எ-று.)

(ஆ-இ.) அஃகம் - (அகர்மண சொருபமாயுள்ள ஆன்மானுபநித்தை அபரோகூ வடிவாய் அமர்ந்துள்ள மகான்கள் நிலையினை அடைதற்கேதுவாகிய) தியான யோக சமாதியில் தலைப்பட்டிருத்தலை, சுருக்கேல் - (ஆண்டு வாசனா வசத்தால் எழுகின்ற நாம ரூப பரிணாமத்துக்கு இடந்தருதலாகிய வேதுவால்) குன்றுமாறு செய்யாதே.

(இ. பி.) பெருந்திட்டே.

ஒதிய தியானத் தன்னா லுற்றநற் பயனா யுள்ள வேதமில் சமதி சொல்லி நெய்திய வமிர்தந் தன்னன் மீதுறு மின்பத் தானாய் மிகல்குறை கின்றி யுள்ள நீதியார் தாசி னாவொத் திருப்பதென் றறிக ரீயே.

(பொ-ரை.) முற்கூறிய தியானத்தினால் லடைந்த நன்மையாகிய பிரயோசனவடிவா குற்றமற்ற சமாதியில் பிரிதலின்றி யிருத்தலாந் தன்மையைச் சொல்லுமிடத்து, மேற்கூறிய சமாதியிலடைவுற்ற நன்விந்நுபுத்தி யானந்தத்தினால் அதிகரித்து வளராகின்ற நிரதிசயாநந்தமே தன்வடிவமாய் உயர்தல் தாழ்தலில்லாது சமமாயிருக்கின்ற தராசின் நாலைப்போல உயர்வு தாழ்வென்னும் விருப்பு வெறுப்பற்ற மார்க்கமாகிய மத்தியகத் நிலையில் சகல கேவலத்தின் வசமாகாது பிரிதலின்றி நீ யிருப்பாயாக—(எ-று.)

14. கண்டொன்று சொல்லேல்.

(பா-இ.) கண்டு - ஒன்றைப்பார்த்து, ஒன்று - மற்றொன்றை, சொல்லேல் - (எப்போதும்) சொல்லாதிருப்பாயாக.

30-அதி. வாய்மை. 3-செய்யுள்.

**தன்னெஞ்சறிவது பொய்பற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுமே.**

(பொ. பா. 1.) (பருவன்) எனது நெஞ்சிலே அறியப்படுவதென்ற
ன்றை (பிறர் அறிந்திலென்று) பொய்யா தொழியக் கடவான்.
பொய்க்காளுமின், (அந்நே அறிக்க) தனது நெஞ்சே (அப்பாவா
துக்குச் சாக்ஷியாய் என்று) தன்னைச் சுமக்கும், (அப்பாவத்தின்
பயனாகிய துன்பத்தை மடைவிக்கும்) — (எ-று.)

(ஆ. மீ.) தன்னை - (அக்ரோக வடிவ அன்மானுபவம் தனக்கு
உண்டாகாமையை) மெய்க்கிருத்தும், ஒன்று - தனக்கு ஒப்
பற்ற அவ்வாறமானுபவம் உண்டென்று, சொல்லேல் - (சாத்திரிட
தில் என்றும்) "கூறு நிரூபயமாக.

(இ. பி.) மெய்ஞ்ஞான நிலை.

**கூட வேடமும் கூடவா சாரமும் கூடஞா னமுங்கொண்டு
மூட ராகிய வவரவ ரறிவுற மொழிவர்கண் மொழிந்தாலென்
றேடு சிந்தையுஞ் சிதைவறா திச்சகத் திகழ்வுமன் கழிபாத
பாட வாயா மவரஞ சாரியப் பளகரென் றறிபையா.**

(பொ. பா. 1.) வஞ்சக வேடமும், வஞ்சக வாசாரமும், வஞ்சக
ஞானமுங்கொண்டு தம்மை யடுக்கும் அவ்வம் மூடர்க ளறியுமாறு
ஞானசாஸ்திரங்களைக்கூறுவர்; அவ்வாறு கூறுவதால் யாது பயன்
வரும், பொருள் தேடுங் கருத்தும் அழியாம லிவ்வுலகத்தினது
இழிவும் நீங்காத பிறரைத் தோத்திரஞ்செய்யும் வாயினையுடைய
அவர், குற்றம் நிறைந்த அநாசாரியரென்று ஐயா நீ யறிவாயாக —
(எ-று.)

15. ஸப்போல் வளை.

(பா-ம்.) ஸப்போல் - ஸகரந் தான் பிரயோசன முள்ளதாக விருந்து தன் வருக்கத்தைத் தழுவுதல்போல, வளை - நீ பிரயோசன முள்ளவனாக விருந்து உன்னினத்தைத் தழுவுவாயாக.

53-அதி. சுற்றந்தழால். 7-செய்யுள்.

காக்கை காவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு

மன்னரீ ரார்க்கே யுள.

(பொ-ரை.) 'காகங்கள் (தமக்கு இரையாயுள்ளவற்றைக் கண்டலிட்டு) மறைக்காமல் (இனத்தை) அழைத்து (அவ்வினத்தோடு) உண்ணுமிருந்தும். (சுற்றத்தினாலையும் பெருக்கங்களும்) அப்படிப்பட்ட இயல்பை யுடையவர்க்கே உளவாகும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) ஸப்போல் - (அவ்யாகிர்த சொரூபமாயுள்ள தன்னைத் தானெனச் சாக்ஷாத்கரிப்பதற்கு) அஸ்தி பாதிப்பிரியம் தான் பிரயோசன முடைத்தாயிருந்து தன்னிடத்தில் கயிற்றாவுபோல் விகற்பித்தெழுந்த நாமரூப திருசியங்களைத் தழுவிநின்றல்போல (நீனைப்பு மறப்பென்னு மிரண்டிற்கு மத்தியில் விளங்குந் தனது உண்மை நிலையில் அவ்விரண்டுத் தன்மயமாகும்படி), வளை - பொருந்தி நிற்பாயாக.

(இ. பி.) கந்தரனுபூதி.

கருதா மறவா நெறிகா ணவெனக்

கிருதாள் வனசந் தரவென் றிசைவாய்

வரதா முருகா மயில்வா கனனே

விரதா கரக ரகிபா டனனே.

(பொ-ரை.) வரத்தைக் கொடுப்பானே, கட்டிளமை யுடையானே, மஞ்ஞை வாகனத்தை யுடையவனே, நாம ரூபங்கட்கு வே

றுபட்டிருப்பவனே, சௌரிய முடையவனே; சூரசம்ஹாரனே. நீ
நீனையாமலும் மறவாமலும் இருத்தற்குரிய நிலையை யறியுமாற
அடியேனுக்கு உனது திருவடித்தாமரைக்கூர் (ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கிய
ஞானத்தை) எப்பொழுது கட்டாட்சிக்க மனமிரங்குவாய்—(எ-ம்.)

16. சனி நீ நாடு.

(பா-ஈ.) சனி - ஜனிக்கின்ற, நீர் - ஆற்றநீர் முதலியவற்
றில், ஆடி - நீ ஸ்கானம் செய்வாயாக.

30-அதி. வாய்மை. 8-செய்யுள்.

**புறந்துய்மை நீரானமையு மகந்துய்மை
வாய்மைபாற் கண்ப் பதும்.**

(பொ-ஹ.) (ஒருவனுக்கு) உடம்பு பரிசுத்தமாந் தன்மை நீரி
னால் உண்டாகும். (அதுபோல) மனம் பரிசுத்தமாந் தன்மை
உண்மையால் உண்டாகும்—(எ-ம்.)

(ஆ-ஈ.) சனி - (அவாஹ்மேன கோசமாயுள்ள ஆத்மாவைத்
தானெனச் சாக்ஷாத்தரிப்பதற்கு ஏதுவாகிய சமாதியப்பியாசத்
தின் மேலீட்டினால்) உதயமாகாவின்ற, நீர் - அகண்டப் பிரஹ்மா
காவலிருத்தி அனுபவ அமைதி நிலையில் உளவாகும் அறிதுயிலென
ப்பெயரிய நனவிற் சுழுப்தியிற்றேன்றும் ஆநந்தமாகிய) ஞானது
சந்தான தீர்த்தத்தில், ஆடி - நீ நிரந்தரத் தினைத்திருப்பாயாக.

(இ. பி.) சோபுபசாரம்.

**ஞானனு சந்தான ஞானிக்கு நீராட
றானுகத்த கீகிலஞ் சதாசார - மானமற
வாங்கிப் புசிப்பதுவே மாபூசை சஞ்சாரம்
திங்கற்ற சுத்தசமா தி.**

(பொ-ரை.) ஞானனுஷ்டானத்தில் நின்றலே ஞானிக்கு நீரா லும், தன்னெண்ணத்தின்படி விரும்பிய வேடமாதலே நித்தியா ராமும், பிச்சையிலெதை மானமின்றி வாங்கிப் புசிப்பதுவே மகா பூசையும், ஓர் கணமும் ஓரிடத்தில் நில்லாமல் தேச சஞ்சாரஞ் செய்வதே குற்றமற்ற சுத்த சமாதியுமாம்—(எ-று.)

17. ஞயம்பட வுரை.

(பா-ம்.) ஞயம்பட - (பொருளாலே) நன்மையுண்டாக, உரை - (பிறருடன்) நீ பேசக்கடவாயாக.

10-அதி. இனியவைகூறல். 6-செய்யுள்.

அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

(பொ-ரை.) (பொருளாலே பிறர்க்கு) நன்மையைத் தருஞ் சொற்களை (மனத்தால்) ஆராய்ந்து இனிமையுள்ளனவாக (ஒரு வன்) சொல்லுவானாயின், (அவனுக்குப்) பாவங்கள் குறையத் தரு மம் வளரும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) ஞயம்பட - (அசங்க சொரூபமாய் நனது ய்தார்த்த நிலையில் அந்தக்கரண விருத்தி நிலைபெற்றிருத்தற் கேதுவாகிய யுகத்தினை நிரந்தரஞ் சாதித்து அச்சாதனையின் பரிபாகஸ்திதியி லுளவாகும் அறிதுயிலெனப் பெயரிய திருவிகற்பத்தில் சித்தம்) சிவாகாரமாய் விளங்க, உரை - (அந்நிருவிகற்ப சிவாகார விளக்கத் தினின் றும் பகிர்முகப்படும் ஞான்று) பாகிய திருசிய மனைத்தையும் சின்மயமாய்க் கரைத்துப் பழகுவாயாக.

(இ. பி.) திருவாசகம்

இன்றெனக் கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத் தெழுகின்ற
ஞாயிறே போன்று, நின்றநின் றன்மை நினைப்பற நினைந்தே

ஸீயலுற் பிறிதுமற் றின்மை, சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றார் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, யொன்றுரீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை பாருண்ண யறியகற் பாரே.

(பொ-ரை.) (சற்குருநாடன் உபதேசவுளவை யறிவித்த பின் னர் அந்நெறிக்கண்டையரு முயற்சியுடன் பழகும் பழக்கவிறதி யிற்புருடகந்தி-மற் றிருக்கலாகிய) இத்தருணத்தில். ஜீவவாழ் னாகிய எனக்கு மல கித்தன்மை யுண்டுபண்ணுவதற் கேது வாகிய அகண்டாகா-விருத்திஞானம் உதயமாகி அறிதுயிலெனப் பெயரிய நனவிற்கழுப்பி அனந்தமுண்டாக அகனால் அவிக்கை நா சமடைந்து அந்நதின்னண (விளங்கு மலவாகந்தத்தில்) உதயமாகி ன்ற ஞானகுரியனையே நிகர்த்துந் தும் துரிய விளக்கத்தில், (அத் துரியவிளக்கமன்றி அன்னியப் பரிதிதியானது இறைபளவும் நிகழ்க்காண்கிலன், இப்பெற்றியானாவது ஜனிகதும் சகஜானந்த வறு பவத்தால் சங்கற்பமும் வாசனையு மத்தியத்த க்யமடைந்து) ரீனே ப்பொழிய ரீனேருணன். இத்தகைய வறுபவ நிகழ்ச்சியானது எப் பதார்த்தங்களிலும் கற்சொருபமே விசேஷித்து அப்பதார்த்தங்களி னது தன்மை சாமான்யமாகக் காணப்பட்டு (மேற்சொல்லிய வறு பவம் திடவுறுதியடைந்த தன்மையால்) பதார்த்தங்களில் சாமா ன்ய விசேஷப்பாவமு ிங்க ளக்கிய ரீலையை யடைகின்ற (சச்சி தானந்த விளக்கமாகிய) செல்வம் அதிகரித்து விளங்காநின்ற சகஜானந்தத்தில் வாசஞ்செய்யும் துரியாதீதமே (சொருப சமாதி யைப் பழகுந் தருணத்தில்) தத்துவக் குழாங்கனெல்லாம் ரீ யல்ல வாகி யத்தந்தீதமாய் விளங்கப்பட்ட வுண்ண (அவ்விளக்காதுபவ நிகழ்ச்சியைக்கொண்டு பார்க்குந் தருணத்தில் முன்பு கேதிகளோந்த பதார்த்தங்கள் யாவும்) அவ்விளக்கத்தை யல்லது வேறாயறி

வேன், (இத்தகைய சூழ்ச்சியால்) விளங்கப்படும் இத்தூரியாதீத வறுபவத்தை நீவுக்காயிய புண்ணிய மிகுதிப்பேறில்லாது அறிய வல்ல புருடர் யாவர் ! அறிய வல்லவர் இல்லை—(௭-ஹ.)

18. இடம்பட வீடிடேல்.

(பா-ஈ.) இடம் - கையிலுள்ள பொருள். பட - வீணையொழிய. வீடி - வீட்டினை. இடேல் - நீ கட்டாதிருப்பாயாக.

47-அதி. தெரிந்துசெயல்வகை. 1-செய்யுள்.

அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
முகியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(பொ-ஊ.) (தொழில் செய்யுமிடத்து அப்போது அந்னால்) அழிவதையும் (அழிந்தால் பின்னே) ஆவதையும் ஆய்ந்து பிற்காலத்துக்குத் தரும் இலாபத்தையும் ஆராய்ந்து (உறுவதாயின்) செய்யக்கடவன்—(௭-ஹ.)

(ஆ-ம்.) இடம் - (அசரீர சொருபமாய் ஹிருத்யாம் பரத்தில் பிரகாசியாரின்ற நீரதிரசயாகந்த நிலையினின்றும், பட - பிறழ்ந்து, வீடி - விவசயாகந்தத்தை அதுபவித்தற்பொருட்டுத் தேகநாதாத்மிய சம்பந்தமகிய மந்திரத்தினை, இடேல் - அடையாதிருப்பாயாக.

(இ. பி.) ஞானவாசித்தம்.

அகமகமென் றனைத்துயிரி னிடத்துமிருந் தன்வாத முரைப்ப தாகி, நிகழொளியா யான்மதத் துவமான சொருபத்தை நினைத்தல் செய்வார், திகழிதய குகையுறையுந் தேவதையை விட்டபலே தெய்வத் தேடன், மிகவரிய கவுத்துவத் தை பெறிந்துகிறு மணிதேடும் வேட்கை போலாம்.

(பொ-ஸி.) நான் நானென்று சகல ஜீவர்களிடத்து யிருந்து சதாகாலமும் சொல்லுவதாய்ப் பிரகாசமாய் விளங்கும் ஆத்ம தத்துவமான செம்பொருளைச் சிந்தனை செய்வாம். (இஃ தொழிந்து) பிரகாசிக்கின்ற ஹிருதயாம்பாத்தில் வசிக்கும் துரிய சொரூபத்தை விட்டு அன்னியங்களில் தெய்வம் உள்ளதாகக் கருதியாத்திரை செய்து கேடத்திடங்களில் அத்தெய்வத்தைத் தேடித் தல் (எத்தன்மைத்தெனின்.) மிகவும் பெறுதற்கு அருமையான (காத்தினிடம் கிடைத்திராநின்ற மேலான) பதுமமாகத்தை (கல்வென நினைந்து) வீசி அற்பமாய் பலகறையைத் தேடுகின்ற ஆசைக்கு நீகமாகும்—(எ-ம.)

19: இணக்கமறிந் திணங்கு.

(ப-ஃ.) இணக்கம் - தக்க குணத்தை, அறிந்து - இருக்கப் பார்த்து, இணங்கு - (ஒருவனோடு) சினேகஞ் செய்வாயாக.

80-அதி. நட்பாபாய்தல். 3-செய்யுள்.

குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்ற
வினனு மறிந்திபாக்க நட்பு.

(பொ-ஸா.) (ஒருவனது) குணத்தையும் குடிப்பிறப்பையும் குற்றத்தையும் குறைவற்ற சுற்றத்தையும் ஆராய்த்தறிந்து, சினேகத்தை (அவனோடு) செய்யக்கடவன்—(எ-ம.)

(ஆ-ம.) இணக்கம் - (அகூர சொரூபமாயுள்ள தன்னைப் பெறுதற்கேதுவாய் சங்கற்ப விகற்ப ஆகாரமிறந்த) மத்தியகத நிலையை, அறிந்து - (சற்குருநாத னருளியவாறு தருதியாக) அறிந்து, இணங்கு - (அதிற் றடையின்றி) ி பொருந்தியிருப்பாயாக.

(இ. பி.) ஞானவாசித்தம்.

சொருபம்விட்டகலன் மோகமாம்வேறு சொல்லிட முன் புதின பிள்ளை, பொருபொரு ணினைவை பொழித்துமே ஸப் பா லொருபொரு ணினைவறி லந்த, கிருபொருணடுவு ணினை வற கிருக்கு மிதுசொரு பத்தியல் பிதுதான், மருவுகற்பனை மாண் டகைசில்கற் பேலாய் வருகஞ்ச் சுழுத்திதீர் வடி வாம்.

(பொ-ரை.) ஆத்மசொருபத்தை விட்டு நீங்கினால், அதனை நீங் குமறிவே மோகமென்று சொல்லப்படும், வேறே மோகமுண்டெ ன்று சொல்ல முன்னும் பின்னு மில்லை, ஒரு வஸ்துவின் நினைவை விட்டு மேலொரு புறத்திலிருக்கின்ற வஸ்துவை நினைக்கு மிடத் தில் அவ்விரண்டு வஸ்துவின் மத்தியிலும் சங்கற்பரகிதமாயிருக்கி ன்ற இந்த ஞானமே சொருபத்தின் தன்மையாம். இந்த ஞானமே பொருந்திய கற்பனாகிதமாய்ச், சலனமில்லாத பாடாணத்துக் கொப்பாய் வருகின்ற நனவிலுள்ள விருத்தி ஞானமும் சுழுத்தி யவஸ்தையிலுள்ள வஞ்ஞானமும் தீர்ந்த சொருபமாம்—(எ-று.)

20. தந்தை தாய்ப் பேண்.

(பா-ம்.) தந்தை - தகப்பனையும், தாய் - தாயையும், பேண் - நீ காப்பாற்றுவாயாக.

90-அதி. பெரியாரைப்பிழையாமை. 2-செய்யுள்.

பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாரை

பேரா கிடும்பை தரும்.

(பொ-ரை.) (ஒருவர் பெருமை அறிவு முயற்சி யென்பவற்றால்) பெரியராயினுரை நன்கு மதியாமல் (அவமதித்து) நடப்பாராயின்,

(அந்நடக்கையானது) அப்பெரியவரால் (எந்நாளும்) நீங்காத துன்பங்களை (அவர்க்குச்) கொடுக்கும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) நாய் - (அசலசொருபமாய் நிலைத்தற்கேதுவாய சகச சமாதியை யடைதற்பொருட்டுச்) சலிகற்பசமாதியையும், தன்னை - நிருவிகற்ப சமாதியையும். பேண் - (அக்க தேச காலங்களை யறிந்து) நீ பிரியத்துடன் அப்பியசிப்பாயாக.

(இ. பி.) ரிபுகீதை.

ஆதலினற் கன்னிலுமே பிரமத் தக்கிங்
கன்னியமா யனுவேனு முள்ள தென்னும்
பேதமுறும் புந்தியினைத் தூரத் தள்ளிப்
பிரமமெலா மதுவேனா னுன தென்றே
சாதகமா முந்தியினைத் திடப்படுத்திச்
சந்ததமும் பானித்துச் சலன மின்றி
யாதிமுடி வென்றமிழா வகண்டா கார
வதுபூதி யடைந்தந்த மயமே யாலாய்.

(பொ-ரை.) ஆகையினாலே, சொப்பனத்திலும் பிரஹ்ம சொருபத்திற்கு வேறாக அணுவாவது இருக்கிறதென்கின்ற பேதம் பொருந்திய புத்தியைப் பிரஹ்மவிசார மூலமாக நியதிகளைந்து நீக்கி, எல்லாம் பிரஹ்மஸ்வரூப மென்றும் அதுவே நாமென்றும் பழகுகின்ற திட அப்பியாசத்தை யுறுதிப்படுத்திச் சர்வதா அப்பாவியைச் செய்து அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களென்கின்ற தடைகளில்லாது சதோதயமாய் விளங்கும் அகண்ட சாட்சாத்கார வனுபூதியைப் பெற்று அவ்வகண்டாகார வனுபூதியமாய் நிலைத்திருப்பாயாக—(எ-று.)

21. நன்றி மறவேல்.

(பா-ம்.) நன்றி - ஒருவர் செய்த உபகாரத்தை, மறவேல் - (எப்போதும்) நீ மறவாதிருப்பாயாக.

11-அதி. செய்கன்றியறிநல். 8-செய்யுன்.

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல

தன்றே மறப்பது நன்று.

(பொ-னா.) (ஒருவன் முன்செய்த) நன்மையை மறந்து விடுவது (ஒருவனுக்கு) அறனல்ல, (அவன் செய்த) தீமையைச் செய்த பொழுதே மறந்து விடுவது அறமாம்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) நன்றி - (அச்சுதசொருபமாயுள்ள தன்னை யுணர்ந்து பிறவி யகலுதற் பொருட்டுச் சற்கருநாத னருளிய) மஹாவாக்கிய லக்ஷியார்த்தத்தை, மறவேல் - (என்றும்) நீ மறவாதிருப்பாயாக.

(இ. பி.) கைவல்லிய நவநீதம்.

கிட்டனில் வாறு சொல்லத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கிக் கிட்டவா வெனவி ருத்திக் கிருபையோ டருளிச் செய்வார் துட்டமார் தடைகண் மூன்றுந் தொடராமற சொருப ஞான நிட்டனா யிருப்பா யாகி னீசெயு முதலி யாமே.

(பொ-னா.) சீடனானவன் இவ்வண்ணம் துதித்துரைக்க ஆசிரியரானவர் மகிழ்ச்சியுடன் பார்த்து, சமீபத்தில் வாவென்று அழைத்து இருக்கச்செய்து கருணையோடு அனுக்கிரகஞ் செய்வார், பொ

ல்லாதனவாகிய பிரதிபந்தங்கள் மூன்றும் தொடர்ந்து வாராமல் ஞானசொருப சமாதியை யுடையவனாயிருப்பாயானால் இதுவே நீ எனக்குச் செய்யுங் கைம்மாறும்—(எ-று.)

22. பருவத்தே பயிர்செய்.

(பா-மீ.) பருவத்தே - அது அது விளையுங் காலத்திலே, பயிர் செய் - அதை யதைப் பயிரிடவாயாக.

49-அதி. காலமறிதல். 2-செய்யுள்.

பருவத்தோ டொட்ட வெழுத நிருநீனத்
தீராமை பார்க்குங் கயிறு.

(பொ-ஊ.) காலத்தோடு பொருந்த (தொழில்செய்து) நடத்தல் (ஒருவரிடத்தும் நில்லாது லீங்குஞ்) செல்வத்தை (கன்னிடத்து) நீங்காமல் கட்டுவதாகிய கயிறாகும்—(எ-று.)

(ஆ-ரீ.) பருவத்தே - (அசம்சாரியாயுள்ள தன்னைத் தானெனச் சாக்ஷாத்கரிப்பதற்கு ஏதுவாய சாதனங்களைச் சற்குருவாயிலாய் உணர்ந்து) பெறுதற்குரிய காலத்திலேயே, பயிர் செய் - (அவற்றை விரைக்கியத்தோடிருந்து) நீ விருத்திசெய்வாயாக.

(இ. பி.) நல்வழி.

முப்பதா மாண்டளவின் மூன்றற் றொருபொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெறானாயின் - செப்புங்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கண்
முலையளவே யாகுமா முப்பு.

(பொ-ரை.) (ஒருவன்) முப்பது வயதுக்குள் * மலம் விட்
சேபம் ஆவரணம் என்னும் முக்குற்றங்களும் நீங்கி ஒப்பற்ற பரம்
பொருளைத் தவருது தனக்குள்ளே † (அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதி
வாயிலாக) அடையாது விடுவனாயின், (அவனது அநுபவம்) பெண்
களது முலையின் தளர்ச்சியளவே, அவர்களது மூப்பின் அளவா
வதுபோலப் படித்த சாஸ்திர வளவையாகும்—(எ-று.)

23. மண்பறித் துண்ணேல்.

(பா-நீ.) மண் - பிறரது விளை நிலத்தை, பறித்து - அபகரித்
துக்கொண்டு, உண்ணேல் - நீ சீவனஞ் செய்யாதிருப்பாயாக.

18-அதி. வெஃகாமை. 1-செய்யுள்.

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்.

(பொ-ரை.) (பிறர்க்குரிய பொருளைக் கொள்ளாதல் நமக்கு
அறமல்லவென்னும்) நடுவு நிலைமையில்லாமல் (அவரது) நல்ல
பொருளை (ஒருவன் அபகரித்தற்கு) விரும்பின். (அவ்விருப்பு
அவன்) குடியைக் கெடச்செய்து பல குற்றங்களையும் அப்பேர்தே
(அவனுக்குக்) கொடுக்கும்—(எ-று.)

* மலம் - பாவம் - அஃதாவது சன்மாந்தரங்களிற் செய்த
அசுப கர்மங்களா லுண்டாய அதர்மம்.

விட்சேபம் - சித்த சலனம்.

ஆவரணம் - பிரஹ்ம ரூப ஆத்மாவை நானறியே நென்னும்
அஞ்ஞானம்.

† அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதி - சர்வ விருத்திகளின் நிரோதத்
தோடு சித்தம் நிருவிகற்ப பிரஹ்மாகாரமாக நிலைத்தல்.

(ஆ-ம்.) மண் - (அனுசொருபமாயுள்ள தன்னை யுணர்த்தற்குத் தடையாயுள்ள) மாயாகாரியமான தனு கரண புவன போகங்களை. பறித்து - யானெனதென் றபிமானஞ்செய்து, உண்ணைல் - (அது கரணமாக வெழும் போலியாகத் தத்தை நீ ஜாகத்தமென்று கருதி) நீ அனுபவிக்க முயலாதிருப்பாயாக.

(இ பி) பிரபலிங்கலீலை.

யானென தென்ப திருந்தி காம
ஞான முறையு நண்ணில னாகிற்
றானிலை யாத சகந்திகழ் கிற்குந்
தினமி லாத சிவந்திக முதே.

(போ-வா.) (ஒருவன்) யான் எனதென்னும் அகமமதை விரு ச்சுமளவும் ஞானமடையான். அந்த ஞானத்தை யடையாருயின், தான் ஒரு முதலாக ிலையுருத் சகம் (அவனுக்குக்) காணப்படும்; (அத்னால்) மாசற்ற சிவம் விளங்காது—(எ-று.)

24. இயல்பலாதன சேயேல்

(பா-ம்.) இயல்பலாதன - தர்மத்திற்கு விரோதமான காரியங்களை; சேயேல் - (எப்போதும்) நீ செய்யாதிருப்பாயாக.

4-அதி. அறன்வலியுறுத்தல். 10-செய்யுள்.

செயற்பால தோரு மறனை யொருவற்
சுயற்பால தோரும் பழி.

(போ-வா.) ஒருவனுக்குச் செய்தற் றன்மையது நல்வினையே, ஒழிதற் றன்மையது தீவினையே—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) இயல்பலாதன - (ஸ்தாணு சொருபமாயுள்ள தன்னை ந்தானெனச் சாக்ஷாக்கரிப்பதற்கேதுவாய யோக ஞான வொழுக்கத்தை மேற்கொள்வதொழிந்து) பிறவிக்கேதுவாய செயல்களை, செயேல் - (எப்போதும்) நீ செய்யா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) வைராக்கிய சத்தம்.

ஆமை யாரு துப் பைந்தையு மேர்மெயு ளடக்கலிற் புல னைந்துந், திமை செர்விட யங்கலிற் செலுத்தமைத் துள்ளமே சிவவாக, சோம செகரன் சரணமே சரணெனத் தொழுது ரின் மழுநன்னிலை, ஞாம நானியுந் செரிந்திலை யாவந்திலை நா னெலங் கழிந்தாயே.

(பொ-ஐ.) ஆமையானது தன்பால் பொருந்திய ஐந்து அங்கத்தினையும் திமை வருமிடத்துத் தனது ஒருடம்பின்கண் அடக்கிக் கொள்ளுதல்போலப் பஞ்சேந்திரியங்களையும் பாவங்களுக்கு ஏதுவாய் வருகின்ற விஷயங்களிற் போகவொட்டாது விவேகத்தால் உள்ளடக்கி, நெஞ்சமே! கௌரியைப் பாகத்திலே வைத்த சந்திர குடனாகிய சிவனது திருவடிகளே அடைக்கலமென வணங்கி ின் று, அத்திருவடிகளை அன்பால் நினைந்து, உருகி, அழுது, அவனது திருநாமமாகிய ஐந்தெழுத்தினையும் நாவினால் இடைவிடாது செபித்தாயில்லை, மித்தையாகிய தேகபோகங்களைக் கருதி அவத்தொழிலாலே வாழ்நானெல்லாம் வீணாகக் கழித்தனை—(ஏ-று.)

25. அரவ மாட்டேல்.

(பா-ம்.) அரவம் - பாம்பின் படத்தைப்போன்ற நாவை, ஆட்டேல் - (வீணாக) நீ ஆட்டா திருப்பாயாக.

27. வஞ்சகம் பேசேல்.

(பா-ம்.) வஞ்சகம் - வஞ்சகமுடைய சொற்களை, பேசேல்.
(எப்போதும்) நீ பேசா திருப்பாயாக.

28-அதி. கூடாவொழுக்கம். 1-செய்யுள்.

வஞ்ச மனத்தான் படிந்ருழுக்கம் பூதங்க
னைந்து மகத்தே நகும.

(பொ-ரை.) வஞ்சனை பொருத்திய மனத்தை யுடையவனது
மறைந்த ஒழுக்கத்தை (உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற)
பஞ்ச பூதங்களும் (கண்டு தம்) உள்ளே சிரிக்கும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) வஞ்சகம் - (அநாவிர்த சொருபமாயுள்ள தன்னையே
தானாக வறிதற்கேதுவாய அகண்ட சாக்ஷாத்கார முண்டாதற் பொ
ருட்டுப்) “புத்தோகம் முத்தோகம் பூரணாதோகம், சுத்தோகம்
சித்தோகம் சாந்தோகம் - சுத்தோகம் - ஆணங்க டேடரிய வற்பு
தோகம் சகல, காரணமாஞ் சைதன்யோகம்”) என்றற் றெடுக்க
த்து வாக்கியங்களைக் கூறுவ தொழிந்து, முன்னே இன்பஞ் செய்
வதுபோற் காட்டிப் பின்னே நிச்சயமாகத் துன்பஞ் செய்யும்)
இதராகார வார்த்தைகளை, பேசேல் - (என்றும்) நீ பேசா திருப்
பாயாக.

(இ. பி) சிவஞான வள்ளலார்.

மனமொன்றும் வாயொன்று மின்றி யொருப்பட்ட
மாதவர்பால், கனவினிற் றேன்றுவ ஒன்முக னுட்கி நடுக்க
முற, மனமொன்று வைத்துப்பின் வாயொன்று பேசிய
வஞ்சகர்பால், கனவிலுந் தோற்றப் படுவதுண் டோகச்சி
யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) திருக்கச்சியின்கண் திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஏகம்ப மூர்த்தியானவர், மனம் ஒன்றை வினைத்தலும், வாக்கு ஒன்றைப் பேசுதலு மில்லாமல் அவ்விரண் டென் தன்மயமாக ஒற்றைமை யடைந்த அன்பர்களிடத்துப் பிரமதேவன் அஞ்சி நடுக்கத்தை யடைய நனவீற் (சமுத்தியில்) பித்தி யட்சமாய் விளங்குவன், மனத்தினாலே ஒன்றை எண்ணிப் பிறகு வாக்கினாலே மற்றொன்றைப் பேசுகின்ற வஞ்சகர்களிடத்துச் சொப்பனத்திலும் பிரத்தியட்சமாக விளங்குவதுண்டோ! இல்லை-எ-று.

28. அழகலாதன சேயேல்.

(பா-ஹ்.) அழகலாதன - சிறப்பல்லாத காரியங்களை, சேயேல் - (என்றும்) கீ செய்யா திருப்பாயாக.

66-அதி. வினைத்துய்மை. 4-செய்யுள்.

இடுக்கட் படினு மினிவந்த செய்பார்

நடுக்கற் காட்சி யவர்.

(பொ-ரை.) அசைவற்ற அறிவை யுடையவர் (தாம்) துன்பத்திலே படவரினும் (அது தீர்த்தற்பொருட்டு முன்செய்தவர்க்கு) இழிவுவந்த தொழில்களைச் செய்யமாட்டார்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) அழகலாதன - (அநாதிமுத்த சொரூபமாயுள்ள பிரஹ்ம சாட்சாத்தாக முண்டாதற்பொருட்டு அதற்குச் சாதனமாகிய சிரவணதிகளைச் செய்வ தொழிந்து பிறப் பிறப்பிற் கேதுவாய) * காமிய கர்மங்களை, சேயேல்-(என்றும்) கீ செய்யா திருப்பாயாக.

எனவே † நிஷ்காமிய கர்மம் பரம்பரையாகச் சமாதியப் பியாசத்திற்கு ஏதுவாமென்பது பெறப்பட்டது.

* காமிய கர்மம் - பயனைக் கருதிச் செய்யுங் கருமம்

† நிஷ்காமிய கர்மம் - பயனைக் கருதாது செய்யுங் கருமம்.

30. அறனை மறவேல்.

(பா-ம்.) அறனை - செய்யக்கக்க தருமத்தை, மறவேல் - (எந்நாளும்) * மறவா திருப்பாயாக.

அ.அதி. அறன்வலியுறுத்தல். 2-செய்யுள்.

அறத்தினுடங் காக்கமு மில்லை யாந்லை

மறத்தினுங் கில்லை கேடு.

(பொ-ரை.) (ஒருவனுக்குத்) தருமஞ் செய்தலின் மேற்பட்ட பெருக்கத்தைத் தருவதும் இல்லை, அத்தருமத்தை (மயக்கத்தால்) மறத்துவிடுகலின் மேற்பட்ட கேட்டைத்தருவதும் இல்லை-(எ-று.)

(ஆ-ம்.) அறனை - (எச்சொருபமாயுள்ள தன்னைத் தானென வுணர்ந்தற்கு நாமரூப பரிணாமமும், சூன்யாகாப் பரிணாமமுமாகாது அஸ்திபாதிப் பிரிய வியாபக விளக்கத்தில் சித்தம் தைலகா ரைபோல் நிலைபெற்றுப் பழகுதலாகிய) அறத்தினின்றும். மறவேல் - (பாழுசுப்பட்டு) * மறத்துவிடா திருப்பாயாக.

(இ. பி) கைவல்லிய நவநீதம்.

வாயுந் தம்பனஞ் சலத்தம்பனம் மணிரந்திர மருத் தாலே, தேயுந் தம்பனஞ் செய்திடி லதிலதிற் சிறந்தசுந் திகலெங்கே, நியச் சச்சிதா நந்தமாய் வேடுறென்று கிணந் திடா திருப்பாயேல், மாயச் சத்தப்பே மெதன்றி மந்திப மறைகளிற் கட்டுறாமே.

(பொ-ரை.) வாயுஸ்தம்பனமும், சலஸ்தம்பனமும், தேயுஸ்தம்பனமும். மணிரந்திர ஓளடதவகளினாலே (மந்திரவாதியாற்) செய்யப்படுமாயின், அவ்வப் பொருள்களில் விசேஷமாகவுள்ள சலன, திரவ, தாக சக்திகள் (நாசம். அல்லது திரோதானமாய் நிவிர்த்தி

த்துப்போமேயல்லது என்கே காணப்படும்; (அதுபோலவே) நீயும் (மாயைக்காதாரமாகிய) சச்சிதானந்தாத்மகமான பிரமமாய் அந்நிய மொன்றையும் நீனையா திருப்பாயாயின், (அசத்து சட துக்காத்மகமான) மாயாசத்தி (மீண்டெழாமல்) நீவிர்த்தியாய்விடும்; (ஐநக மரண ரூபமான மாயா நீவிர்த்திக்கு இத்திருசிய * விஸ்மரண மல்லாமல் † குப்தமான வசனம் சுருதிகளில் யாம் கண்டிலேம்—(எ-று.)

31. அனந்த லாடேல்.

(பா-ம்.) அனந்தல் - நீத்திரையை, ஆடேல் - (அதிகமாக) நீ செய்யா திருப்பாயாக.

61-அதி. மடியின்மை. 5-செய்யுள்.

நெடுநீர் மடியி டடிதுயி லுன்னுங்

கெடுநீரார் காமக் கலன்.

(பொ-ரை.) சோம்பலும், (விரைவிற் செய்தற் குரியவைகளை) நீட்டித்துச் செய்யுங் குணமும். மறதியும், நீத்திரையும், ஆகிய நான்கும் இறக்கும் இயல்பினை யுடையவர் விரும்பி யேறு மரக்கலமாம்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) அனந்தல் - (அநேக சொரூபமாயுள்ள தனது யதார்த்த சொரூபத்தினை யடைதற்கு இச்சையுடைய ஜிஞ்ஞாசுக்கள் சித்தம் சத்துவாகாரமாய்ப் பரிணமித்திருத்தல் வேண்டுமாதலின், இஃஜோருண தமோருண பரிணமமாய் சிந்தாரம் சித்தவிருத்தியை விடாதிருப்பார்களாகி அஸ்தி பாதிப் பிரியாகாரமாயிருத்தலை சித்தவிர்த்து) நாம ரூபாகாரமாயாதலை. ஆடேல் - நீ செய்யா திருப்பாயாக.

* விஸ்மரணம் - நீனையாமை.

† குப்தம் - இரகசியம்.

(இ. பி.) கைவல்விய நவீதம்.

மனதுசுத் துவசொருப மர்ட்டி சண்டிம் வந்துகலத் தனவ
வற்றை மார்ட்டி ஞற்போம், தனதுசன் மார்க் கந்தைவிட
திருந்தபோது நமோருணமும் ரஜோருணமுஞ் சமிக்குப்
பின்னைக், கனபரிண மஞ்சலனம் போம்போ னக்காத் களங்
கமற்று சின்னவா காசம் போலும், சினதுளமப் படியாமல்
பிமடம் கொன்றாய் சிருவகற்ப சமாதிமீல சிந்தும் தானே.

(பொ-பை.) மனதிற்குச் சத்துவமே உபாதான மாகலின்,
அதற்கு அதுவே சொருபமாம், எனைய விண்ணுஞ் சகாயமாக
இடையே வந்து பொருத்தின. அவைகளைத் தக்க சாதனவ கொ
ண்டு நீக்கினால் நீங்கும். கன்னுடைய இயற்கை யுருவமான சன்
மார்க்கமாகிய தெய்வ சம்பத்தை விடாது அதுவடித்து நிற்கும்
போது விஷயபரிணாம வேதுவான தமோருணமும், சலனபரிண
மவேதுவான ரஜோருணமும், நசிக்கும்; பின்னே கனமாகிய
விடய பரிணாமமும், ஒன்றினின்றொன்றிற் றுவாநிற்குஞ் சலன
பரிணாமமும் அதன்கண் நீங்கிப்போம், அவை போகவே உன்மன
மானது மேதபடலமாகிய களவகமொழிந்து சின்ற சரற்கால வா
னம்போலச் சொச்சமாய், அசஞ்சல அதிருட்சுமமாம்; ஆகவே, அப்
படி அசஞ்சல அதிருட்சுமமாகிய அந்தப் பிரஹமத்தில் ஏகரசமாய்
சிருவிகற்ப சமாதியில் தானே நிற்கும்—(ஏ-று.)

32. கடிவது மற.

(பா-ம்.) கடிவது - ஒருவரைக் கடிந்து பேசுதலை; மற -
சீ மறந்து விடுவாயாக.

10-அதி. இனியவைகூறல். 9-செய்யுள்.

இன்சொ லினிதின்டல் காண்பா னெவன்கொடோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

(பொ-ரை.) (பிறர் சொல்லிய) இனிய சொற்களானவை
(தனக்கு) இன்பந்தருதலை அனுபவித்தறிகின்றவன், (அது நிற்க)
கடுஞ் சொற்களை (பிறரிடத்தே) சொல்லுவது என்ன பயனைக்
குறித்து—(எ-று.)

(ஆ-ம்) கடிவது - (அபரோகூ சொரூபமாயுள்ள தன்னை
அநாதியாகத் தொடர்ந்து கற்பனையாக) வருத்துவதாகிய நாம
ரூப வடிவப் பிரபஞ்சத்தை, மற - (அந்தர்முகநாட்ட வப்பியாச
த்தின் வலியால்) கீ மறந்து விடுவாயாக.

(இ. பி.) கைவல்லிய நவநீதம்.

அசத்தி லெம்மட்டுண் டம்மட்டும் பா முக மாகினு லம்
மட்டும், சிசத்தி லுன்மன ிழிப் பார்வையா மிப்படி நிரந்தரப்
பழக்கத்தால், வசத்தி லுன்மன நின்னுசின் மாத்திர வடிவ
மாயிழின்மைந்நா, கசத்தி நேகத்தி லிருக்கினு மாநந்தக்
கடல்வடி வாவாயே.

(பொ-ரை.) * மித்தையான நாம ரூபத்தில் எவ்வள வெவ்வள
வாதரமுண்டோ அவ்வள வெவ்வள வாதரமும் உபேட்சிக்கப் படுமா
யின் அவ்வள வெவ்வளவும் சத்தியரூபமான பிரமத்தில் அகமுகத்திரு
ஷ்டியுளதாம், (எவ்வள வெவ்வளவு பிரமதரிசனமாமோ ! அவ்வள
வெவ்வளவு நாம ரூபம் விடப்படும்.) இவ்வனம், நிரந்தரம் (நெடுவகா
லமாதரத்தோடு கூடிச்செய்யும்) அப்பியாசத்தால் மனம் உன் வச

* மித்தை - பிரஹ்மஞான மாத்திரத்தால் அழிந்துபோவது.

த்தில் உன்று சேதனமாத்திர ரூபமாய் ஸ்திதிபெறில் மைந்தா! வெறுக்கத்தக்க துக்கமயமான தேகத்தி லிருப்பினும் நீ ஆநந்த சமுத்திர ரூபமாவாய்—(எ-று.)

33. காப்பது விரதம்.

(பா-ம்.) காப்பது - உன்னாலே காப்பாற்றத்தருவது, விரதம் - விரதமேயாம்.

27-அதி. கவம். 5-செய்யுள்.

வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.

(பொ-ரை.) முயன்றால் பெறவேண்டிய பயன்களை வேண்டியபடியே (மறுமையிலே தாம்) பெறலாமாதலால் செய்யத் தருவதாகிய தவமானது இம்மையில் (அறிவுடையோராலே) முயலப்படும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) காப்பது - (அபய சொரூபமாயுள்ள தனது யதார்த்த நிலையை அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதங்களால் நழுவுதல்) காத்தற் கேதுவாயது, விரதம் - மாகர்த்தத்துவம், மாபோக்த்தத்துவம், மாத் தியாகத்துவ மென்னும் விரதங்களாம்.

(இ. பி.) கைவல்லிய நவநீதம்.

செய்கையுஞ்செய் விரக்கையுமற்றிருக்குங் தாந்தச் சிலை மலைமுன் னிரும்புகள்சேட் டிக்கு மாபோல், செய்கையுஞ்செய் விரக்கையுமற்றிருக்கு மென்முன் செடமான வுலகமெலாந் சேட்டை செய்யுந், மெய்கலந்த விரந்திரிய விகாப ரூப விவகார விருத்திக்குப் விருத்தி தாலா, மெய்கலந்த சமாதிக்குந் சாட்சி யேநான் வெயில்போலென் றுறைத்தவனே விபுமா கர்த்தன்.

(பொ-ரை.) (ஒன்றைச்) செய்யுந் தன்மையும் செய்விக்குந் தன்மையும் (தான்) உடைத்தாகாமல் (ஏகமாய்ப் பெரிதாய் அசஞ் சலமாய்) இருக்கின்ற கார்த்தக் கல்லாகிய மலையின் முன்னே (அநேகமாய்ப் பரிச்சின்னங்கராய்த் தமக்கெனச் சேட்டையற்றுள்ள ஊசிமுதலிய இரும்புகள் சலியாரிற்குந் தன்மைபோல (ஒன்றைச்) செய்யுந் தன்மையும் செய்விக்குந் தன்மையும் இன்றி (ஏகமாய்ப் பூரணமாய்ச் சித்தாய்) இருக்கும் எனது சந்திரியில் (அநேகமாய்ப் * பரிச்சின்னங்கராய்ச் சடமாயுள்ள பிரபஞ்சங்க ளெல்லாம் (தத் தம்) வியவகாரங்களைச் செய்யாரிற்கும் (உலக வியவகாரத்திற்கும், வியவகாரத்தின் அபாவத்திற்கும், சாட்சிமாத்திரமாய் இருக்கும்) சூரியன்போலச் சரீரத்தின்கட் பொருந்திய (நேத்திராதி) இந்திரியங்களால் விகாரரூபமான (காண்டன் முதலிய) வியவகாரங்களையுடைய மனோவிருத்திக்கும், மனோவிருத்தி தன்மையமாகப் பிரஹ்மத்தின்கட் பொருந்திய சமாதிக் கும், யான் சாட்சிமாத்திரமாய் உளனென்று அமுந்திய அதுபவ முடையவனே வியாபகமான மஹா கர்த்தனும்—(ஏ-று.)

இதவுமது.

அறுசுவையின் குணங்கூறும் மகத்தஞ் சுத்த மபத்திய ம்பத் தியமென ஆ னாய்ந்தி டாமல், பொறுமையுடன் கிடழ னதைக் காட்டுத் தீப்போற் போகங்கள் புசிப்பவன்மா போகியாகும், சிவ்விதுபெரி துகடனாதந்நிய யச்சுணன்மை தீமை கள்சே ரினும்படிக்கச் செயல்போற் சித்தம், வெறிதருக்கு மவனேமாந் தியாகி யாவன் விபதயிம்முன் றுடையவரே வீடு னோரே.

(பொ-ரை.) சடுசங்கனாயுடைய உணவுகளுள் இதுருணமென்றும், இது குற்றமென்றும், இஃதசுத்தமென்றும், இது சுத்தமென்றும், இஃதபத்தியமென்றும், இது பத்தியமென்றும், பகுத்துப் பாராமல் சசிப்போடுகூட (தன்னை) நெருங்கிய சகலத்தையும் காட்டக்கினி புசிப்பதுபோல் (உணவாதி)போகக்களைப் புசியாநிற்பவன் மஹா போகியாம், சிறிதும் பெரிதுமான பொருள்கள் தன்னுடையதும் பிறருடையதுமான பொருள்கள் புண்ணிய பாவங்கள் தன்னை வந்தடையினும் (அடுத்த வர்ணங்களைப் பற்றாத) படிகத்தின்முன்மைபோலச் சித்தம் பற்றற்றிருக்குமவனே மஹாத் தியாகியெனப்படுவன் ; (மஹா கர்த்தன், மஹா போகி, மஹாத் தியாகி என்னும்) இம்மூவகை விரதமுமுடையோரே மோட்சத்தை யுடையராவர்—(எ-று.)

34. கிழமைப்பட வாழ்.

(பா-ஈ.) கிழமைப்பட - உன் பொருள் பிறருக்கு உரிமைப்பட, வாழ் - நீ வாழ்வாயாக.

8-அதி. அன்புடைமை. 2-செய்யுள்.

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய அன்புடையார்

ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(பொ-ரை.) அன்பிலார் (பிறர்க்குப் பயன்படாமையால்) எல்லாப் பொருள்களாலும் தமக்கே உரியர், அன்புடையார் (அவைகளாலே மாத்திரமல்லாமல்) தம்முடம்பாலும் பிறர்க்கு உரியர்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) கிழமைப்பட - (அபேத சொரூபமாயுள்ள தனது யதார்த்த நிலையில் உள்விழிப்பார்வை வாயிலாகச்) சித்தம் உரிமையடைந்து ஜிஞ்ஞாசுக்களது சித்தத்தையும், ஆன்மானுபவத்தில் உரிமை

டைவிக்குமாறு செய்வித்து, வாழ் - (நீ பிறழ்ச்சி யடையாது) ஸைத்திருப்பாயாக.

(இ. பி.) தத்துவாந்வலி.

ஒப்பி லமல ஹேதிவைத்த வுரையை யோத லேது சித்தல், செப்பும் பொருளைத் திரிவுமறத் தெளிகை பிற வாத் தெளியிக்கை, தப்பா நதனை மனத்தகந்தே தரிக் காக யெனவுந் தானைந்தாம், வைப்பா யருந்தா மருந்தாகிச் சிறந்த ஞான மகவினையே.

(பொ-ரை.) சமான சகிதமாயும், இயல்பானே பாசங்களின்றி யாவனாகியுமுள்ள பரமேசுரானுவர், சிவர்களின் ஹிதத்தின்பொரு ட்குக் கூறியுள்ள வேதார்த்தங்களை மக்கள் யாக்கையினை யெடுத்து ள்ள வான்மாக்கள் சற்குருவாயிலாய்ச் சிவண்ணஞ் செய்தலும், அவ் வாறு சிவண்ணஞ் செய்ததை அதிகாரிகளுக்கு ஒதிவைத்தலும், ஒதி வைத்த அர்த்தத்தில் தனது சித்தம் அபரோகூவடிவமா யமருமாறு சம்சய விபரீதமறச சித்தத்தை சிறுத்திப் பழகுதலும், அதிதீவிரபக் குவிகளுக்கு அன்றோர் சித்தம் கிராலம்பஸ்திதியை யடையுமாறு அறுக்கிரகஞ்செய்தலும், அவ்வாறு அறுக்கிரகித்த நெறியினின்றும் பிறழ்ச்சி யடையாது அந்நெறியிலேயே தனது சித்தவிர்த்தி சிவா காரமா யமர்த்திருத்தலுமென இவ்வைந்தும் இனிப்பிறவா முடி வான பிறப்பினை யடைந்துள்ள ஞானாத்மாக்கள் அருந்துகின்ற மருந்தாகி வைக்கத் தக்கதாம்—(எ-று.)

35. கீழ்மை யகற்று.

(பா-ம்.) கீழ்மை-இழிவானவைகளை, அகற்று - நீ நீக்குவாயாக.

108-அதி. கயமை. 1-செய்யுள்.

மக்களைப் பெயல்வர் காவலராவன்ன
வொப்ப நியாங்கண்டதில்.

(பொ-ரை.) கீழோர் (வடிவால் முழுதும்) மக்களைப்போலிருப்பார், அவர் மக்களைப் பொத்தாற்போன்ற வொப்பு (வேறிரண்டு சாதிகளிடத்து) யாம் கண்டதில்லை—(ஏ-மு.)

(ஆ-ம்.) கீழ்மை - (அப்தவிர்த சொரூபமாயுள்ள தன்னை யுணர்த்தக்கேதுவாய சமாதிக்ருத் தடையான) காமாதிகளையும், தித்திடை, சோம்பல், ஆலசியம், அதிக உணவு முதலிய இழிவான குணங்களையும், அகற்ற - நீ விட்டொழிப்பாயாக.

(இ. பி.) பகவத்கீதை.

சொன்ன விவைபோ யடங்கிடவே நென்றுங் களிப்புங் காமமுமுன், பென்ன நியானென் கின்றதுவு மெரி போல் வெருளி யொடுவாரியு, முன்ன றவிரந்து சாங்கிபெறுஞ் சாந்தி பெறவே யோரிடத்தும், பின்ன மடையா நொன் றுகி நின்ற பொருளின் பேருருவாம்.

(பொ-ரை.) சொல்லிய இம்மனோ வாக்குக் காயங்கள் நிரோதமாய் வசமாகவே (தர்மத்தை * யதிக்கிரமணஞ் செய்த சந்தோஷத்தாற்) நேன்றும் மதமும், † விஷயாபிலாஷையும், முன்பே யுள்ள மமகார அகங்காரங்களும், அக்கினியைப்போற் ரூபப்படுத்தா நிற்குங் குரோதமும், (சுருதி, ஸ்மிருதி ரூப சாஸ்திர விருத்த

* அதிக்கிரமணம் - மேற்கொள்ளல்.

† விஷயாபிலாஷை - ஷிடய விச்சை.

மான) || அசத்தாக்கிரகமும் (ஆகிய இவற்றைக்) கருதுதலொழிந்து சாந்தி யடைவன், சாந்தி யடையவே யாதோரிடத்தும் வேறுபாடடையாமல் ஏகரசமாயுள்ள பிரஹ்மத்தின் பூரணரூபமான * அவஸ்திதிக்குச் சமர்த்தனாவன்—(எ-று.)

36. குணமது கைவிடேல்.

(பா ம்.) குணமது - குணமுள்ளதாகிய ஒன்றை, கைவிடேல் - (என்றும்) ி விட்டு விடாதிருப்பாயாக.

51-அதி. தெரிந்து தெளிதல். 4-செய்யுள்.

குலாலாழிக் குற்றமு நாடி யவற்றான்
மிகைநாடி மிக்க கொவல்.

(பொ-ரை.) (குணங் குற்றங்களில் ஒன்றே யுடையார் உலகில் இல்லாமையால்.) (ஒருவனது) குணங்களை ஆராய்ந்து, (மற்றைக்) குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து, (பின்பு) அவ்விருவகையுள்ளும் மிகுந்த வற்றை ஆராய்ந்து, மிகுந்தவற்றாலே (அவனை) அறியக் கடவன்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) குணமது - (அப்ராண சொரூபமாயுள்ள ஆத்மாந் தஞ் சித்தித்தற்கேதுவாய) சாதனங்களை. கைவிடேல் - ி விடாது மேற்கொண் டொழுகுவாயாக.

(இ. பி.) பிரமகீதை.

சத்தியத் தான்மிரு சாந்தி தாந்தியா
லெத்தொழி லும்மிசை வற்றி ருத்தலாற்

|| அசத்தாக்கிரகம் - அசத்தைக் கிரகித்தல்.

* அவஸ்திதி - இருப்பு.

பத்தியா விதைவளைப் பண்ணும் புசையாந்
சுத்தவே தாந்தடெய்த் துணிவு தோன்றுமால்.

(பொ-ஹ.) சுத்தியத்தினாலும் மிருந்த ஃ சாந்தி ஃ தாந்திச
ளாலும் எந்தக் கருமங்களிலும் பொருந்தவந் திருத்தலினாலும்,
'பக்தியினால் பாமசிவனைச் செய்யும் பூஜா விசேஷத்தினாலும், பரி
சுத்தம் பொருத்திய வேதாந்தத்தின் உண்மையான நிச்சய முண்
டாகும்--(எ-று.)

37. கூடிப் பிரியேல்.

(பா-இ.) கூடி - (நல்லவரோடு) சிநேகித்து, பிரியேல் - (பின்ப
அவரை விட்டு) நீ நிற்கா திருப்பாயாக.

81. அதி. பழைமை. 7-செய்யுள்.

அழிவந்த செய்யினு மன்புறா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(பொ-ஹ.) அன்புடனே பழையதாய் வந்த நட்பினையுடைய
வர் (தமக்கு) அழிவு வந்தவைகளைச் செய்தாரானாலும், (அந் நட
பினிடத்தே) அன்பு நீங்கார்--(எ-று.)

(ஆ-இ.) கூடி - (அப் பழைய சொருபமாயுள்ள ஆத்மாவை
அதண்டாகா விருத்தி வாயிலாகச்) சேர்ந்து, பிரியேல் - (பின்
னர் விஷயாகா வாயிலாகப்) பிரிந்து ஃ அல்லற்படா திருப்பாயாக.

ஃ சாந்தி ஃ மனோ விருத்தி விடய வியாபாரமின்றி வைராக்கி
யமயமாய் நின்றல்.

ஃ தாந்தி - இத்திரிய விருத்தி விடய வியாபாரமின்றி வைரா
க்கியமயமாய் நின்றல்.

உ. வே. சாமி, பாடல்கள் திரட்டி
அடையறு, சென்னை. 40
பாகியார்த்தம் - ஆந்தரார்த்தம். 51

(இ. பி.) ஞானவாசித்தம்.

ஓரிடம்விட் டோரிடத்தே யுள்ளமுடி லவற்றினு வுண்
மை யாகிப், பேரிலதா யுணர்விலதாய்ச் சடமிலதா யதுந்யா
ய்ப்பிரியே லென்றுங், கூரியபுந் திரிஒலே யூகித்துக் குடும்பி
யெனுங் குறிப்பை மாற்றித், தூரியதாம் படிபனத்தின் மூவ
க்கறுத்து விருந்தபடி துணிந்து நிற்பாய்.

(பொ-ஊ.) ஒரு விஷயத்தினின்ற மற்ருரு விஷயத்தில்
மனம் பொருந்தினால், அவ்விரண்டின் மத்தியில் சத்தாமாத் திரமாத
யும், நாமமில்லாததாகியும், விஷய வுணர்ச்சி யில்லாததாகியும்,
விஷயமில்லாததாகியு மிருக்கின்ற அது வென்னும் பிரமமும், கீ
யென்னுங் கூடஸ்தனும், ஐக்கியமான சிதாதந்த சொருபமாய்ப்
பிரிவற்றிருப்பாய், எப்போதும் மிருந்த துட்பமாகியவற்றிலால் யுத
தியாய் விசாரித்து (நான்)சமுசாரி யென்கின்ற கருத்தைக் கெடு
த்து, வேரோடே கெடும்படி மனத்தின் துவர்துவர்த்தங்களைக் கெடு
த்துச் சுபாவமா யிருந்தபடியே தெளிந்திருப்பாய்—(எ-று.)

38. கெடுப்ப தொழி.

(பா-ஈ.) கெடுப்பது - (பிறரைக்) கெடுப்பதை, ஒழி - (எக்கா
லத்திலும்) நீ விட்டிருப்பாயாக.

21-அதி. தீவினையச்சம், 4-செய்யுள்.

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
எறந்தூழிற் சூழிந், நவன் கேடு.

(பொ-ஊ.) (ஒருவன்) பிறனுக்குக் கேட்டைத் தரும் வினை
யை மறந்தும் எண்ணுதிருக்கக் கடவன்; எண்ணுவானாயின், அவ்

வெண்ணினவனுக்குக் கேட்டைத் தரும் வினையை * அறக்கடவுள் எண்ணுவான்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) கெடுப்பது - (அபேக்த சொரூபமாயுள்ள தன்னை யுடையப் பழகும் பழக்கத்திற்கு) வெதிரித்தமாயுள்ள. † ஈடணுத் திரயத்தை, ஒழி - (பிரயத்தன பூர்வமாக) ி ஒழிப்பாயாக.

(இ. பி.) சிவஞான வள்ளலார்.

மண்ணுசை பொன்னுசை மாநரா மாசையுயர்
விண்ணுசை யாவும் வெறுத்தப்பொ—லெண்ணும
லுள்ளபடி யானந்த யோகத்தின் முழுகியுடல்
விள்ளவாவு நின்று விடு.

(பொ-ஸா.) காணி, வீடு, முத்வியவற்றில் வீருப்பம், புத்திர வீருப்பம், பெண் வீருப்பம், மேலாய சுவர்க்க வீருப்பம், ஆகிய இவ்வெல்லா வீருப்பங்களும் சமாதியப்பியாசத்திற்குத் தடையா யிருப்பதால் அவற்றின் தோஷங்களைக் கண்டு ஒழித்து, பின் னர் ஒன்றுங் கருதாது ி உள்ளவாறு பிரஹ்மானந்த யோகசமா தியில் அழுந்தித் தேக பதன பரியந்தம் ி இருப்பாயாக—(எ-று.)

39. கேள்வி முயல்.

(பா-ஈ.) கேள்வி - (பெரியோர் சொல்வதைக்) கேட்பதற்கு, முயல் - ி முயற்சி செய்வாயாக.

* அறக்கடவுள்-தர்ம சொரூபியான விறைவன்.

† ஈடணுத்திரயம் - மூவாசை; அவை மனைவி, மக்கள், பொருள்மீதுள்ள வாசை.

42-அதி. கேள்வி. 4-செய்யுள்.

கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவந்
கொற்கத்தி னூற்றூந் துணை.

(பொ-ரை.) (உறுதி தூல்களைத் தான்) கற்காதவனானவன், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தவர் சொல்லக்) கேட்கக் கடவன், அக்கேள்வியானது ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சி வந்தவிடத் துப் பற்றுக்கோடார் துணையாம் (ஆதலால்)—(ஏ-று.)

(ஆ-ம்.) கேள்வி - (அமனசவடிவமாகிய தனது உண்மை நிலை விளங்கும் பரியந்தம் சாஸ்திர உணர்ச்சியும், பிரஹ்ம நிஷ்டையு முடைய தேசிகர் வாயிலாகச்) சிரவணஞ்செய்ய, முயல் - (பேரன் புடன்) நீ பிரயத்தனஞ் செய்வாயாக.

(இ. பி.) உபதேசவுண்மை.

ஆதலினால் மூவர்கட்கு மருமை யான வற்புதமா வாக்கியமே கேட்க வேண்டும், ஏதமுந் வாக்கியங்கள் கே ட்க லாகா விசைபற்ற வத்துவிடா னந்த ரான, போதகுரு வினையளிபோற் றேழிக் கண்டு பொய்யற்றுப் பணிவிடைகள் செய்து ஞான, சாதகத்துக் கிடபான விடய மெல்லாந் தள் ளரிந்நூ லுண்மைநிலை தானே யெய்தும்.

(பொ-ரை.) ஆகையினாலே, திரிமூர்த்திகட்கும் கேட்பதற்கு அருமையுடையதாய் அற்புதமான * மஹாவாக்கியத்தின் அர்த்த மே கேட்கத் தக்கதாம், ஏனைய குற்றமுள்ள வாக்கியங்களின் அர்த்தங்கள் கேட்கத்தக்கன வன்றாம்.

* மஹாவாக்கியம் - ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் ஐக்கியத்தை யறி விக்கும் வாக்கியம்.

† சுஜாதியாதி பேதமிறந்த அத்துவிதானந்த சொரூபான ஞானசிரியரை மலர்க்கரிவூள்ள தேனை யுண்ணுமாறு திரிகின்ற வண்டுகள்போலத் தேடிப்போய்த் தரிசித்து, உண்மையான பணி விடைகளைச்செய்து, ஞானப்பியாசத்திற்குத் தடையாயுள்ள விஷயங்களை யெல்லாம் (பிரயத்தின பூர்வகமாக) நீக்கித்து, (ஞான சிரியர் கூறியவாறு) ஒழுக்கினால் யதார்த்த நிலை தானே சித்திக்கும் —(எ-று.)

40. கைவினை காவேல்.

(பா-ம்.) கைவினை - (மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த உனது) கைத்தொழிலை, காவேல் - (அவசியமாகத் தெரிவித்தற் குரியவர்க்குத் தாமத குணத்தால்) நீ மறைக்கா திருப்பாயாக.

67-அதி. வினைத்திட்பம். 8-செய்யுள்.

கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது

தூக்கங் கடிந்து செயல்.

(பொ-ரை.) (மனம்) தெளிந்து (செய்வதாகத்) துணிந்த தொழிலினிடத்து (பின்) அசைதலில்லாமல் ஆவசியத்தை ஒழித்துச் செய்யக்கடவர்—(எ-று.)

(ஆ-ர்.) கைவினை - (அமிர்த சொரூபமாயுள்ள தனது உண்மைநிலை விளக்குமாறு செவ்வையாகச் சித்தித்த) நிஷ்டையினை (அதி நீவிர பக்குவிகளுக்கு உரைக்கும்பொழுது), காவேல் - (என்றும்) நீ மறைக்கா திருப்பாயாக.

† சுஜாதி - தன்னினம்.

விஜாதி - வேற்றினம்.

சுவசதம் - அவயவம்.

(இ. பி.) வேதாந்த குளாமணி.

வேதமுத லாகியநூ லினத்தினுஞ்சொற் பொருளை விளங்கியிடக் காதலா மலகமெனக் காட்டிப், போதமய மாகியபே ஞானந்தத் தழுத்துப் பொருளிகந்த விர்துலை முத் திபெறற்குரிய, சாதனநான் கிளையுமடைந் தெவரானு மென்றுந் தடுப்பரிய பிறவிநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி, யாத பரி னருட்குரவன் றனைத்தேடி யுருகு மன்புடையோர் தமைக்காணி னளித்திடுக டுவந்தே.

(பொ-ண.) வேதமுதலாயுள்ள எல்லா நூல்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட பொருள் யாதோ, அதனை அதிகாரிகட்கு நன்கு விளங்குமாறு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோற் காட்டி, அவர்களை ஞானமயமாய் விளங்கும் * பேராணந்த நிலையில் ஆழ்த்தத்தக்க ஒப்பற்ற இந்த ஞான சாஸ்திரத்தை முத்தி யெய்தற்குரிய † சாதன நான்கிளையு மடையுமா றடைந்து யாவராலேனும் என்றுந் தடுத்தற்கரிய பிறவிநோய் தொலைப்பதற் கெண்ணமுற்று மிக்க ஆசைகொண்டு கருணைக்கடலாகிய ஞானாசிரியரை எங்கணுந் தேடி மனமுருகுகின்ற அன்புடைய மாணக்கர் யாவரோ அவர்களைக் காணின், மிக்க மகிழ்வுகொண்டு தந்திடுதி—(எ-று.)

41. கொள்ளை விரும்பேல்.

(பா-ம்.) கொள்ளை - (பிறர் பொருளைக்) கொள்ளையிட, விரும்பேல் - (என்றும்) நீ ஆசைப்படா திருப்பாயாக.

* பேராணந்த நிலை - நிரதிசயாநந்தானுபவம்.

† சாதன நான்கு - நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகம், இகாமுத்திரார்த்த பலபோக விராகம், சமாதி சட்க சம்பத்து, முழுத் சுதவம் என்பனவாம்.

29-அதி. கள்ளாமை. 2-செய்யுள்.

உள்ளத்தா ளுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்ளே மெனல்.

(பொ-ரை.) (குற்றங்களைத் தமது) நெஞ்சினாலே நீனைத் த
லும் (ஒருவர்க்குப்) பாவிமேயாகும்; (ஆதலால்.) பிறனது பொருளை
அவனறியாத வகையினாலே வஞ்சித்துக் கொள்வோமென்று நீனை
யாதிருக்கக் கடவர்—(எ-து.)

(ஆ-ம்.) கொள்ளை - (அலோப சொரூபமாயுள்ள பிறஹ
சாட்சாத்காரத்தை யடைதற்கு வினோதியாயுள்ள) உலகாகா.
இன்பத்தை, விரும்பேல் - (என்றும்) * இச்சியா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) ஞானவாசிட்டம்.

எத்தனையெத் தீனந்தா யகிலத்தைப் பாஞ்சுடா
யெடுக்குஞ் சோந், யத்தவையத் தலைபோன்று மெந்நான்
மட் டீனத்துர்விடா யந்நான் மட்டிந், தந்துவாயம் பொரு
ளெய்தா சகலமுட்போ லுற்சேடந் தானுஞ் சித்தந், தொந்
தறவேற் றுமையெல்லாம் போகாதேற் சமமான சோந்
தோன்று.

(பொ-ரை.) சகத்தை எவ்வளவு எவ்வளவு நீக்கினயோ பர
மப் பிரகாசமா யொளிரும் பரமாத்மாவானது அவ்வள வவ்வள
வாக விளங்கும், எக்காலமட்டும் சகலமும் விடவில்லையோ அக்கா
லமளவும் உண்மையாகிய வஸ்து வந்தடையாது. சகல திருசியங்க
ளும் விடுபட்டால் மிஞ்சின † திருக்குவே தானாகும்; மனத்துவ

† திருக்கு - அறிவு. திருசியம் - அறியப்படுவது.

ந்துவ மொழியப் பேதங்க ளனைத்தும் நீங்காவிடின் பூரணமாகிய
பரமாத்ம சொரூபப் பிரகாசந் தோற்ற மாட்டாது—(எ-று.)

42. கோதாட் டொழி.

(பா-மீ.) கோதாட்டு - குற்றம் பொருந்திய வினையாட்டை;
ஒழி - நீ நீக்குவாயாக.

44-அதி. குற்றங்கடிதல். 9-செய்யுள்.

வியவந்த வெற்றொன்றுந் தன்னை நாயவந்த
நன்றி பயவா வினை.

(பொ-இ.) எக்காலத்திலும் (தான் மிகவும் உயர்ந்த காலத்
திலு மென்றபடி) தன்னை (மதத்தினாலே) நன்கு மதியாதிருக்கக்
கடவன், (கனக்கு) ஈன்மையைத் தாராத தொழில்களை (மானத்தி
னால்) விரும்பாதிருக்கக் கடவன்—(எ-று.)

(ஆ-மீ.) கோதாட்டு - (உந்த சொரூபமாயுள்ள அகண்ட
சாட்சாத்கார முண்டாகாவாறு, நாம ரூபங்களை முன்னிட்டுக்)
குற்றத்தையே வினைவிக்கும் மனோ இந்திரிய வியாபாரங்களை,
ஒழி - நீ விட்டகன் றிருப்பாயாக.

(இ. பி.) நீஷ்டாநுபூதி.

ஆதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா லடங்கிடாப் பொ
றிபுல னடங்கும், ஆதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா லடங்
கிடு மனோ விடயங்க, ளாதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா
லறிவுறி யாமைக ளொழியு, மாதனத் திருந்தே சாதனை புரி
ந்தா லகண்டவீ டடைவது நிசமே.

(பொ-ஊ.) எவ்விதமாயிருந்தால் அந்தக்கரண விருத்தி சொருபத்தி லயமாகுமோ அவ்விதமாய ஆசனத்திலிருந்து பிரஹ்ம நிஷ்டாப்பியாசஞ் செய்தால் அடங்காத இத்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயவாசனைகளும் ஒடுங்கும், மேற்கூறிய ஆசனத்திலே யிருந்து பிரஹ்ம நிஷ்டாப்பியாசஞ் செய்தால் மனோவிருத்தி ளனைத்தும் ஒடுங்கும். மேற்கூறிய ஆசனத்திலே யிருந்து பிரஹ்ம நிஷ்டாப்பியாசஞ் செய்தால் அறிவும் அறியாமையுமாகிய விரண்டிஃ நீங்கும், மேற்கூறிய ஆசனத்திலே யிருந்து பிரஹ்ம நிஷ்டாப்பியாசஞ் செய்தால் அகண்டாகார சின்மயாநந்த வீட்டைப் பெறுவது சத்தியம்—(எ-று.)

43. சக்கரநெறி நில்.

(பா-ம்.) சக்கர நெறி - (அரசன்) ஆக்கினை வழியில், நில் - ி அடங்கி யிருப்பாயாக.

55-அதி. செங்கோன்மை. 2-செய்யுள்.

வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழும் குடி.

(பொ-ஊ.) உலகத் துயிர்களெல்லாம் (மழை பெய்யுமாயின்) அம்மழையை நோக்கி உளவாகா நிற்கும் (என்றாலும்) குடிகள் அரசனது (செங்கோ லுண்டானால்) அச்செங்கோலை நோக்கி உளவாகா நிற்கும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) சக்கர நெறி - (ஏகாத்ம சொருப சாட்சாத்கார வடைவின் பொருட்டித் தேசிகோத்தமரது) உபதேச மார்க்கத்தில், நில் - (மாறுதலின்றி) ி நிற்பாயாக.

(இ. பி.) கைவல்லிய நவீதம்.

அரவன்று கயிறென் றுற்போ லாளன்று தறியென் றுற்போல், குரவன்சொல் லுபதே சத்தாற் கூறுநா லொளி யைக் கொண்டு, புரமன்று புவன மன்று பூதங் களன்று ஞா னத், நிரமென்றும் பிரம மென்றுந் தெளிவதே யபவா தங்காண்.

(பொ-ரை.) இது சர்ப்பமன்று, இரச்சத்தான் என்று தெளிந் தாற்போலும். இவ்வுரு புருடன் அன்று, கட்டைதான் என்று தெளிந்தாற்போலும், தேசிகர் உபதேசித்த உபதேச வலிகொண் டும், (அத்தேசிகர் உபதேசித்தபடியே) உபதேசித்தருளும் சாஸ்திர விவேகத்தைக்கொண்டும், இது சரீரமன்று, இது புவனமன்று, இது பூதங்களன்று, ஸ்திரமான சொரூபஞான மென்றும் பிரஹ் மமே என்றும் (சம்சயமின்றித்) துணிவதே * அபவாதமாம் —(எ-று.)

44. சான்றோ ரினத்திடு.

(பா-உ.) சான்றோர் - பெரியோருடைய, இனத்து - கூட்ட த்தில், இரு - நீ சேர்ந்திருப்பாயாக.

45-அதி. பெரியாரைத் துணைக்கோடல். 6-செய்யுள்.

தக்கா ரினத்தடியுத் தானொழுக வல்லாணைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த நில்.

(பொ-ரை.) யோக்கியராகிய இனத்தினை யுடையனாகித் தா னும் (அறிந்து) நடக்க வல்லவனைப் பகைவர் செய்யக்கிடந்த தொரு தன்பமும் இல்லை—(எ-று.)

* அபவாதம் - அசிஷ்டான மாத்திரமாக மிஞ்சி நின்றல்.

(ஆ-ம்.) சான்றோர் - (சர்வாத்ம சொரூபானுபவம் பெற்றாய்வு மாறு புறமுகச் சமாதி அகமுகச் சமாதி யென்னுர் இருவகைச் சமாதியும் பெற்று அறிவானந்த சொரூபமாய் விளங்கும்) மகான்க ளது, இனத்த - சங்கத்திலேயே, இரு - ி சேர்ந்திருப்பாயாக.

(இ. பி.) அத்துவித வுண்மை.

மேலாற்ற சதுட்ட சாதனங்கள் மேலநிறைந்த பேர்க்கு ரைக்கின், மேலா மதுநா மெனத்திடமாய் விளங்கு மவை யில் லாதவர்க்கு, மேலாம் பாமன் மான்மமுவாய் விளங்கி யுரைத்துப் விளங்காது, மேலாற்ற சாதனங்கள்வா மேலா வேண்டுற் சாது சங்கம்.

(பொ-ரை.) மேலாகிய சாதனசதுட்டய சம்பத்துக்களை யடை ந்து சாந்தியாதி குணங்கள் நிறைந்த அத்தீவிர * முழுட்சுகளு க்கு அகம்பிரஹ்ம நிச்சயத்தைப் போதித்தால் மகத்திற்கெல்லாம் மகத்தாய் விளங்குர் பிரஹ்மஸ்வரூபமே நாமென்ற அஞ்ஞான சந் தேக விபரீதங்களறக் † கரதலா மலகர்போல விளங்குட். அச்சா தன சதுட்டய சம்பத்துக்களில்லாத பாமர விஷயிகளுக்கு எப் பொருட்டு மேலாகிய பாசிவனே மான் மழு சகிதராய்ப் பிரத்திய ட்சமாகி மேற்கண்ட நிச்சயத்தைப்போதித்தாலும் அது பேதபுத் ரூபமாயுள்ள மாயையின் பலத்தால் செவ்வனே விளங்காது, (ஆத லால்) மேலாய சாதன சதுட்டய சம்பத்துக்கள் வருவதற்குச் ‡ சாதுசங்கப் பயிற்சி அத்தியாவசியம் வேண்டுர்—(எ-று.)

* முழுட்சு - மோட்சவிச்சை யுடையவன்.

† கரதலாமலகம் - உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி.

‡ சாதுசங்கம் - அறிவுடையோரது கூட்டம்.

45. சத்திரம் பேசேல்.

(பா-ம்.) சத்திரம் - ஆச்சரியத்தை விளைவிக்குஞ் சொற்களை, பேசேல் - (வீணக) நீ பேசா திருப்பாயாக.

20-ஆதி. பயனில சொல்லாமை. 3-செய்யுள்.

நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை.

(பொ-ரை.) பயனில்லாத பொருள்களை விரித்து (ஒருவன்) சொல்லுஞ் சொல்லே இவன் நீதியில்லாதவ னென்பதனை யறிவிக்கும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) சத்திரம் - (சர்வஞ்ஞ சொருபமாயுள்ள பிரஹ்மத் தை யடைய அகமுகப்பட்டிருந்து பின் பிராரத்த வசத்தினால் புற முகப்படுங்கால் கயிற்றிற் பாம்புபோலத் தன்னிடத்திற் கற்பிதமா யுள்ள நாம ரூபங்களில் யாது பற்றியாவது) புதுமையாக, பே சேல் - நீ பேசா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) கைவல்லிய நவநீதம்.

சென்றது கருதார் நாளைச் சேர்வது நினையார் கண்முன்
நின்றது புசிப்பார் வெய்யி னிலவாய்வின் விழுது வீழ்ந்து
பொன்றின சுவம்வாழ்ந் தாலும் புதுமையா வொன்றும் பா
நன்றுதி தென்னார் சாட்சி நடுவான சீவன் முத்தர். [ரார்

(பொ-ரை.) (பிரபஞ்சத்தில் மித்தியா புத்தியால் இறந்தகால த்தில்) போனதைப்பற்றி நினையார்கள், எதிர் காலத்தில் இனி வராரிற்பதைப் பற்றியும் நினையார்கள், நிகழ்காலத்தில் கண்மு ன்னே (பிராரத்த வலியால் வந்து) நீற்கின்ற போகங்களைப் புசி

யா நிற்பார்கள், சூரிய கிரணமான வெயிலானது சந்திர கிரணமான நிலவைப்போலச் சேளமாகி (ஆல விருட்சத்திற்போல) ஆகாசத்தினின்றும் விழுதுக ளிதங்கி, மரித்துப்போன பிரேதம் பின்னிலித்தாலும், ஆச்சரியமாக வொன்றையும் நாடார்கள், (ஒன்றை இது) நன்றென்றும், (மற்றொன்றை) இது தீதென்றுஞ் சொல்லார்கள், சாட்சியாய்த் * (திரிபுடியின்) நடுவான வேன் முத்தர்கள்—(எ-று.)

46. சீர்மை மறவேல்.

(பா-ம்.) சீர்மை - சிறப்பான காரியங்களை, மறவேல் - (என்றும்) நீ மறவா திருப்பாயாக.

24-அதி. புகழ். 7-செய்யுள்.

புகழ்பட வாழாதார் தந்தோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்.

(பொ-ரை.) (தமக்குப்) புகழுண்டாக வாழமாட்டாதவர் (அது பற்றிப்) பிறிகழ்ந்தவிடத்தே இவ்விதழ்ச்சி நமது மாட்டாமையால் வந்ததென்று தம்மை நோவாதவராகித் தம்மை இகழ்ந்து பேசுபவரை வெறுப்பது என்ன நினைத்து—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) சீர்மை - (சர்வகந் சொரூப அகண்ட சாட்சாத்காரத் தை யடைதற் கேதுவாய்) தியான யோக சமாதிகளை, மறவேல் - (வியவதார காலத்திலும்) மறவா திருத்தலாகிய யுகத்தினைப் பெற்றிருப்பாயாக—(எ-று.)

* திரிபுடி - ஞானகு. ஞானம், ஞேயம். (திரி - மூன்று, புடி - பக்கம்.)

(இ. பி.) கைவல்லிய நவீதம்.

விவகார வேளையெல்லாஞ் சமாதியென்றால் விகற்ப மன்றோ மனமலைந்து விடாதோ விட்டால், அவதான நமுவ மன்றோ வென்ற யாகி லதற்கொருதிட் டாந்தங்கே ளாசை கொண்டு, நவமாகப் பரபுருடன் றன்னைக் கூடி நயந்துசுக மனுபவித்த நாரி நெஞ்சந், தவமாக மனைத்தொழில்கள் செய்யும் போதுந் தழுவியது பவித்தசுகந் தனைவி டாதே.

(பொ-ரை.) வியவகரிக்குந் காலமெல்லாஞ் சமாதி செய்த லெனத் தேவரீர் கூறின். பலவாகச் சிதையும்ல்லவோ ! பலவாகச் சிதையின் மன மலைந்துவிடாதோ ! அங்ஙன மலைந்து விடுமாயின், உண்மை ஞானம் நமுவமல்லவா ! இதுனுக் கென் செய்துமெனச் சங்கிப்பையாயின், ி வினாவியதற்காக வொரு திருட்டாந்தமுளது அதனை யான் கூறக்கேளுதி மிக்க வாசைகொண்டு புதிதாக வொரு சோர நாயகனைக் கூடி மிகவும் விருப்பமுற்றுச் சுகத்தை யனுபவித்த வொரு ஸ்திரியின் மனமானது நோன்பு வழுவா தியற்றற் குரிய வில்லறமார்க்கத் தொழில்களைச் செய்கிறபோதும் சோரநாயகனைத் தழுவியனுபவித்த மிக்க சுகப்பெருக்கை விடுமா ! விடாதே, அம்மனம் அதுபோன்றிருக்கும்—(ஏ-று.)

47. சுளிக்கச் சொல்லேல்.

(பா-இ.) சுளிக்க - கேட்பவர் கோபிக்கும்படியாக, சொல் லேல் - (யாதொன்று) ி பேசா திருப்பாயாக.

20-அதி. பயனில சொல்லாமை. 1-செய்யுள்.

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா

னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(பொ-நீ.) (அறிவுடையோர்) பலரும் (கேட்டு) வெறுக்க, பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுகின்றவன் எவ்வாறாலும் இகழ்ப்படுவான்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) சுளிக்க - (சர்வாகாரமாயுள்ள பிரஹ்மானு பூதியையடைய, அப்பியாசஞ் செய்யுமிடத்து அது) சுருங்குதற் கேதுவாய் சொற்களை, சொல்லேல் - (பகிர்முகப்பட்ட காலத்தில்) நீ பேசாதிருப்பாயாக.

(இ. பி.) சிவாந்தமாலு.

ஒடியுமுன் நித்த அடம்பை யொழுகே
பாடிவிடற் றைப்புண் பநித்தாதே—கேடுபிரக்
தும்மால் வினையாதே யொன்றுடனுந் தாக்காதே
சும்மாவே காணுஞ் சுகம்.

(பொ-நீ.) (மூர்த்தி, தலர், தீர்த்த மென்று) விரைந்து சென்று அலைந்து இந்தச் சரீரத்தை விருத்தாசே, (சாஸ்திரங்களே முகபாடஞ் செய்து அவற்றினைப்) பாடிக்கண்டத்தினைப் புண்படுத்தாதே, பிறர்க்குக்கெடுதி உன்னு லுண்டாகுமாறு செய்யாதே, (நாம ரூபங்களுள்) யாதானும் ஒன்றோடும் சம்பந்தப்படாதே, ஆதம் சுகமானது மன வாக்குக் காயங்களின் வியாபாரமின்றி விருத்தால் பிரகாசிக்கும்—(எ-று.)

48. குது விரும்பேல்.

(பா-ம்.) குது - குதாடுதற்கு, விரும்பேல் - (ஒரு பொழுதும்) நீ ஆசைகொள்ளா திருப்பாயாக.

94-அதி. குது. 1-செய்யுள்.

வேண்டற்க வென், மிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிப்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(பொ-ரை.) (நான்) வெல்லும் வலிமை யுடையனும் குதா
குதலை விரும்பாதிருக்கக் கடவன், (வென்று பொருள் பெறுவார்
உண்டென்றால்) அவ்வென்ற பொருளும் (இரையால் மறைத்த
தூண்டி விரும்பினே (இரையெனக் கருதி) மீன் விழுங்கினுற்
போலும்—(எ-று.)

(ஆ-நீ.) குதா - (சர்வாபாவ சொருப ஸ்திதி பெருமை காரண
மாகச்) குதாடு கருவி புரண்டு பல பல வகையாய் மாறி வருவது
போல வரும் பிறப்பிறப்பிற் கேதுவாய காரியங்களை, விரும்பே
ல் - (ஒருபோதும்) * இச்சியா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) கைவல்லிய நவநீதம்.

வாய்ப்பென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்தி றந்து
கிராத சுழல்குந் துற்ற செத்தைபோற் சுற்றிச் சுற்றிப்
போய்த் கால தேதிப் சிவமாயிற் றிரிவன் போதும்
ஆராய்த் தன்னைத் தனின் தடியுமவ் வளவுந் தானே.

(பொ-ரை.) வாராய் என் மகனே ! (பிரத்தியக் அபின்ன பரமா
ன்மாவான) தன்னை (நான் யாரென்று விசாரித்து) அறியாதவன்
† (சுர நர திரியக்காதி யோனிகளிற்) சனித்து மரித்து நீங்காத
சுழல் காற்றிலகப்பட்ட திரணம்போல் இகலோகத்தினின்று பர
லோகத்திற்குப் போவதும், பரலோகத்தினின்றும் மீண்டு இகலோ
கத்தில் தலைகீழாக வீழ்வதுமாய் ஒழியாத காலசக்கரமாகிய சுழற்சி
யிற் சுழலா நிற்பன், ஞான திருவீடியினால் யானாரென்று விசாரித்
தறியத்தக்க ‡ பிரத்தியகான்மாவாகிய தன்னைப் பிரற்றமென்று
சாட்சாத்தகரிக்கும் பரியந்தமும்—(எ-று.)

† சுர நர திரியக் = தேவர், மக்கள், பசு, பகழிகள்.

‡ பிரத்தியக் = உன்.

49. செய்வன திருந்தச் செய்.

(பா-ம்.) செய்வன - செய்யுங் காரியங்களை. திருந்த - செல்வையாக, செய் - ஈ செய்வாயாக.

47-அதி. தெரிந்து செயல்வகை. 2-செய்யுள்.

தெரிந்து விரிந்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்த்
கரும்பொருள் யாதிதான்முயில்.

(பொ-ரை.) தாம் தெரிந்துகொண்ட இனத்துடனே (செய்யத் தகுந்த தொழிலை) ஆராய்ந்து, (யின்னே தாமேயும்) எண்ணிச் செய்து முடிக்க வல்லவர்க்குப் பெறுதற்கரிய பொருள் யாதிதான்முயில்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) செய்வன - (சர்வகாரண சொரூபாணுபவமாகிய பூருஷார்த்த வடைவின் பொருட்டிச் செய்ததற்குரிய * திருசியானுவித்தம், சத்தானுவித்தம், நிருவிகற்பம் எனப் பாகியாந்த: பேத: நால் அறுவகைப்பட்டுள்ள) சமாதிகளை, (தேசிகாருளிச் செய்து வாறு) திருந்த - (சந்தேக விபரீத மகலமாறு) செய்பமாக, செய் ஈ அப்பியசிப்பாயாக.

* (1) பாகிய திருசியானுவித்தம் - கடாதி விஷய சமூகத்துள் ஒன்றனைக் குறித்து அதன் நாம ரூபமான மாயாம்சங்க விராண்டையும் நீக்கி அதிலுள்ள அஸ்தி பாதிப் பிரியமென்னும் சச்சிதநகந்தப் பிரஹ்மாம்சத் திரயங்களை யதுசந்தானஞ் செய்வது.

(2) பாகிய சத்தானுவித்தம் - அகண்ட சச்சிதானந் நான்வீதிய சொரூபம் பிரஹ்மமென்று தியானிப்பது.

(3) பாகிய நிருவிகற்பம் - இந்தச் சமாதிக் துவாயப்பியாச பலத்தால் பிரஹ்மாந்த்ராதூபவத்தில் மனம் மக்கினமாய் நீஸ்தரங்க (அலையின்றிய) சமுத்திரம்போல நிச்சலவடிவாயிருப்பது.

(இ. பி.) தேவிகாலோத்தரம்.

திருத்தரு சமாநியைச் செய்யுங் காலத்துக்
கருத்தெழுந் தடங்காது கலங்கு மாயினும்
வருத்தமா நித்திரை மருவு மாயினும்
நிரித்தரு விழுந்துத்தன் னிலையிற் சேர்கவே.

(பொ-ரை.) நெற்பினை யுடைய சட்சமாதியைப் பழகும் போது பூர்வ வாசனையினாலே மனமானது விட்சேப மடைந்து அடங்காது கலங்கினாலும், சரீர வருத்த முண்டாக அதனால் உறக்கம் வந்து பொருந்துமாயினும், (அப்போது மனத்தை அவற்றிற் செல்லாவாறு பிரயத்தன பூர்வமாகத்) திருப்பிச் சின்மயமாகச் செய்து நனதுண்மை நிலையிலிருக்கக் கடவன்—(எ.று.)

50. சேரிட மறிந்து சேர்

(பா-நி.) சேரிடம் - சேர்த்து மிடத்தை. அறிந்து - தெரிந்து, சேர் - நீ சேர்வாயாக.

(4) ஆந்தர திருசியானுவித்தம் - அந்தக்காணத்தின்கணுள்ள காம சங்கற்பாதிளாகிய திருசியத்திற்கு நான் சாக்ஷியென்று அநுசந்தானஞ் செய்வது.

(5) ஆந்தர சத்தானுவித்தம் - அசங்க சச்சிதநந்த ஸ்வயம்பிரகாச அத்தைவத சொரூபமே நானென்று சிந்தனை செய்வது.

(6) ஆந்தர திருவிதர்பம் - அச்சவாநுபூதி சகாவேசத்தால் திருசியம் சத்தமென மிரண்டையும் விட்டு நீவாத தீபம் (காற்றில்லாத விளக்கு) போல நிர்ச்சிதனை வடிவாயிருப்பது.

ந்துபோல் உள்ளத்தில் வஞ்சம் வைத்துக்கொண்டு புறத்துத் து
வறத்தோர்போல் அவரது வேடத்தால் விளங்கா ின்றனை, என்
க்குரிய மனைவியைத் துறந்து தவஞ் செய்கின்றேனென்று சொட்
ங்கிப் பிறர்க்குரிய மனைவியை யிச்சிக்கின்றாய், சீசீ முன்னிருந்த
இல்லறமுமன்றி அதனை விட்டுப் பின்னர் அடைந்த துறவாழ்வு
ன்றி இவற்றி னடுவனின்றி † கூடாவொழுக்கஞ் செய்கின்றனை
கெஞ்சுமே! நீ இவ்விடத்திலிருந்து என்ன காரியஞ் செய்து கெ
ண்டனை! இனி நீ யிருந்தால் இக்கூடா பொழுக்கத்தால் என்னைப்
பவத் துன்பத்திலே தள்ளுவாயாகலின், நீ சாவாய், கெடுவாடு
ன்று விவேகங் கூறினதாம்—(எ-று.)

52. சொற்சோர்வு பட்டேல்.

(பா-ம்.) சொல் - பேசுஞ் சொல்லில். சோர்வு - மறதியை.
பட்டேல் - (என்றும்) † அடையா திருப்பாயாக.

65-அதி. சொல்வன்மை. 2-செய்யுள்.

ஆக்கமுங் கேடு மருமால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

(பா-ஊ.) பெருக்கமும், அழிவும், (தமது) சொல்லினாலே
வருமாதலால், (அப்படிப்பட்டதாய்) சொல்லினிடத்துச் சோர்
லைத் தம்மிடத்தே உண்டாகாமல் காக்கக் கடவர்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) சொல் - (சர்வாதிஷ்டான சொருபாகாரமாதற்
துவாய்) அனுசந்தான வாக்கியங்களை (இடையறாது சிந்தனை
ய்வதில்.) சோர்வு - (ஒரு சிறிதும் மனத்) தளர்ச்சியை, பட்டேல்
(எக்காலத்தும்) † அடையா திருப்பாயாக.

† கூடாவொழுக்கம் - தாம் விட்ட காம விற்பத்தை யுறு
யில்லாமையினாலே பின்னும் விரும்பும் வழிதோன்ற, அவ்வழியே
கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய தீய பொழுக்கம்.

(இ. பி.) வைராக்கிய தீபம்.

படையெடுத்தமர்க்கட் சாருமோர் விரன் பகைஞரைச்
சயங்கொள்ளா விடினும், விடையெனப் பொருதாங் கிறத்த
லே யன்றி வெந்நீட வுன்னிடா னதுபோற், கடையென
விடா மிகழ்ந்துபே சின்பங் கருதியென் பெறுகலா விடினும்,
மிடையறா ததைநாடு விவதலான் மறந்து மெண்ணுமோ மண்
லரின்வாழ்க் கையையே.

(பே-அ.) ஆயுத மெடுத்துக்கொண்டு யுத்த களத்திலே செ
ல்லாசின்ற ஒப்பற்ற வீரனாவன். சத்துருக்களைச் ஜயங்கொள்
ளாத விடத்தம். இடபம்போல் அச் சத்துருக்களோடு யுத்தம்ப
ண்ணி அந்த ரணங்களத்திலே இறந்துபோதலே யன்றிப் பயந்து
முதுகு கொடுக்க வேண்டாம், அதுபோல, இழிவென்று அறிந்து
அற்பமாயுள்ள விடயாகந்தத்தை யிகழ்ந்து கைவிட்டுப் பேராசந்
தத்தை யடையக் கருதி, ஞான சாதகம் தொடங்கினேன் சாத்தி
யம் கைகூடி அல்லின்பத்தைப் பெறுகிறுந்தானாயினும், கூணமாயி
னும் இடைவிடாது அந்த இன்பத்தை எப்பொழுது அடைவே
னென்று கருதுவதே யன்றி, மறந்தாயினும் நான் முன்பு இகழ்
ந்து கைவிட்ட இவ்வாழ்க்கையை மீண்டும் நினைப்பானே—(ஏ-அ.)

53. சோம்பித் திரியேல்.

(பா-ம்.) சோம்பி - சோம்பலடைந்து, திரியேல் - (வீணை)
திரியா திருப்பாயாக.

61-அதி. மடியின்மை. 3-செய்யுள்.

மடிமடிக் கொண்டொழுதும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

(பொ-ஊ.) விடத்தருவதாகிய சோம்பலை (தன்னுள்ளே) கொண்டு நடக்கும் அறிவில்லாதவன் பிறத்த குடியானது, அவனினும் முற்பட அடியும்—(எ-று.)

(ஆ-ஈ.) சோம்பி - (சத்தா சாமான்ய வடிவமாயுள்ள தன்னை யடைதற் கேதுவான ஞானாப்பியாசஞ் செய்யுந் காலத்தில், தமோ குண மயமான மூட வீருத்தியினால்) சோர்வடைத்து, திரியேல் (விஷயாகாட்பட்டு) நீ திரியா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) திருப்போரூர் சந்நிதிமுறை.

பற்பல் விதப்பூச் சோலை புகாதே பரிநூணமா போகச் சோலை, லெற்பெற நியெந் நாலு மகிழ்ச்சங் கிதுவது வென்றென் றைபுநா டாமே, செப்பம் தாய்கின் னையுநா டாமே சீரரு னேவடி வாகி யிருந்து, குப்பு கழ் போரு ப் பீண நாடித் கூவாய் வரந் கூவாய் குயிலே.

(பொ-ஊ.) பலபல புட்ப சாதிகள் செறித்துள்ள பூஞ்சோலையை யடையாது, (எங்கு நிறைந்த) பூணமாகிய மேகத் தவழும் அருளாகிய சோலையை யடைந்து அச்சோலையில் நீ அழகுபெற எந்நாளும் மகிழ்த்து, அச்சோலையில் இது வென்றும் அது வென்றும் ஒன்றினையும் நாடாமல் நடுவே நிற்கும் இயல்பாய், அவ்வாறு நிற் குமுன்னையும் நோக்காமல் அருளே வடிவாகி அவ்வருளாதாரத்திலிருந்து உலகம் புகழும் திருப்போரூரி லெழுந்தருளிய என்னப் பீனைத் தியானித்துக் குயிலே நீ வரக் கூவக் கடவாய், கூவக் கடவாய்—(எ-று.)

54. தக்கோனெனத்திரி.

(பா-ஈ.) தக்கோனென - தகுதியுடையவனென்ற (அறிவுடையார் யாவரும் உன்னைப்) புகழ்ந் தரைக்கும்படி, திரி - நீ சஞ்சரிப்பாயாக.

7-அதி. புதல்வரைப் பெறுதல். 9-செய்யுள்.
சுன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகளைச்
சான்றோ ளெனக்கேட்ட தாய்.

(பொ-ரை.) தன் புத்திரனை (கல்வி கேள்விகளினாலே) நிறை
ந்தோனென்று (அறிவுடையோர்) சொல்லக் கேட்ட தாய், பெற்ற
காலத்தினும் மிக மகிழ்வாள்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) தக்கோனென - (சக்தி சொரூபமாயுள்ள தனத்தொர்
த்த சொரூப நிலையில் சித்தம் அகண்டப் பிரஹ்மாகார வடிவாய்ப்
பரிணமிக்குமாறு செய்து அதனால், அதிகாரி புருஷனானென்று
(திடஞானிகள்) சொல்ல. திரி - (கிரந்தரம் சமாதியினை) நீ பழகு
வாயாக.

(இ. பி.) ரிபுக்தை.

ஆதலினால் முனியத்தை யடைந்த பின்ன
ரங்குற்ற பலாபலத்தை யெய்த வேபோ
லேதமற அனார்பொருளை யுணர்ந்த பின்ன
ரிங்குற்ற நூலையெலா மெய்தல் வேண்டும்
வாதகமா நூலையெலா மெய்த பின்ன
வருந்தியுமே யநவாத மிடைவிடாமற்
போதமுடச் சாதகமா நிதித்யா சத்தைப்
புரியுடனே பூணாமாய்ப் பழகல் வேண்டும்.

(பொ-ரை.) ஆகையால், (பைங்குழி செய்யும் மாக்கள்) தானி
யத்தைக் கிரகித்துக்கொண்ட பின் அங்கேயிருந்த வைக்கோலினை
ஏறிவின்ற முறைமைபோலக் குற்றமற அறிபொருளை (அஸ்தி பா
திப் பிரிய விலக்கணங்களை யுடைய ஆத்மாவை) செவ்வனே ஆரா

ய் தறிந்த முழுச்சுக்கள் சித்தியாசனத்தில் சித்தவிருத்தியை
தைவதானபோல நிறுத்திப் பின் பழகத் தொடங்குங்கால், இங்
கிதற்குத் தடையாயுள்ள சாஸ்திரங்களெல்லாம் தூரப்போக்குதல்
வேண்டும்; தடையாயுள்ள அந்தச் சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் தூ
ர்த்தன்னிய அதன் பின்னர் இடையறாது ஆக்கத்துடன் சதாநால
மும் இடைவெளிக்கு அவகாசம் கொடாது ஜீவப்பிரஹ்மைச்சிய
அபேத ஞானமாகிய சாக்ஷாத்கார முண்டாகுமாறு சாதகமாகிய
சித்தியாசனமெனப் பெயரிய சமாதியை மிகுத்த போன்புடனே
பூணமாய் அப்பியாசஞ் செய்தல் வேண்டும்—(எ-று.)

55. தானமது விரும்பு

(பா-ம்.) தானமது - (சத்பாத்திரங்களிலே) தானஞ் செய்
வதற்கு, விரும்பு - (என்றும்) நீ ஆசைப்படுவாயாக.

23-அதி. சுகை. 11-செய்யுள்.

சுருதி னின்றித் தில்லை ஈனரிடது உ

பித னியையாக் கடை.

(பா-ரை.) (ஒருவனுக்கு) இறத்தல்போல் துன்பஞ் செய்வ
தொன்று இல்லை. அப்படிப்பட்ட இறத்தலும் (வறியார்க்கு ஒன்
றாகக் கொடுத்தல் முடியாத விடத்து இன்பஞ் செய்வதாகும்—
(எ-று.)

(ஆ-ம்.) தானமது - (சச்சிதானந்த சொரூபமாய் விளங்கும்
தனது சொரூபத்தைத் தானெனச் சாக்ஷாத்கரிப்பதற்குத் தடை
யாயுள்ள உடல் பொரு ளாவிகளைச் சற்குருநாதன்பால்) அர்ப்
பணஞ் செய்வதற்கு, விரும்பு - நீ நிரந்தரம் மேற்கொண் டொழு
குவாயாக.

(இ. பி.) திருவாசகம்.

அன்றே யென்ற னுலியு முடலு முடைமையெல்லாமுங்,
குன்றே யணையா யென்னையாட் கொண்ட போதே கொண்
டிலையோ, வின்றோ ரிடையு மெனக் குண்டோ வெண்
டோண் முக்க லொம்மானே, நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்
வாய் பாடுகு விதற்கு நாயகமே.

(பொ. பா.) அத்தினமே என்னுடைய உயிரும் உடலும் பொ
ருளுமாகிய எல்லாவற்றையும் மலையை நிகர்த்த சிவபெருமானே !
அடியேனை (குருமூர்த்தமாய் எழுந்தருளி வந்து) அடிமை செய்து
ஆட்கொண்ட பொழுதே ஏற்றுக்கொள்ள வில்லையோ ! (அங்கன
மாக) இப்பொழுது (தொண்டிபுண் டொழுகாநின்ற) அடியேனு
க்குத் தடையிருக்கின்றதோ ! எட்டு புணங்களையும் மூன்று கண்
களையுமுடைய என் தந்தையே ! நலத்தினையே அருள் செய்
யக்கடவை, கொடிய தீமையே செய்யக்கடவை, இப்பேர்க்கொத்த
க்காரியத்திற்குத் தலைவனாகிய காரணன் யானே—(எ.று.)

56. திருமாலுக் கடிமை செய்.

(பா. பி.) திருமாலுக்கு - மகா விஷ்ணுவுக்கு, அடிமை செய் -
நீ தொண்டு செய்வாயாக.

1-அதி. கடவுள் வாழ்த்து. 8-செய்யுள்.

அறவாழி யந்தணன் னுன்சேர்ந்தவர்க் கல்லாந்
பிறவாழி நின்ற லரிது.

(பொ. பா.) தருமக் கடலாகிய கடவுளது அடியாகிய (மரக்க
லத்தைச்) சேர்ந்தவர்க் கல்லாமல், (அதனின்) வேராகிய கடல்க
ளைக் கடத்தல் கூடாது—(எ.று.)

(ஆ-ம்.) திருமாலுக்கு - சாக்ஷி சொருபமாயுள்ள தனதேதாந்த நிலையைப் பெறுதற்கு, அடிமை செய் - (சிவோஹம் என்று பாபவித்து நீ சமாதி செய்திருப்பாயாக.

(இ. பி.) ரிபுக்தை.

அங்கமுத லணுவுமிலா நகண்டா கா
மாகுபுள வத்துவித பாசி வத்தைச்
சங்கமறச் சந்ததமுஞ் சிவோக மென்னுஞ்
சலியாத பாவனையாற் பூசை செய்து
துங்கபா சிவகருணை திடமாய்ப் பெற்றுத்
தொடருமேன விசுற்பமொலா முடனே தீர்ந்து
பங்கமிலாப் பரமசிவ போதம் கூர்ந்து
பரமசிவ பத்தனுநா முனே நோயா.

(பொ-ரை.) உடம்பு, பொறி முதலியவற்றுள் ஒரு சிறிது மில்லாது அகண்ட வடிவமாயிருக்கும் அத்துவித பரசிவத்தை அசும்கமாய் எப்பொழுதும் சிவோஹ மென்கின்ற சலித்த லில்லாத பாவனையினாலே ஆராதித்துப் பரிசுத்தமுள்ள பரமசிவத்தின் கிருபையை உறுதியாகவடைந்து, தொடர்ந்து வருகின்ற மனத்தின்து வேறுபாடுக ளனைத்தும் அக்கணமே நீங்கிப் பிரதிபந்த மில்லாத மேலாகிய சிவஞானத்தை யடைந்து, ஐயா ! நானே பரமசிவ பத்தனும் ஆயினேன்—(எ-று.)

57. தீவினை யகற்று.

(பா-ம்.) தீவினை - பாபத் தொழில்களை, அகற்று - (எப்போதும்) நீ நீக்குவாயாக.

21-அதி. தீவினையச்சம் 2-செய்யுள்.

தியவை திய பயத்தலாற் றியவை

தியினு மஞ்சப் படும்.

(பொ-ரை.) (தனக்கு இன்பர் தருதலைக் குறித்துச் செய்யுள்) தீவினைகள் (பின்பு அவ்வின்பத்தை யொழித்துத்) துன்பங்கூராயே தருதலால் (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள் தீயினும் அதிகமாக (ஒரு வனால்) அஞ்சப்படும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) தீவினை - (சாந்தசொருப அகண்ட சாட்சாத்கார முண்டாகக்) காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமென்னும் அரிஷ்ட வர்க்கங்களையும், அகற்ற - (பிரயத்தன பூர்வமாக) ஈ ஒழிப்பாயாக.

.(இ. பி.) அத்துவிதவுண்மை.

இல்ல மென்றுந் துறவென்று மெண்ண வேண்டா பற்றலவையில், அல்லவீங்கி யொருநீனைவா யசைவற் றிருந்து சொரூபமடைந், செல்ல விடையு நின்றுமதைச் சேர்ந்தே னென்று தன்னிலையைப், புல்ல விடையு ருகுமதைப் போங்கி விடுக வேதானும்.

(பொ-ரை.) (நீ மோக்ஷாதனம்) இல்லறமோ வென்றும், துறவறமோ வென்றும், எண்ணவேண்டியதில்லை, (அவ்விரண்டுஞ் சாதனமாவதில்லை, பின் யாதெனின்,) அவற்றுள் காமாதிகளால் வீரையுந் துன்பங்கள் நீங்கி, ஏகபாவனையாய் மனோ வாக்குக் காயங்கள் அசைவற்றிருந்து, ஆத்ம சொரூபத்தை யடைதற்கு யாதொரு தடையுமில்லாமல் அவ்வாத்ம சொரூபத்தை அடைந்தே னென்று தன் சுபாவ ஸ்திதியைப் பொருந்தத் தடையா யிருப்பதைப் போக்கக் கடவாய், அதுவே சாதனமாம்—(எ-று.)

58. துன்பத்திற் கிடங்கோடேல்.

(பா-ம்.) துன்பத்திற்கு - துன்பம் வந்து சேர்தற்கு, இடம்
கோடேல் - (எப்போதும்) நீ இடந்தரா திருப்பாயாக.

85-அதி. துறவு. 1-செய்யுள்.

யாதனின் யாதனி வீங்கியா னேறா
லதனி னாதனி னிலன்.

(பொ-ரை.) (ஒருவன்) யாதொரு பொருளின் யாதொரு
பொருளின் நீங்கினான், (அவன்) அப்பொருளினாலே அப்பொருளி
னாலே துன்ப மடைநல் உடையவனாகான்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) துன்பத்திற்கு - (சின்மாத் திர சொருபத்தில் நீலம்) து
மனம் வாந்நு வசத்தால் அடிக்கடி) விசேஷப் படுதற்கு, இடம்
கோடேல் - (என்றும்) நீ இடந்தரா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) திருமந்திரம்.

ஆசை யறுபின்கள் ஆசை யறுபின்கள்
சசுலோ டாரிஹம் ஆசை யறுபின்கள்
ஆசைப் படப்பட வாரவருந் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட வானந்த மாமே.

(பொ-ரை.) (அகண்ட சாட்சாத்தார சகத்தை யடைய விரு
புகின்ற மனிதர்களை ! சுகம் வேண்டுமானால்) விடய விச்சையை
முற்றும் விட்டு ஒழியுங்கள், விடய விச்சையை முற்றும் விட்டொ
ழியுங்கள், சசுவானிடத்தும் ஆசையை விட்டு ஒழியுங்கள், அல்லே
யெனின், இச்சை அதிகரிக்க அதிகரிக்க துக்கங்கள் விருத்தியாய்
வரும், [இச்சையை ஒழிக்க ஒழிக்கப் பிரஹ்மானந்தம் அதிகரி
க்கும்—(எ-று.)

59. தூக்கி வினை செய்.

(பா-ம்.) தூக்கி - (முடிக்கும். உபாயத்தை) ஆராய்ந்தறிந்து, வினை - ஒரு தொழிலை, செய் - (அதன் பின்பு) நீ செய்வாயாக.

48-அதி. வலியறிதல். 1-செய்யுள்.

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
தூண்வலியுந் தூக்கிச் சொல்.

(பொ-ரை.) (தான் செய்யக்கருதிய) தொழிலது வலிமையையும், (அதனைச் செய்து முடிக்கும்) தனது வலிமையையும், (அதனை விலக்கும்) பகைவனது வலிமையையும், (இருவர்க்கும்) தூண்மாதோடு வலிமைகளையும் ஆராய்ந்து, (தனது வலிமை மிகுமா என்பதனைத் தொழிலைச்) செய்யக் கடவன்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) தூக்கி - (சிவசொற்பமாயுள்ள தன்னை ஐயந்திரிபின்பு யடைதற்கு நல்லாசிரியர் மூலமாகச் செய்யத் தக்க சாதனங்களை ஆராய்ந்து) (பின்னர்), வினை செய் - அச்சாதனங்களை (விசுவாசத்தோடு) நீ செய்வாயாக—(எ-று.)

(இ. பி.) அவிரோதவுந்தியார்.

இருமையுண் மைவல்லோர்க் கிம்மெய்கொண் டம்மெய்
மிரளினுய்ந் தெய்தலே யுந்திபு
வேலையா சாலையும் நந்திபற.

(பொ-ரை.) ஒரு மெய்யென்னும் பெயரினையுடைய சரித்தர்தனது அசத்தமும், அஃதனவற்ற துக்கத்தோடும், அவ்வி அறிதற்கு அரிய அநித்தியத்தோடும் கூடியிருத்தலையும், மற்றுமொரு மெய்யென்னு மியல்பினையுடைய வீட்டினது பரிசுத்தமும், அதனது

* நிரத்சயாநந்தமும், நீத்தியத் தன்மையும், அந்த வீட்டினையடைதற்கு இந்தச் சரீரம் இன்றியமையாமையும், சன்மாந்தரத்தாலே செய்த தபோ பலத்தால் இந்தச் சரீரம் பெற்ற அருமையும், பிரத்தியக்ஷத்தினாலும், வாக்கியத்தினாலும், கணமும், கேட்பும், அறிந்துனோர்க்கு இந்தச் சரீரம் நீங்குவதற்கு முன்பே அநாகிரியனை நீக்கி, ஞானாகிரியனையடைந்து, அநி சிங்கிரத்தில் வீட்டு நெறியை விசாரித்து சிட்டை கூடுதலே கருமம்—(எ-று.)

60. தெய்வ மிகழேல்.

(பா-ம்.) தெய்வம் - கடவுளை, இகழேல் - (ஒருபோதும்) நீ இதைச் செய்யா திருப்பாயாக.

௩5-அதி. புல்லறிவாண்மை. 10-செய்யுள்.

உலகத்தா ஞாண்டென்ப நிலிலென்பான் வையத்
தலலையா வைக்கப் படும்.

(பொ-ரை.) உயர்ந்தோர் பலரும் உண்டென்ப தோற்பொருளை (தன் புல்லறிவால்) இல்லை யென்று சொல்லுவோன் (மனிதனென்று நினைக்கப்படான்) பூமியிலே (காணப்படுகின்ற) ஒரு பேயென்று நினைக்கப்படுவான்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) தெய்வம் - † ஞன்ய சொரூபமாய் விளங்கும் சிதாத் மாலை, இகழேல் - († சடபுத்தி, ஜனச்சேர்க்கை, விஷயாசக்தி, குதர்க்கம், அபிமானம், சபலத்துவ முதலியவற்றால்) நீ மிகழ்ச்சி செய்யா திருப்பாயாக.

* நிரத்சயாநந்தம் - அதிசய (பேத) மற்ற வின்பம்.

† ஞன்ய சொரூபம் = நாம ரூபங்களின் அபாவ வடிவ சிவம்.

(இ. பி.) ஞானவாசிப்டம்.

மிகுமாந் துமகத் துவத்தினுயர் தியானமுபகர பங்க
னோடு, நிகழ்பு சலையா மிவ்வழியா லன்றிப் பிவிதோர் நெலி
களினும், புகழ்மெய் புணர்வு கிடையாது புரண தியான
புசையினை, புகழ்மூ டர்கள்செய் வினும்பதின்மூன் நிமைப்
பிற் பசுவிந் துளபேறும்.

(பொ-ரை.) பிரகாசிக்கின்ற ஆத்ம தத்துவத்தினது மேலான
தியானம் பூசா திரவியங்களுடன் செய்கின்ற வாராதனையாகும்,
இம்மார்க்கத்தினை லல்லாமல் வேறொரு மார்க்கங்களினால் மகான்
கள் துதிக்கின்ற வுண்மை ஞானம் கிடைக்கமாட்டாது. பூரணத்
தியானமான ஆராதனையை நிதிக்கின்ற மூடர்கள் செய்தாலும்,
பதின்மூன்று மாத்திரையில் அவர்க்குக் கோதான பலனுண்டாகும்
—(எ-று.)

61. தேசத்தோ டொத்து வாழ்.

(பா ம்.) தேசத்தோடு - தேசாசாரத்தோடு, ஒத்து - (விரோத
மில்லாமல்) ஒத்து, வாழ் - நீ வாழ்வாயாக.

† சடபுத்தி=மந்த மதி.

ஐனச்சேர்க்கை=பாமரர்களோடும், விஷயிகளோடும் கூடுதல்.
விஷயாசத்தி=விஷயத்தில் ஆசை; மனைவி முதலியோரிட
த்து விருப்பம்.

குதர்க்கம்=விதண்டை பேசுதல்.

அபிமானம்=தேகத்திலும், விஷயத்திலும், யான் என தென்
னும் புத்தி.

சபலத்துவம்=அடிக்கடி மனம் விட்சேப மடைதல்.

22-அதி. ஒப்புரவறிதல். 4-செய்யுள்.

ஒத்த தயிவா லுயிர்வாழ்வான் மஹையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

(பொ-ரை.) உலக நடையை அறிந்து செய்பவன் உயிரோடு
கூடி வாழ்பவனாவான், அதனை யறிந்து செய்யாதவன் (உயிருடைய
வள யிருந்தாலும்) இறந்தவர்களுக்குள் (ஒருவனாக) வைக்கப்படு
வான்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) தேசத்தோடு - (மகாகுன்ய சொரூபமாயுள்ள பிரஹ்ம
சாட்சாத்தாரத்தை அடைதற்கு விக்கின முண்டாகாவாறு) சிவன்
முத்தர்களது ஒழுக்கத்திற்கு, ஒத்து - (விரோத மின்றி) ஒத்து
வாழ் - ஈ ஒழுகுவாயாக.

(இ. பி.) திருமந்திரம்.

சித்தஞ் சிவமாகச் செய்தவம் வேண்டாவாழ்.
சித்தஞ் சிவநந்தஞ் சேர்ந்தோ ருறவுண்டாழ்
சித்தஞ் சிவமாக வேசித்தி முத்தியாழ்
சித்தஞ் சிவநந்தஞ் செய்தவப் பேரே.

(பொ-ரை.) ஆத்மா சிவமாவதற்குச் செய்யத்தக்க தவம் ஒன்
றும் வேண்டியதின்று, சித்தத்தின்கண் சிவநந்தத்தை யடைந்த
ஞானிகளது சிநேக முண்டாகுமாயின், ஆத்மா சிவமாகவே மோ
ட்சம் சித்திக்கும், ஆத்மா சிவநந்தமாதலே ஒருவன் செய்த தவத்
தின் பயனும்—(எ-று.)

62. தையல்சொற் கேளோல்.

(பா-ம்.) தையல் சொல் - (பின்னே கேட்டைத் தருவதாகிய)
பெண் புத்தியை, கேளோல் - (ஒருபோதும்) ஈ கேட்கா திருப்பா
யாக.

91-அதி. பெண்வழிச்சேறல். 7-செய்யுள்.

பெண்ணேவல் செய்தொழுது மாண்மையி னொணுடைப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து.

(பொ-ஸா.) (காரணமில்லாமல் தனது) இல்லாளது எவற்
றெழிலைச் செய்து திரிகின்றவனது ஆண் தன்மையைக் காட்டி
லும் நாணத்தையுடைய (அவள்) பெண் தன்மையே மேம்பாட்டை
யுடையது—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) தையல் சொல் - (ஸ்வயம் பிரகாச சொரூபப் பிரத்தி
யட்சத்திற்கு மாறானவற்றைக் கூறும்) * ஆண்மையில்லாத பேத
வாதிகளது வார்த்தைகளை, கேளேல் - (ஒருபோதும்) நீ கேட்கா
திருப்பாயாக.

(இ. பி.) சிவஞான வள்ளலார்.

ஒன்றென்றும் பலவென்று முபயமென்று முருவே
ன்று மருவென்று முபயமென்று, நன்றென்றுந் தீதெ
ன்று நானெயென்று ஞானமென்று ஞேயமென்று ஞாதா
வென்று, மன்றென்று மாமென்றுஞ் சமயப்பேய்க் ளாறை
கின்ற பிணங்குவழி யனைத்துநீத்துக், குன்றலிலா வானந்தக்
குரவரின்கைக் கும்பிட்டே நென்பிறவி பின்பிட்டேனே.

(பொ-ஸா.) பரம்பொருள் ஏகமெனவும், அநேகமெனவும்,
ஏகானேகமெனவும், உருவமெனவும், அருவமெனவும், உருவாருவ
மெனவும், நன்மையெனவும், தீமையெனவும், அகமெனவும், காட்
சியெனவும், காணப்படு பொருளெனவும், காண்பானெனவும்,
அல்லவெனவும், ஆமெனவும், பேதவாதிகளாகிய சமயப்பேய்கள்

* ஆண்மை - ஒன்றற்குந் தனராத நிற்கல்.

சொல்லுகின்ற தவறான மார்க்கங்க ளினைத்தும் பிரயோசன மில்லையென்று கழித்து, குறைவுபாடற்ற ஆகந்தமயமாய் நின்றள்ள எமதாசிரியரே ! தேவரீரைக் கைகுவித்து மஸ்தகரித்தேன், அந்நால் என் சகலங்க ளினைத்தும் பின்னிமெம்படியாகச் செய்தேன்—(எ-று.)

63. தொன்மை மறவேல்.

(பா-நீ.) தொன்மை - பழைமையாகிய சிநேகத்தை, மறவேல் - (என்றும்) நீ மறவா திருப்பாயாக.

81. அதி. பழைமை. 1-செய்யுள்.

பழைமை யென்பபடுவது யாடுநனின் யாதுங்
கிரளையைக் கீழ்த்தொடர் நட்பு.

(பா-நீ.) பழைமை யென்று சொல்லப்படுவது யாதென்றால், (அது பழைமையோர்) உரிமையாலே செய்தவைகளைச் சிறிதாயினும் சிதைக்காமல் (அவைகளுக்கு உடர் படுவதாகிய) சிநேகமாம்—(எ-று.)

(ஆ-மீ.) தொன்மை - (ஸ்வப்பிரகாச வடிவமாய்த் திருசிய மியாவற்றிற்குஞ் சத்தாஸ்பூர்த்தியைத் தந்து) அநாதியாயுள்ள ஆத்மாவில் (திருசிய நோக்கிழந்து நிலைத்திருத்தலை) மறவேல் - (ஒருபோதும்) நீ மறவா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) கைவல்லிய நவநீதம்.

கானனீர் கிளிஞ்சில் வெள்ளி கந்தர்ப்ப நகர்க ளுலூர்
வானமை கயிற்றிற் பாம்பு மலடிசெய் முயலின் கோடு

† சத்தாஸ்பூர்த்தி - இருத்தல், விளங்கல்.

பீனமாந் தமிழ் மானிற் பிரபஞ்ச மெல்லாம் பொய்யே
ஞானமெய் மகனே யுன்னை நம்மாணை மறந்தி டாதே.

(பொ-ரை.) கானலிற் சலம்போலும், சுத்தியில் இரஜதம் போலும், கந்தர்வ நகரம்போலும், சொப்பன நகரம்போலும், ஆகாசத்தில் நீல நிறம்போலும், இரசக்விற் சர்ப்பம்போலும், வந்தியா சுதன்போலும், சச விஷாணம்போலும், பருமையான தானு விற்புருஷன்போலும், (மூலாகங்காராகிப்) பிரபஞ்ச மனைத்தம் மித்தை: பிரக்ஞான கணப் பிரஹ்மமே சுத்தியம்; மைந்தா! இத்தன்மையான உனது ஆன்மாவை நம்மேலாணை நீ மறவாதே-(எ-று.)

64. தோற்பன தோடரேல்.

(பா-ம்.) தோற்பன - தோல்லி யடையக்கடிய கருமங்களை, தோடரேல் - (ஆரம்பித்து) நீ செய்யா திருப்பாயாக.

47-அதி. தெரிந்து செயல்வகை. 3-செய்யுள்.

ஆக்கங் கருநி முதலிழுக்குஞ் செய்கினை
யூக்கா ச் சிவுடையார்.

(பொ-ரை.) (பின் பெறக்கடவதாகிய) இலாபத்தை நோக்கி, (முன் பெற்றுள்ள) முதலையும் இழத்தற்கு ஏதுவாகிய செய்தொழிலை. அறிவுடையவர் மேற்கொள்ளார்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) தோற்பன - (சுத்த சொரூபமாயுள்ள தன்னை மறத்தற்கேதுவான) பகிர்முடி வியவகாரங்களில், தோடரேல் - (எஞ்ஞான்றும்) நீ பற்றுவையா திருப்பாயாக—(எ-று.)

(இ. பி.) நெஞ்சறிவிளக்கம்.

காண்பது மழிந்து போகுங் காயமு மழிந்து போகு
மூண்பொரு ளழிந்து போகு முலகமு மழிந்து போகும்.

பூண்பணி நாகை நாதர் பொற்பத மழியா தென்று[நெஞ்சே.
விண்பொழு தினைப்போக் காமல் வெளிதனி லொளிபார்

(பொ-ரை.) நு மனமே? காணப்படுகின்ற திருசியங்க னனைத்
தும் கசித்துப்போகும், சரீரமும் சிதைத்துபோகும், புசிக்கத்தக்க
சகல போக வஸ்துக்களும் ஒழிந்துபோகும், அவற்றிற் காதார
மாயுள்ள வுலகமும் லயமாய்ப்போகும், சர்ப்பத்தை ஆபரணமாக
வுடைய நாகலிங்க மூர்த்தியினது பொன்போன்ற திருவடிகள் எக்
காலத்து மழிவற்ற வுண்மைப் பொருளென்று அவத்திலே காலங்
கழிக்காமல், மனாகாயத்தின்கண் விளங்கும் சிதாகாயத்தை நீ ரோ
க்கி நிலைத்திருக்கக் கடவாய்—(ஏ-று.)

65. நன்மை கடைப்பிடி.

(பா-ரீ.) நன்மை - நலமுள்ளவைகளை, கடைப்பிடி - நீ உறுதி
யாகப் பற்றுவாயாக.

43-அதி. அறிவுடைமை. 2-செய்யுள்.

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ

நன்றின்பா லுய்ய்ப்ப தறிவு.

(பொ-ரை.) (மனத்தை அது) போன விஷயத்திலே போக
விடாமல் (அவ்விஷயங்களில் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து) தீய
திலிருந்து நீக்கி, நல்லதனிடத்து போகவிடுவது அறிவாம்—(ஏ-று.)

(ஆ-நீ.) நன்மை - (புத்த சொருபமாயுள்ள தன்னை யடைந்து
ஜனன மரண வடிவ சம்சாரம் நீவிர்த்தியாதற் பொருட்டுச் சமாதி
வாயிலாக வெளியாகுந்) தானறிவாநந்தத்தை, கடைப்பிடி - (பரா
முகத்தா லிழுவாது) நீ வைராக்கியத்தோடு மேற்கொண் டிருப்பா
யாக.

(இ. பி.) திருக்கு திருசிய விவேகம்.

நானவிவா னந்தமெனல் சத்தியமே யன்னியமுந்
நானெங்ங னுவதெனச் சந்திருவுந் - நானு
மடிகுன் றியில்லா வருவுருவம் போல
வடிகுந்தா னன் றியிலே யால்.

(பே-ரை.) தானென்ப தறிவானந்தப் பொருளென் றருளிய
தண்மையே, அவ்வறிவா னந்தத்திற்கு மாறாயுள்ள திருசியங்களும்
தானாகும்வண்ண மெவ்வாறென்று மாணக்கன் வினவு, அதற்கு
ஞானசாரியர் தானாகிய வறிவைத் தவிர ரூபாரூப மில்லா வாறு
போல அவ்வறிவுத் தானென்பதைத் தவிர வில்லாமையா லனைத்
துத் தானெனப்படும்—(எ-று.)

66. நாடொப்பன செய்.

(பா-ம்.) காடி - காட்டிலுள்ளவர் பலரும், ஒப்பன - ஒத்துக்
கொள்ளத்தக்க நல்ல காரியங்களை, செய் - ி செய்வாயாக.

64-அதி. அமைச்சு. 7-செய்யுள்.

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல்.

(பே-ரை.) (தூல் வழியினால் தொழில்) செய்யும் வகைகளை
யறிந்த விடத்தும் உலகத்திலே (அப்போது நடக்கின்ற) இயற்கை
யைத் தெரிந்து (அதனோடு பொருந்தச்) செய்யக் கடவன்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) நாடொப்பன - (ஸ்வயம்பு வடிவமாயுள்ள தன்னை யுண
ருமாறு காட்சியை யெல்லாக் கண்ணதாய்க் கரைத்துத் தண்ணொ
ழித் தொருபொருளில்லா மாட்சியை யளிக்க வல்ல) மகான்க ளன்

கேரிக்கத்தக்க அப்பியாசங்களை, செய் - (இடைவிடாது) நீ செய்வாயாக.

(இ. பி.) கைவல்லிய நவநீதம்.

ஒன்று கெடாமக நேபுமான் முயற்சியா லுழைத்துப் பூடர்க்கீசன், நன்று செய்யவே காட்டிய நூல்வழி நடந்து நல்லவாரசினே, சென்று துட்டவா தனைவிட்டு விடுவகையச் செனிந்தமா யையாந் தள்ளி, நின்று ஞானத்தை யடைந்தவர் பவங்கன்போ நிச்சய மிதுதானே.

(பொ-ரை.) ஞானபுத்திரா ? (சகல ஞான சாஸ்திரங்களின் சார்புதமான) ஒருபாயத்தைச் சொல்லுகிறோம் கேட்பாய், புருடப் பிரயத்தனத்தா லமுத்தி மநுடர்களுக்கு ஈசான் பிரஹ்மாத் தம் கொடுத்தற் பொருட்டே அருளிச் செய்த வேதத்தின் காண்டத்திரய நெறியில் நடந்து, பின் பிரஹ்ம நிஷ்டர்களான பெரியோர்கள் பிறகே திரிந்து (அப்பெரியோர்கள்) சகவாசத்தாற் சாத்தியாதி வாசனைகளை யுடையவராய் (முன்னுள்ள) குரோதாதி மலினவாசனைகளை யொழித்து, ஆன்மநான்ம விவேகத்தை யுடையவர்களாய் அவிவேகத்தாலுண்டான பேத புத்தியைப் போக்கி, (தன் அநுபூதியிற் சிவோஹமென்று நின்று, சமூசய ரகித பிரஹ்மான்ம வாயிக்கிய) ஞானத்தைப் பெற்றவருடைய (சுநரா திரியக்காதி ரூபங்களான வெகுவீத) சகநங்கள் நீங்கும்; இதுவே (சுருதி ஸ்மிருதிகளின்) சித்தாந்தமாம்—(எ-று.)

67. நிலையிற் பிரியேல்.

(பா-ம்.) நிலையிற் - நிற்றின்ற நிலையிலிருந்து, பிரியேல் - (எப்போதும்) நீ நீங்கா திருப்பாயாக.

97-அதி. மானம். 4-செய்யுள்.

தலையி னிழிந்த மயிரினையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை.

(பொ-ரை.) (குடிப்பிறந்த) மனிதர் தம்முயர்ந்த நிலையை விட்டு, அந்நிலையை நின்றுத் தாழ்ந்த விடத்துத் தலையை விட்டு அதனி னின்றும் வீழ்ந்த மயிரினை யொப்பர்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) நிலையில் - (செய்திக்கு வடிவமாய் விளங்குந் தனது அசங்க) நிலையி னின்றும், பிரியேல் - (நாம ரூபாகாரப் பட்டு) நீ பிரியா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) அத்துவிதவுண்மை.

நிலைவு நீங்கி லுருநாம நிக்ரு மவையைத் தள்ளிடினுய்
நிலைவு நீங்கு மற்மலையி னினக்கே திச்சை யதுனின்று
நிலைவு நீங்கி நின்றிடமே நிலைமை யான முத்துயென்று
நிலைவு கொண்டந் நிலையைவிட்டு நீங்கா தென்று நின்றிடு.

(பொ-ரை.) சங்கற்பம் நீங்கினால் நாம ரூபங்கள் நீங்குந், அந்த நாம ரூபங்களை நீக்கினால் சங்கற்பம் நீங்கும், அவ்விரண்டின் கண் உனக்கு யாதின்கண் இச்சை யிருக்கின்றதோ அதன்கண் நன்று சங்கற்பம் நீங்கி நின்றவிடமே மாறுபாடற்ற மோகமா மென்று சங்கற்பங்கொண்டு அம்மோக நிலையை விட்டு என்றும் நீங்காது நிற்பாயாக.

68. நீர் விளையாடேல்.

(பா-ம்.) நீர் - ஆழமுள்ள நீரில், விளையாடேல் - (நீங்கி) நீ விளையாடா திருப்பாயாக.

வகதேசமாயுள்ள விடயாநந்தத்தை, துகரேல் - (அனுபவிக்க வெக்காலத்தும்) நீ கருதா திருப்பாயாக—(எ.று.)

(இ. பி.) வைராக்கிய தீபம்.

சாதக தசைக்கண் விடயமே தடையாஞ் சாத்திய மா
னபின் புசித்தம், காநல்வைத் திடினப் பிரமவா னந்தத் தத்
கமோ விடயவா னந்தங், கோதில்விட் டின்பம் பெறுகல்
விடினுங் கூடுதற் கெனிற்கரி பிழைக்கிற், நீதிலோர் சிங்ச
மதனையே யன்றிக் தேடுமோ தேவையுன் லினவோ.

(பொ-ரை.) ஞானசாதக தசையின்கண் விடயங்களே அதற்
குத் தடையாகு மாகலின், அவற்றினை வைத்துக்கொண்டு சாதகம்
பண்ணல் கூடாது; ஆனால் அவ்விடயங்களைச் சாதக தசைக்கண்
அனுபவியாது சாத்தியமான பின்பேனும் அனுபவித்தற்கு வைத்
துக்கொள்வையானால், அச்சாத்திய தசைக்கண்ணே உதயமான
அந்தப் பிரஹ்மாநந்தத்தினும் இந்த விடயானந்தம் அதிகமாக லே
ண்டுமாதலின், இந்த † விடயானந்தமே போதும். அந்தப் பிரஹ்மா
னந்தத்தை யடைய ஞானசாதகம் பண்ணவேண்டுமென யில்லை,
ஆனால், சாதகம் பண்ணிக்கொண்டு வருமிடத்துச் சாத்தியங் கை
கூடிக் குற்றமற்ற வீட்டின்பம் வந்து சித்தியாத காலத்தாயினும்
பொருந்தி அனுபவித்தற்கு அவைகளை வைத்துக்கொள்வே நென்
பையானால், யானையினை இரையாகத் தேடிச் சென்ற குற்றமில்
லாத ஒப்பற்ற சிங்கம் அந்த யானை தப்பிப்போயிற்றென்றால் அத
னையே தேடுதலன்றி யற்பமாயுள்ள தேரையினது மாயிசத்தைத்
தின்னத் தேடுமோ—(எ.று.)

† விடயாநந்தம் - வனிதாதி போகங்களில் உண்டாகும்
இன்பம்.

70. நூற் பலகல்

(ய1-ம்.) நூல் - (அறிவைத் தருகின்ற) சாஸ்திரங்கள், பல - பலவற்றினை, கல் - நீ கற்றுக்கொள்வாயாக.

40-அதி. கல்வி. 1-செய்யுள்.

கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றபி

னிற்க வதற்குத் தக.

(பொ-ரை.) கற்கப்படு நூல்களைப் பழுதறக் கற்கக் கடவன், (அப்படி) கற்ற பின்னே அக்கல்விக்குத் தருதியாக (அவைகளாலே சொல்லப்பட்ட வழியிலே) நீற்கக் கடவன்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) நூல்பல - (நாகா ரூபமாயுள்ள தனது யதார்த்த நிலையை யுணரத் தலைப்படுங்காலத்து அத்தடைகள் பிரபலமாக விரும் குமாயின், அவை யொழியுமளவும் சற்குரு வாயிலாகப்) பிரபல சுரு திகளை, கல் - நீ இதக் கடவாயாக.

(இ. பி.) சூதசங்கிதை.

உயிரோலாந் தமதுண் மையையறி யாம லுறுமறைப் ப லாதியே யுள்ள, செயிரிலு லுடன னெனுமபி மானஞ் சேர்ந் ததிப் பந்தவாஞ் ஞானம், பயிலும்வே தாந்தத் தெளிவுநூ லோர்ந்து பத்தியாம் பெருவழி யொழுகின், மயிலியல் பாக னருளுறு மதனூல் வாய்த்திடு மனுபவ ஞானம்.

(பொ-ரை.) சீவர்க ளனைவரும் தம்முடைய யதார்த்த நிலையை உணராது பொருந்திய ஆவரணம் அநாதியாகவே யுள்ள குற்றத்தா ல், தேகம் நானென்கின்ற அபிமானத்தை யடைந்தனர், இந்தப் பந்தவடிவமாகிய வஞ்ஞானம், பொருந்திய வேதாந்தமென்னுந் தெ

ளிவாகக் கூறும் பிப்பல சருதிகளை யாராய்ந்து, அகண்ட பத்தி மென்கின்ற பெரிய மார்க்கத்தில் நடந்தால் மயில்போன்ற சாயலினை யுடைய உமைபாகனது கருணை வந்து பொருந்தும், அக்கருணையால் (அஞ்ஞானங்கெட்டுச்) சவாணுபவஞானம் சித்திக்கும்—(எ-று.)

71. நெற்பயிர் விளை.

(பா-ம்.) நெற்பயிர் - கொல்லப் பயிரை, விளை - (முயற்சி செய்து) விளையச் செய்வாயாக.

104-அதி. உழவு. 7-செய்யுள்.

தொடிப்புழுதி கலிசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் பழம்.

(பொ-ரை.) (ஒரு நிலத்தினை யுழுதவன்) ஒரு பலப்புழுதி காழ் பலமாம்படி (அதனைக்) காயவிடுவானாயின், (அதனிடத்துச் செய்த பயிர்) ஒரு பிடியில் அடங்கிய எருவும் இட வேண்டாமல் பருந்து விளையும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) நெற்பயிர் - (நிர்விகார சொரூபநிலை வாய்க்க அதற்கே துவாய) நிருவிகற்ப சமாதியை, விளை - (என்றும்) நீ விருத்தி செய்வாயாக.

(இ. பி.) விவேககுடாமணி.

நிருசிய மியாவு நீக்கித் திடமுற வகண்ட பாவஞ்
சருவதா யடைவ தற்கே சாதுவா மெதிக னுக்குச்
சிரவண மாதி கன்மஞ் செய்தபின் சுருதி தானே
சருவதா நிருவி கற்ப சமாதியை விதிக்கு மன்றோ.

(பொ-ரை.) காணப்படுகின்ற தேகாதி நாம ரூபப் பிரபஞ்சங்க ளனைத்தையும் ஒருங்கே தள்ளி, ஸ்திரமாக எப்போதும் அகண்ட

சாக்ஷாத்காரத்தை யடைவதற்காகவே சாதுத்தன்மை யடைந்திருக்கின்ற முழுட்சகளுக்குச் சிவான முத்வாகிய ஞான சாதனங்களைச் செய்து முடித்த பின்பு உபநிடதங்கள் சர்வதா நிருவிகற்ப சமாதியில் நிலைத்திருக்கும்படி விதிக்கின்றன வல்லவா—(எ-று.)

நேர்பட வொழுது

(பா-ம்.) நேர்பட - செவ்வையான நடையுற, ஒழுது - (விதி வழியிலே) நீ நடப்பாயாக.

14 - அதி. ஒழுக்கமுடைமை. 8-செய்யுள்.

நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்க
மேன்று மிடும்பை நூரும்.

(பொ-ரை.) (ஒருவனுக்கு) நல்ல வாசாரமானது அறத்திற்குக் காரணமாகும், தீய வாசாரமானது இருமைகளிலும் துன்பத்தைக் கொடுக்கும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) நேர்பட - (நிஷ்கிரிய சொரூபமாய தன்னில்) சித்தம் செவ்வனே நிற்குமாறு, ஒழுது - நீ நிதியாசனஞ் செய்வாயாக.

(இ. பி.) விவேககுடாமணி.

நிருசியத் தோற்றம் தன்னைத் திருக்குமாத் திரமே யாகப் பிரவிலாபித்து நின்னைப் பிரமமாத் திரமாய்ப் பார்த்திந்
கரியனே வெளியி லுள்ளி லாவது சமாதி பெற்றுக்
கருமபந் தம்வ வரக்குங் காலநீ தள்ளு வாயே.

(பொ-ரை.) காணப்படுகின்ற நாம ரூபப் பிரபஞ்சத்தை அறிவு சொரூபமேயாகத் தெளிந்து உன்னைப் பிரஹ்ம சொரூபமாகவே கண்டு இவ்விடத்து அருமையாயுள்ள ஞானபுத்திரா! பாகிய

ஆந்தர சிஷ்டைகளுள் யாதாவ. தொன்றனைப் பெற்றுத் தேச
பதன பரியந்தம் நீ காலம் கழித்து வருவாயாக—(எ-று.)

73. நைவன நணுகேல்.

(பா-நீ.) நைவன - பின் வருத்த மடையத் தக்கவைகளில்,
நணுகேல் - (என்றும்) நீ சேரா திருப்பாயாக.

21-அதி. தீவிகாயச்சம். 6-செய்யுள்.

தீப்பால் தான்பிறங்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால்
தன்னை யடல்வேண்டா தான்.

(பொ-ரை.) துன்பஞ் செய்யும் கூறுபாடுடையவான பாவங்
கள் தன்னை (பின் வந்து) வருத்துகலை வேண்டாதவன் தீமைக்
கூறுபாடுடையவான வினைகளைத் தான் பிறரிடத்தே செய்யாதிரு
க்கக் கடவன்—(எ-று.)

(ஆ-நீ.) நைவன - (நீர்ச்சம்பந்த ஸ்திதியில் சித்தம் * தைல
தாரைபோல் நிலைத்தற் பொருட்டுத்) துன்பத்தைத் தருவதாகிய
இதராகார வியாபாரங்களில், நணுகேல் - (என்றும்) நீ சேராதிரு
ப்பாயாக.

(இ. பி.) பகவத் கீதை.

வாங்கி யைம்பொயி நின்ற மனத்தினை
நீங்கி டாவகை நின்னு ளிருத்தியே
தீங்கி யாவையுஞ் சிந்தைசெ யாமையாம்
பாங்கி யாதது வேபயில் வாயரோ.

(பொ-ரை.) (நேத்திர முதலிய இந்திரிய வாயில்களாற் புறம்
போந்து) உருவ முதலிய பஞ்ச விஷயங்களிற் சஞ்சரித்து நிமி

* தைலதாரை - இடைவெளியின்றி ஒழுஞ் தைலம்.

ன்ற மனத்தை (விஷயத்தின் † தோஷ திருஷ்டி முதலிய வையாக்கிபத்தின் ஏதுவாகிய வுபாயங்களால் உள்ளே) இழுத்து, லயரூபமான நித்திரையடையாதபடி (சர்வ வுபாதிதளி னின்றும் விபேட்ட) பிரத்தியகான்மாவின் கண்ணே ‡ நிரோதமாகச் செய்து, (சமதிக்கு யாதாவதொரு சிந்தனையும் விக்கின மாகவின்,) யாதாஹும் ஓரநான்ம பதார்த்தத்தையாவது, அல்லது பிரத்தியகான்மாவையாவது, சிறிதும் விருத்திக்கு விஷயமாக்காமையாகிய தன்மையினை யுடைய அப்பியாச மெதுவோ அவ்வுபாயத்தையே நீ பழகுவாய்—(எ-று.)

74. நொய்ய வுரையேல்.

(பா-ம்.) நொய்ய - அற்பமாகிய வார்த்தைகளை, உரையேல் - (என்றும்) நீ சொல்லா திருப்பாயாக.

20-அதி. பயனில சொல்லாமை. 10-செய்யுள்.

சொல்லுக சொல்லிற் பாணுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பாணிலாச் சொல்.

(பொ-ரை.) சொற்களிலே பிரயோசனமுடைய சொற்களைச் சொல்லக் கடவர், சொற்களிலே பிரயோசனமில்லாத சொற்களைச் சொல்லா திருக்கக் கடவர்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) நொய்ய - (நிர்வேப சொரூபமா யிராவாறு தடைசெய்கின்ற யான் எனதென்னும் விருத்தக் கேதுவாயுள்ள) இழிவாகிய சொற்களை, உரையேல் - (ஒருபோதும்) நீ சொல்லா திருப்பாயாக.

† தோஷ திருஷ்டி - குற்றம் காண்டல்.

‡ நிரோதம் - அடக்கம்.

(இ. பி.) நன்னேறி.

இன்சொலா லன், பி யிருநீர் வியனுலகம்.

வன்சொலா லென்று மகிழாதே - பொன்செய்

ததிவ்வேயாய் பொங்கா தழிற்கதிராற் றண்ணென்

கநிர்வாவாற் பொங்கு கடல்.

(பொ-பி.) பொன்னுலே செய்யப்பட்டு ஒலிக்கின்ற வகைய ல்களை யுடையவனே ! மதுமாகிய சொல்லினு லல்லாமல் கடின மாகிய சொல்லினுலே கடல் சூழ்ந்த பெரிய பூமியிலே யுள்ளவர் எந்நாளும் மகிழ்ச்சியை யடையார், கடலானது சுகேதிர கிரணங் களையுடைய சூரியன் வருகையினுலே பொங்காது, சிதனம் பொருத் திய கிரணங்களை யுடைய சந்திரன் வருகையினுலே பொங்கும்:-
(எ-று.)

75. கோய்க்கிடங் கோடேல்.

(பா-ம்.) கோய்க்கு - வியாதிக்கு, இடங்கோடேல் - (அஃதே) உன்னை யனுகும்படி) விடத்தா திருப்பாயாக.

95-அதி. மருந்து. f-செய்யுள்.

மாறுமா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி

ஊறுபா டில்லையுரிக்கு.

(பொ-பி.) * (அம்மூவகை) மாறுகோளும் இல்லாத உணவை (தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவை) மறுத்து (பிணி வாராத வளவி னால் ஒருவன்) உண்ணுவானானால், (அவன்) உயிர்க்கு (பிணிகளா லே) துன்பம் விளைதல் உண்டாகாது--(எ-று.)

* அம் மூவகை மாறுகோள் - உண்பவன் சரீர சுபாவத்தோற் ற மாறு கொள்ளுதல், காலவியல்போலி மாறுகொள்ளுதல், சுனை வீரியங்களால் தம்முள் மாறுகொள்ளுதல் என்பனவாம்.

பாகியார்த்தம் - ஆந்தரார்த்தம். ௦௦99

(ஆ-ம்.) கோய்க்கு - (நிர்மல வடிவமாயுள்ள சத்தா சாமான்யத்தினை யடையாவாறு செய்யும்) மல * விட்சேப வாவரணங்கட்டு, இடங்கொடேல் - (ஒருபோதும்) நீ இடந்தரா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) விவேக சூடாமணி.

மெத்தவும் புடபா கத்தான் மேவிய மலத்தை விட்டுச் - சுத்தமாய் தன்கு ணத்தைச் சொன்னமே வுவுதே போலச் சித்தமுந் தியானக் தாலே சேர்ந்தமுக் குணம லத்தைச் சுத்தமாய் விட்டுத் தன்னின் சுபாவமாஞ் சொருப மேவும்.

(பொ-ரை.) சுவர்ணமானது நானாவியமாயுள்ள புடத்தின் பகுதிகளாலே தான் பொருந்தி யிருந்த களங்கத்தை விட்டுப் பரி சுத்தமாயுள்ள தன் உண்மைக் குணத்தை யடைவதுபோன்று மனமும் அகண்டாகா தியானத்தாலே மத்தியில் வந்து பொருந்திய சாத்வீக இராஜச தாமச மென்னும் முக்குணங்களாகிய களங்கத்தை முழுதும் விட்டு தனது யதார்த்த சொரூபத்தைப் பொருத்தும்—(எ-று.)

76. பழிப்பன பகரேல்.

(பா-ம்.) பழிப்பன - (பிறர்) பழிக்குஞ் சொற்களை, பகரேல் - (என்றும்) நீ பேசா திருப்பாயாக.

* மலம் - பாபம். விசேபம் - சலித்தல். ஆவரணம் - மறைத்தல்.

† சாத்வீகம் - பிரகாசம் அல்லது சாந்தம்.
இராஜசம் - பிரவிர்த்தி அல்லது கோரம்.
தாமசம் - மோகம் அல்லது மூடம்.

20-அதி. பயனில சொல்லாமை. 8-செய்யுள்.

அரும்பய னாயு ம, நிவினா சொல்லார்

பெரும்பய னில்லாத சொல்.

(பொ-ரை.) அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவையுடையார் மிகுத்த பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லார்கள்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) பழிப்பன - (நிருபாதிக சொரூப பிரஹ்ம சாட்சாத் கா வடைவிற்குத் தடையாயுள்ள) அற்ப சுருதி வாக்கியங்களை; பகரேல் - (எக்காலத்தும்) ி பேசா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) தேவாரம்.

வஞ்ச மின், ி வணங்குமின் வைகலும்

வெஞ்சொ ளின், ி விலகுமின் யிடுற

நைஞ்ச நைஞ்சுநின் னுன்குளிர் வார்க்கெலா

மஞ்ச லென், ிடு மாணக்கா வண்ணலே.

(பொ-ரை.) (சிறிதேனும்) கபடமில்லாது எப்போதும் பரமேசுவரனை வணங்குங்கள், கொடிய சொற்களைக் கூறுதலொழிந்து விலகிப் போங்கள், முத்தியடைய அன்பினால் மனமுருகி யுருகி நின்று உன்னக் குளிர்ச்சியை யடைபவர்களுக் கெல்லாம் (பிறவியினால் வரும் துன்பத்திற்குப்) பயப்படாதீர்களென்று கருணையுரிவான் திருவாரனைக் காலவின்சண் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமான்—(எ-று.)

77. பாம்போடு பழகேல்.

(பா-ம்.) பாம்போடு - (பால் கொடுத்தவர்க்கும் விஷத்தைத் தருகிற) பாம்புக் கொப்பானவரோடு, பழகேல் - நீ சகவாசஞ் செய்யா திருப்பாயாக.

89-அதி. உப்பகை. 10-செய்யுள்.

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்குட
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று.

(பொ-ரை.) மனப்பொருத்த மில்லாதவரோடு கூட (ஒரு வன்) வாழும் வாழ்வு, ஒரு குடிசையினுள்ளே நாகப் பாம்போடு கூட வாழ்ந்தாற்போலும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) பாம்போடு - (நிரவயவ சொரூப சாட்சாத்தாரத்திற் குத் தடையாய்) அரவுபோன்று தீமையை விளைவிக்கும் புத்தி விருத்தியுடன் கூடுதலை, பழகேல் - ி அப்பியாசஞ் செய்யா திருப் பாயாக.

(இ. பி.) உபதேசவுண்மை.

புற்றாந் தேகக் குகையதனிற் பொருந் தி வாழு மோராவம், புற்றாந் தேகேக் தியவழிபோம் புலனை மறித்துப் பிடித் திழுத்துப், புற்றாந் குகையிற் கட்டுமட்டும் போக்கும் வரவும் விடுவதில்லை, புற்றாந் குகையிற் கட்டுண்ட புலனைக் கழித்து விடுவாயே.

(பொ-ரை.) புற்றுகிய சரீரமென்கின்ற குகையினிடத்துத் தங்கி வாழ்கின்ற ஒப்பற்ற மனமென்னுஞ் சர்ப்பமானது புற்றுகிய உடற்கணுள்ள இந்திரியங்களென்கின்ற மார்க்கத்தில் செல்வதாம்; அவ்வாறு சென்று விஷயங்களைப் பற்று மதனை உபரதிவைராக்கியங்களால் தடுத்துச் சிரவனாதிக்களாகிய கயிற்றினாலே சுட்டி யிழுத்து, புற்றுகிய சரீரமென்கின்ற குகையில் † அகண்ட தியானஞ் செய்து லயப்படுத்துகிற பரியந்தமும் சநந மரணங்கள்

† அகண்ட தியானம்=ஜீவப்ரஹ்ம ஐக்கியானு சந்தானம்.

நீக்குவதில்லை ; ஆகையால், புற்றூயிய க்ரீமென்மின்ற குகையில்
கட்டுப்பட்ட அம்மனத்தை † தத்துவ ஞானத்தால் நியதிக்கொந்து
விடுவாய்—(எ.று.)

78. பிழைபடச் சொல்லேல்.

(பா-ம்.) பிழைபட - குற்றமுண்டாக, சொல்லேல் - (யாதொ
ன்றையும்) நீ சொல்லா திருப்பாயாக.

44-அதி. குற்றங்கடிதல். 4-செய்யுள்.

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் துறும் பகை.

(பொ-ரை.) முடிவை (தனக்குத்) தரும் பகை குற்றமேயாம் ;
(ஆதலால்,) அக்குற்றம் (தன்னிடத்து வாராமையையே) பயனாகக்
கொண்டு காக்க வேண்டும்—(எ.று.)

(ஆ-ம்.) பிழைபட - (நிர்விகற்ப சொரூப நிஜஸ்திதியை யடை
தற் குரிய வனுசந்தானமானது) தவறுதலடைய, சொல்லேல் -
(உலோகாச்சார வார்த்தைகளுள் ஒன்றையும்) நீ பேசாதிருப்பாயாக.

(இ. பி.) ஒழிவிலோடுக்கம்.

தன்னறிவு சாட்சியல்லாற் சாயுச்சி யப்பயனைச்
சொன்னபிழை கெட்டேன் றெலைப்பரோ-முன்னே
நடவா வழியொருவன் சொல்ல நடந்து
தடுமாறி நொந்தயியா தார்.

(பொ-ரை.) சிவாநுபவம் நன்றாய் விளங்கிற்றென்பதற்கும்
அஃதின்றென்பதற்குத் தனக்குத் தன்னறிவு தானே சாட்சியாயி

† தத்துவ ஞானம்=உண்மையான ஞானம்.

ருக்கவும், பயனைக் குறித்து மயக்கத்தால் வந்த வநுபவந் தனக்கு உண்டுபோற் காட்டிப் பிறர்க்கு வீடையு நெறியான வுபதேசப் பொருளைக் கூறிய பாவங்களே, கெட்டேன் ! எத்தக்காலம் நீக்கிக் கொள்வரோ ! அஃதன்றியுந் தாமுன் செல்லாத வோரர்க்குப் பின் செல்லுங்கால் அவ்வு ரடையு நெறியாதென் றந்தெறிக்கட் டான் முன் நடவா வொருவனைக் கேட்ப, அவனதன்கட் சென்று ன்போன்று நெறியல்லா நெறிகூற, ஈதுண்மையெனக் கருதி அந் நெறிக்கட் சென்று முன்னிருந்த ஆறும், பின்னடையு முருமன்றி நெவிடைத் தடுமாறி மனமுடல் வருந்தி யறிந்தவ ரவர்—(எ-று.)

79. பீடு பெற நீல்.

(பா-ம்.) பீடு - பெருமையை, பெற - அடைய, நீல் - (நல்ல வழியிலே) நீ நிற்கக் கடவாயாக.

98-அதி. பெருமை. 4-செய்யுள்.

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

(பொ-ரை.) பிளவுபடாத மனத்தை யுடைய பெண்கள் (நிறையினின்றுந் தவறாது தம்மைத் தாங்களே பாதுகாத்துக்கொண்டு நடக்கும் விதம்) போல, பெருமைக் குணமும், (ஒருவன் நிறையினின்றுந் தவறாமல்)தன்னைத்தான் பாதுகாத்துக் கொண்டு நடக்க வல்லவாயின், (அவனிடத்து) உண்டாம்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) பீடு - (நிர்க்குண சொரூப அகண்ட சாட்சாத்காரத் தினால் திரிபுடி ரூப துவைத யிறந்த) ஐக்கிய ஸ்திதியை, பெற - அடைய, நீல் - (சிவ சொரூபமாத் தேசிக ரகுனிய வழியில்) நீ நின் றொழுகுவாயாக.

(இ. பி.) பெருந்திரட்டு.

இல்லின்ப மிகுந்து போரின்பம் வேண்டி யெழிற்சூரு வருடனின் மேலா, நல்லுணர் வதனைப் பெற்றொரே காந்த நண்ணியே சமாதியிற் றொடங்கி, யல்பக னோக்க னாவமாட் டிடுவோ னதைதரு பணிக்கன் டி காமன், வல்கரிப் பாகன் போலநோக் குவர்க்கு மனையின்மிட் டிச்சையு மெழுமோ.

(பொ-ரை.) சிற்றின்பத்தை வெறுத்துப் பேரின்பத்தை விரு ம்பி, அழகு பொருந்திய குருவினுடைய திருவருளிணவே மேன் மை பொருந்திய மெய்யுணர்வைப் பொருந்தி, ஒரு தனியிடத்தை யடைந்து சமாதியப்பியாசத்தில் ஆரம்பித்து, இரவும் பகலும் கழைக்காதன். பாம்பாட்டி, சொல்லத்தக்க நாவிதன், தோணி யியக்குவான், வலிமைபொருந்திய யானைப்பாகன் போன்று, (சொ ருபத்தை) நோக்கி யிருப்போர்க்கு சிற்றின்பத்தில் மறுபடியும் விருப்பம் உண்டாகுமோ ! உண்டாக மாட்டாது—(எ-று.)

80. புகழ்ந்தாரைப் போற்றி வாழ்.

(பா-நீ.) புகழ்ந்தாரை - (அறிவுடையோரால்) துதி செய்தவ ரை, போற்றி - (கைவிடாது) காப்பாற்றி, வாழ் - நீ வாழ்வாயாக.

53-அதி. சுற்றந்தழால். 2-செய்யுள்.

விருப்பமுச் சுற்ற மியையி னருப்பரு
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(பொ-ரை.) அன்பு நீங்காத சுற்றமானது (ஒருவனுக்குக்) கிடைக்குமாயின், (அது) கிளைத்தல் நீங்காத பல செல்வங்களையும் (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) புகழ்ந்தாரை - (நிராகார சொருபத்தில் நிலைத்துப் பிறவிப் பிணியை நீக்கற்பொருட்டு மேன்மக்கள் யாவரும்) சிறப்பித்துக் கூறும் தேசிகோத்தமரை, போற்றி - (என்றும்) துதித்து, வாழ் - நீ வாழ்வாயாக.

(இ. பி.) தத்துவதேசிகம்.

சசனெடு மால்பிரம னென்பர்சிலர் தெய்வ
மாசிலரு கன்சுகத னென்பர்சிலர் மற்றும்
பேசுவர்க டேவதை பிறப்பினை யறுக்குந்
தேசிகனை யல்லதொரு தெய்வமறி யோமே.

(பொ-ரை.) ஒரு சாரார் உருத்திரனையும், திருமாலையும், பிரம்மனையும். தெய்வமென்று கூறுவார்; மற்றொரு சாரார் குற்றமில்லாத அருகனையும், புத்தனையும், தெய்வமென்று கூறுவார்; (இன்னொரு சாரார் இன்னும் (வெவ்வேறாக) தேவதைகள் (உண்டென்று) கூறுவார்; (அங்கனமாயினும் யாம்) ஜன்மத்தை யொழிக்குமாறு குருவை யல்லாமல். வேறொரு தெய்வ முண்டென்று அறிந்தேன்மில்லை—(எ-று.)

81. பூமி திருத்தி யுண்.

(பா. ம்.) பூமி - விளை நிலத்தை, திருத்தி - சீர் திருத்தி, (பயிர் செய்து அதன் விளைவை,) உண் - நீ சாப்பிடுவாயாக.

104-அதி. உழவு. 3-செய்யுள்.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

(பொ-ரை.) (யாவரும் உண்ணும்படி) உழுதலைச் செய்து (அதனால் தாமும்) உண்டு வாழுகின்றவரே (தமக்கு உரியராய்) வா

ழ்கின்றவர்; மற்றவ ரெல்லாரும் (பிறரைத்) தொழுது (அதனால் தாம்) உண்டு (அவரைப்) பின் செல்லுகின்றவர்—(ஏ-று.)

(ஆ-ஈ.) பூமி - (நீர்ஸ்வர சொருபமாதற்பொருட்டு ஞானபூமி ஏழனுள் முதல் மூன்று பூமியின் அப்பியாச பலத்தினைக்கொண்டு மனத்தினை, திருத்தி - (அகண்டாகார வீருத்தியால் ஆவரணநியம்சங்கள் இறையளவேனுமில்லா வாறு) செப்பஞ்செய்து, உண் - (அது காணமாக வெளிப்படும் பிரஹ்மாநந்தத்தை) நீ அறபவித் திருப் பாயாக.

(இ. பி.) தாயுமானவர்.

காராரு மாணவக் காட்டைக் களைந்தற்குக் கண்டகங் கார மென்னுங், கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவெளி கா னாத் திருத்தி மேன்மேல் ; பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப் பதித் தன்பு நீராகவே, பாய்ச்சியது பயிராகு மட் டுமா மாயைவன் பறவையனு காத வண்ணம் ; நேராக நின் றுவினை போகம் புசித்துய்ந்த நின்னன்பர் கூட்ட மெய்த, நிலைவின் படிக்குநீ முன்னின்று காப்பதே நின்னருட் பார மென்றும் ; ஆராரு மறியாத சூதான வெளியில்வெளியாகி ன்ற துரிய மயமே, அன்பபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறை வாகி யானந்த மான பரமே.

(பொ-ரை.) இருள் நிறைந்த ஆணவக் காட்டை வேரறப்பறி த்து வெட்ட வெளியாக்கி, அதன்கணுள்ள அகங்காரமென்கிற கல் லைப்பிளந் தெறிந்து, மனமாகிய நிலமானது வெளியாய்த் தோன் றும்படி திருத்தி, மேலுமேலும் மண்ணகத்தார் முதலானவர்கள் அறியாத மோனநிலை யென்கிற விதையை யூன்றி, அன்பினை நீரா கப் பாயவிட்டு, அது பயிராகு மளவும் பெரிய மோகமென்னும்

வலிய பறவை சேர்ந்து அழிக்காதவகை தமது முயற்சியினளவிற்குறையாமல் செவ்வே நின்று அப்பயிரைக் காத்து, பின் மனவொருமையால் விளைந்த ‡ சிவபோகத்தை யனுபவித்து உஜ்ஜீவீத்த உன்னடியார் கூட்டத்தை நானடையுமாறு என் எண்ணத்தின்படி நீ எனக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகி நின்று காப்பாற்றுவது * உன் திருவருட் குரிய கடமையாம். எப்பொழுதும் எவ்வகைப்பட்ட மேலோரும் உணராத இரகசியமான சிதாகாயத்தில் வெளிப்படத்தோன்றுகின்ற துரியவடிவே! இவ்வண்டங்களும் இவற்றின் புறத்திலுள்ள அண்டங்களும் குறுகி யுள்ளடங்கும்படி ஒப்பற்ற பரிபூரணமாகிச் சுகரூபமாயுள்ள பரம்பொருளே! —(எ-று.)

82. பெரியாரைத் துணைக்கொள்.

(பா-ஊ.) பெரியாரை - (அறிவிற் சிறந்த) பெரியோரை, துணைக்கொள் - நீ (உனக்குத்) துணையாகச் செய்துகொள்வாயாக.

45-அதி. பெரியாரைத் துணைக்கோடல். 3-செய்யுள்.

அரியவற்று னெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

(பொ-ஊ.) அப்பெரியவர்களை (அவர்) மகிழத் தக்கவைகளை யறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தவராகக் கொள்ளுதல், (ஒருவர் க்கு) அரிய பேறுகள் பலவினும் அருமை யுடையதாம்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) பெரியாரை - (நிரிந்திரிய சொரூப சாட்சாத்தார மடையுமாறு ஆன நற்கல்வி, அறிவு, அடக்கம், வைராக்கிய முதலியவற்றை யுடைய) பிரஹ்ம நிஷ்டாபரர்களை, துணைக்கொள் - (என்றும்) நீ பற்றுக்கோடாகக் கொண்டிருப்பாயாக.

‡ சிவபோகம் - தானாத்மம்.

(இ. பி.) ஞானவாசிப்தம்.

அறக்குறைவை நிறைவாக்குஞ் சம்பத் தாக்கு மாபத் தைச் சுபமாக்கு மசுபத் தன்னைச், சிறக்குமுயர்ந் தவர்க்புட் மென்னுங் கங்கைச் சீதநீ ராடினர்க்குச் செந்தீ வேள்வி, யிறக்கரிய தவந்தானந் தீர்த்தம் வேண்டா மிடர்ப்பந்த மறுத்தெ வர்க்கு மினியோராகிப், பிறப்பெனும்வே லைப்புணையா முணர்வு சான்ற பெரியோரை யெவ்வகையும் பேணல் வேண்டும்.

(பொ-ரை.) மிகவு மற்பமான (அறிவை) பூணமாக்குவதாயும், (விடயங்களால் வரும்) ஆபத்துக்களைச் சம்பத் தாக்குவதாயும் (ஒன்றிலுஞ் சுகியாத்) அமங்கலத்தை (சர்வத்திலுஞ் சுகிக்கின்ற) மங்கல மாக்குவதாயு மிருக்கின்ற சிறந்த மகான்களது சங்கமென்கிற சானலியினது குளிர்த்த ஜலத்தில் ஸ்கானஞ்செய்த வர்களுக்குச் சிவந்த வக்கினி காரியமான யாகங்களும், கெடாத தவங்களும், மகா தானங்களும், புண்ணிய தீர்த்தங்களும் வேண்டு வதில்லையாம் ; ஆதலால், துக்கமாகிய பந்தத்தை நாசஞ் செய்து யாவர்க்கு மினிமை யுள்ளவராயும், சநந மென்னுஞ் சமுத்திரத் தைக் (கடப்பதற்குக்) கப்பலாயு மிருக்கின்ற அறிவு நிறைந்த மகான்களை எவ்விதத்தினாலும் விரும்பல் வேண்டுமெ—(எ-று.)

83. பேதைமை யகற்று.

(பா-ம்.) பேதைமை - அறிவில்லாமையை, அகற்று - (உனக்குள் இராமல்) நீ நீக்கி விடுவாயாக.

86-அதி. மெய்யுணர்தல். 8-செய்யுள்.

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

(பொ-கா.) பிறவிக்கு முதற்காரணமான அஞ்ஞானமானது கெட்பொழிய, மோட்சத்திற்கு நிமித்த காரணமான செவ்விய பொருளைக் காண்பதே (ஒருவனுக்கு) மெய்யுணர்வாம்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) பேதைமை - (நிர்ஜ்ஜீவ சொரூபமாயுள்ள தன்னையுள்ளவாறு தரிசித்தற் பொருட்டு அநாத்மாவாகிய தேகேந்திரிய முதலியவற்றில் ஆன்மபுத்தி, அநீத்தியமான பிரதிவி முதலியவற்றில் நீத்தியபுத்தி. துக்க வாடிவ தனாதினிகளில் சுகபுத்தி, அசுசியான சரீர முதலியவற்றில் சுசிபுத்தி யென்னும்) அஞ்ஞானத்தை, அகற்று - (அகம்பிரமாம்மி யென்னும் பாவணியினால்) நீ ஒழிப்பாயாக.

(இ. பி.) ரிபுசீதை.

பேதமதி பொருந்தியிடுஞ் சித்தந் தானே
பிறவிமுதற் றுயர்செய்யும் பெந்த நல்கு
மேதமுறும் பேதமதி விகழ்ந்த போதே
யின்னலெல்லாந் தீர்த்துடனே மோட்ச நல்கு
மாதலினு லகம்பிரம மகமெல் லாமென்
றகம்பிரம பாவணியே செய்த வற்றால்
வாதகமாம் பேதமதி யனைத்தும் நீக்கி
வாழ்வற்ற சித்தத்தான் முத்தி சேர்வாய்.

(பொ-கா.) பேத புத்தியைப் பொருந்தி யிருக்கின்ற மனந்தானே பிறத்தல் முதலாகிய துன்பத்தைச் செய்கின்ற பந்தத்தைக் கொடுக்கும், குற்றம் பொருந்திய பேதபுத்தி சுருதி குரு சுவானுவத்தால் நீங்கிய காலத்தில், சகல துன்பங்களும் நீங்க அந்நேரமே முத்தியைக் கொடுக்கும்; ஆகையால், நானே பிரவீணச் சர்வமும் நானே யென்று அகம்பிரவ்ஹம் பாவணியே செய்து அப்பாவணிகளாலே மாறுபாடுகளைச் செய்கின்ற பேதபுத்திகளை.

த்தை யு மொருங்கே யொழித்துக் குற்றமில்லாத் சாந்தி வீர்த்தியு
டைய மனதால் மோகமுடையக் கடவாய்—(எ-று.)

84. பையலோ டுணங்கேல்.

(பா-ம்.) பையலோடு - (புகழின்றிய) சிறுவருடன், இணங்கே
ல் - நீ சகவாசஞ் செய்யா திருப்பாயாக.

46-அதி. சிற்றினஞ்சேராமை. 1-செய்யுள்.

சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைநான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

(பொ-ரை.) பெரியோரியல்பு சிறிய வினத்தை அஞ்சா நீற்கும்.
மற்றைச் சிறியோரியல்பு (அது சேர்ந்த பொழுதே அதனைத் தன
க்கு உறவாக எண்ணித் துணியும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) பையலோடு - (நிஷ்பாகிருதி சொரூப அகண்ட சாட்
சாத்கார முண்டாதற்பொருட்டு) வாசகைக்கரியமாய் ஞானாணுபவ
த்தைப் பேசும் அஞ்ஞர்களுடன், இணங்கேல் - (என்றும்) நீ சேரா
திருப்பாயாக.

(இ. பி.) போதாமிர்தம்.

வேகுளி தங்கிய வுளத்தினர் விகாரமே வினாதர மொழி
நாவர், முகுளி தம்பொதி முகத்தினர் மோகபோ கத்தின்
மூழ் கிடுமுட, ரகன மொன்றிய வறிவினி னனுபவ மறுபவ
ரறமோத, னிகள பெந்தன மெனவவ ரவர்தமை நீங்குக
நெரிசேர்வார்.

(பொ-ரை.) நன்மார்க்கத்தி லொழுதுவோர் கோபம்பொருந்
திய மனத்தினை யுடையவர், பிறருக்கு மனகருத்தம் உண்டாகக்

கொடுமொழி கூறும் நாவையுடையவர், சுளித்தல் பொருந்திய முகத்தை யுடையவர், அஞ்ஞான கூபத்தில் மூழ்கி யுள்ள அறிவீனர்கள், பரிசுத்தம் பொருந்திய ஆத்மாவின் னனுபவம் ஒழிந்தவர், ஆகிய இவர்கட்கு அறநெறியைக் கூறுதல் விலக்கிடலாமென (பந்தத்திற்கேதுவாமெனக்) கருதி, அவ்வவர்களை விட்டு நீங்குவாராக—(எ-று.)

85. பொருடனைப் போற்றி வாழ்.

(பா-ம்.) பொருடனை - திரவியத்தை, போற்றி - காப்பாற்றி, வாழ் - நீ வாழ்வாயாக.

12-அதி. நடுவுநிலைமை. 2-செய்யுள்.

செப்ப முடையவ னுக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைந்து.

(பொ-ரை.) நடுவுநிலையையுடையவனது செல்வமானது (பிறர் செல்வம்போல்) அழிதலின்றி அவன் சந்ததியார்க்கும் உறுதியாதலை உடையதாம்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) பொருடனை - (நிர்விசேஷ சொருபமா யென்று மொருக்ன்மைத்தாயுள்ள) முத்திப்பொருளை, போற்றி - (ஞானபூமி வாயிலா யியற்றும் அப்பியாச தசையில் சிரவணாதிகளால்) பாதுகாத்து, வாழ் - நீ வாழ்வாயாக.

(இ. பி.) ஞானவாசிப்தம்.

மோகமில்லா தவர்செறிவான் முதுநல்லறத்தின் சமு-
கத்தாற், காகநாலியம்போலக் கருத்திலுதிக்கு முதலான,
யோகபூமி யுதித்தலுமே யுள்ளையமுத முனையொப்பா, மேக-
விவேக நீர்பாய்ச்சி யிதுகாத்தனிக்கப் படுமுயன்றே.

(பொ-ஊ.) மயக்கமற்ற சத்துக்களது சங்கத்தினாலும், முதிர்ந்த நீட்காம தருமத்தின் சங்கத்தினாலும், காகதாலிய நியாயத்தைப் போல (சுபேச்சை யென்னு) முதன்மையாகிய ஞானபூமியானது மனதிலுண்டாகும். அகத்தி லமுதாங்குரத்துக் கிணையாக உதயமாகவும் ஒன்றான விவேகமாகிய ஜலத்தைப் பாய்ச்சி முயற்சித்து இது காத்த இரட்சிக்கப்படும்—(எ-று.)

(இதுவாரது.)

விடுதியாலே தவறக்குமிது விசாரத்தாலவ் விடுதிதனை, வடுவிலுழுவர் நென்முனைப்போல் வருந்திவளர்க்க நாடோழி, மொடிவின்மறுபூ மிக்கிந்த வொன்றேசநந பூமியென, முடி வில்வெளியா மதிசிரஸ்டா மூன்றாப்பூமி தனைப்பெறலாம்.

(பொ-ஊ.) பற்றின்மையால் இந்த முதற்பூமியானது வளரும், விசாரணையினால் அப்பற்றின்மையை களங்கமற்ற பள்ளர்கள் (தங்கள் பூமியில்) நெல் முளையை (வளர்ப்பது) போல தினந்தோறும் வருத்தப்பட்டு வளரச் செய்ய, கெடுதலில்லாத அடுத்த பூமிகளுக்கு இம் முதற்பூமியான தொன்றுமே காரண பூமியாக அந்தத்தில் வெளிப்படும், அதினின்றும் இரண்டாம் பூமியாகிய விசாரணையையும், தனுமானசியாகிய மூன்றாம் பூமியையும் அடையலாகும்—(எ-று.)

86. போர்த்தொழில் புரியேல்.

(பா-பீ.) போர்த்தொழில் - சண்டையாகிய தொழில்களை, புரியேல் - (என்றும்) நீ செய்யா திருப்பாயாக.

86-அதி. இகல். 2-செய்யுள்.

பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி
யின்னாசெய யாமை தலை.

பாகியார்த்தம் - ஆந்தரார்த்தம். 113

(பொ-கி.) (கன்னேனா) கூடாமையை நீனைத்து வெறுப்ப
நவகளை (ஒருவன்) செய்தானாயினும், (அவனேனா) மாறுபடுதலைக்
குறித்துத் துன்பத் தருபவகளை (தாம் அவனுக்குச்) செய்யாமை
உயர்த்தது--(எ-று.)

(ஆ-கி.) போர்த்தொழில் - (நிஷ்ப் பஞ்ச சொருபமாக விளங்
குவதற்குத் தடையாயுள்ள) சாதி சமய ஆசார சாஸ்திர தருக்கப்
போரினை, புரியேல் - (என்றும்) நீ கைக்கொள்ளா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) பிரமரீதை.

சதுரமை பொழிந்த வாதனை பொல்லாத் தார்க்கவா தனை
புல கத்தின், முதமுது சமய வாதனை தார மக்கள்கூற் பத்தி
ள்ளா தனையும், மிதமுறும் பொருளின் வாதனை தேகேந் திய
மனம் புத்திநற் பிரானன், முதலவா தனையும் வித்தைவா
தனையு முடிவில்பொ கத்தின்வா தனையும்.

(பொ-கா.) நான்கு வேதங்களுக்கும் புறம்பாய சாஸ்திரவாச
னையும், குதர்க்க வாசனையும், ஜகத்தில் அகங்காரமுள்ள சமய வாச
னையும், மனைவி, புத்திரர், உறவோர் (ஆகிய விவர்களிடத்துள்ள)
வாசனையும், நன்மை பொருந்துகின்ற திரவியத்தின் வாசனையும்,
உடல், இத்திரியம், மனம், புத்தி, நல்ல பிராணவாயு முகலானவ
ற்றின் வாசனையும், கல்லியின் வாசனையும், ஒழுவில்லாத போகத்
திலுள்ள வாசனையும்--(எ-று.)

(இ. பி.) இதுவுமது.

எ றுடைச் சிவனைத் திருநெடு மாலே யிகழும்வா தனையு
ம்பே நத்தித், கூயிடு ஞான சாதன மாகக் கொள்ளுமுத்
துவபுண் டாததை, மாறுட னிகழும் வாதனை பாவ வாதனை

பாஷா இடர்க்கு, வேறும் பாராது விதரா ன்றா
எலக்கிடும் விசேதிவின் னாவே.

(பொ-ரை.) இடப வாகனத்தையுடைய உருத்திரனையும், திரு
மகளை மாப்லுடைய மகாவிஷ்ணுவையும், நீதிக்கும் வாசனையும்,
வேதத்திற்குடறும் ஞானத்திற்குச் சாதனமாக அங்கீகரிக்கின்ற (வி
புதி) உத்தானன், திரிபுண்டர மிவற்றை விரோதத்துடனே நீதி
க்கும் வாசனையும், பாவ சம்பந்தமான வாசனையும், ஆகிய வெங்
லாம் தேவர்களே! மனிதர்களுக்குத் துவிதத்தை நாசஞ் செய்
யும் மேம்பாடுள்ள அத்துவித ஞானத்தை நீக்குகின்ற விரோதி
களாம்—(எ-று.)

87. மனந் தடுமாறேல்.

(பா-ய்.) மனம் - (எவ்வகைப்பட்ட துன்பத் தோற்றத்தால்) காலத்துத்
மனதை, தடுமாறேல் - கலங்கா திருக்கச் செய்வாயாக.

63-அதி. இடுக்கணழியாமை. 5-செய்யுள்.

அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்று
விடுக்க னிடுக்கட் படும்.

(பொ-ரை.) இடைவிடாது மேலுமேலும் வந்தனவாயினும்,
(தன்னுள்ளக் கோட்பாடு) விடாதவனை அடைந்த துன்பமானது
(நான்) துன்பத்திலே படும்—(எ-று.)

(ஆ-ய்.) மனம் - (நீராஞ்சன சொருப சாட்சாங்கார வப்பியாசஞ்
செய்யு மிடத்து வாத்தன வசத்தினாலே) மனம் (சலனப்படுமாயின்),
தடுமாறேல் - (அக்கணமே சலனாகார விருத்தி யெழுமிடத்தையே
நோக்கி யிருந்து அச்சலனத்தைத்) தடுமாற்ற மின்றி நீ யொழிப்
பாயாக.

(இ. பி.) உபநிடதம்.

பொன்போல விலங்குமன்ற சஞ்சலத்தாற் குரங்காம்
புத்திவிசா ரித்தியுந் பொலிவதன லாவாந்
தன்போல விலையெனலா லகங்கார மதமான்
தனைநிகராந் சித்தமொரு தன்மையினு னுயர்
மின்பொ லுந் சலனமன மசையாம னிலுத்தி
வசாரிக்கும் புத்தியின் மெய்ப்பொருட்பால் விடுத்து
வன்போடு வருமகங்கா ரத்தினையுந் கடிந்தால்
வைத்தவிடத் திருந்துசித்த மகத்துவமுந் தருமே.

(பொ-ரை.) மாற்றயர்ந்த பொன்போல மல ரகிதமாக விள
ங்கும் மனமெனப்படுதல் யாதோ, அது பகிர்முடித்தாய வழி
வெய்துந் சஞ்சலத்தினால் குரங்கு போல்வதாகும், அதன்
திரிபாகிய புத்தி யெனப்படுவது காரியங்களை விசாரித்தறியும்
மிகுதியினால் கட்செவி போல்வதாகும், அப்புத்தியின் திரிபாகிய
அகங்கார மெனப்படுதல் தன்னைப்போல ஒருவரு மில்லையெனக்
கோடலால் மதயானை போல்வதாகும், அவ்வகங்காரத்தின் திரி
பாகிய சித்தமெனப் படுதல் இழிவில் தனக்குத் தானே நிகரெ
னப்படும் ஒரேதுவினால் நாய்போல்வதாகும், மின்போலத் தோ
ன்றி மறைதலையுந் கணமேனும் நில்லாது சலித்தலையுடைய
அந்த மனதை அந்தார்முடித்தாய வழிச் சற்றுநு சலியாமல் நிறு
த்திப் பொய்ப்பொருளையே தீஜமென விசாரித் துழலும் புத்தி
யெனப்படுவதை மெய்ப்பொருளாகிய சைதன்யத்தின்கண் விசா
ரிக்க விடுத்து, விடய வலிமைகொண்டு பிறந்திறந்து வருதற்குரிய
அகங்காரத்தையும் நாசப்படுத்தினால், சித்தமெனப்படுவது விசாரி
த்து இலக்காக வைத்த அந்தச் சைதன்யத்தினிடத்தில் பிறழாதி

ருந்து அவ நவமாய மேலாய நிலைகளையும், எகமாக நீங்கும் மகத்த
வத்தைபுத் தந்தே விடும்—(எ-று.)

88. மாற்றனுக் கிடங்கோடேல்.

(பா-ம்.) மாற்றனுக்கு - பகைவனுக்கு. இடங்கோடேல் -
(உண்ண யணுகும்படி) ி இடந்தரா திருப்பாயாக.

89-அதி. உட்பகை. 2-செய்யுள்.

வீரன்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக
தென்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(பொ-ரை.) வான்போல் (வெட்டுவோமென்று வெளிப்பட்டி
நிற்கும்) பகைவரை அஞ்சாதிருக்கக் கடவர், (அப்படி ில்லாமல்)
உறவினர்போலே (மறைத்து நிற்கும்) பகைவரது கட்டினை அஞ்
சக் கடவர்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) மாற்றனுக்கு - (சித்திய சொருபமாய் விளங்கும் ஆன்
மாவையடைதற்கு) மாறாயுள்ள அநான்ம பாவத்திற்கு, இடங்
கோடேல் - (என்றும்) ி இடந்தரா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) ஞானவாசிட்டம்.

பொய்ய தாமுயற் கொம்பினைப் பற்றவும் போக்கவு
கினைப்பாரா, ரைய னேபர போதநூ ளைத்திலே யயலொ
ன்று வருமாடுென், பொய்ய தாகிய வனைகபா வனோரினைப்
பொருந்தல்புன் பிறப்பாகு, மைய மின்றிய னேகபா வனை
யினி லழுந்துதல் பவந்தீர்தல்.

(பொ-ரை.) அசத்தாயுள்ள † சசவிஷாணத்தைப் பிடிக்கவும்
விடுக்கவும் கருதுபவர் யாவர், எனதாசிரியரே! பிரஹ்ம ஞான

† சசவிஷாணம்=முயற்கொம்பு.

மாகிய பூணத்தில் வேறென்று வருகின்ற விதமெவ்வாறு? அசத்தியமாகிய வளவிறந்த பாவனையை அடைதல் இழ்வாகிய பிறப்பிற்கேதுவாகும், சந்தேக மில்லாத ஏக (ஆன்ம) பாவனையை யடைதல் பிறவி நீங்குதற் கேதுவாமென்று (வசிட்டமுனி) சொன்னார்—(எ-று.)

89. மிகைபடச் சொல்லேல்.

(பா-மீ.) மிகைபட - (சொல்லத் தகுவதற்கு) அதிகமாக, சொல்லேல் - (யாதொன்றையும்) * சொல்லா திருப்பாயாக.

20-ஆதி. பயனில சொல்லாமை. 9-செய்யுள்.

பொருட்கந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருட்கந்த மாசறு காட்சி யவர்.

(பொ-ரை.) மயக்கத்தி னின்றும் நீங்கிய குற்றமற்ற அறிவினை யுடையோர், பயனினின்றும் நீங்கிய சொற்களை மறந்தும் சொல்லமாட்டார்—(எ-று.)

(ஆ-மீ.) மிகைபட - (நித்தியாகந்த சொரூப சாட்சாத்தகர் முண்டாக்கும் சற்குருவின் முன்னர்) அடங்கி யொழுதுதற்கு மாறாக, சொல்லேல் - (எதனையும்) * சொல்லா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) போதாமிர்த்தம்.

அருவமங் கமைந்திடுத லறமலா துரைத்த லனை பொழுதி னிபையுரைத்த லகங்கரிப்பங் குரைத்தல், பொருளறிவு தானுரைத்தல் பொருளல்லா துரைத்தல் புன்கோட்டி கொண்டுரைத்தல் பொடிவனவங் குரைத்த, விருளுறவச் செவிச்சொல்ல லேவலிசைத் திடுத லிடமறியா திறை

யருளிச் செயலுரைத்தல் வினவ, நெருநூறுநற் குருகீர்
த்தி யல்லதுபா டிடுத நேசிகன்றன் சங்கிதியிற் றீர்விடு
மிலையே.

(பொ-ரை.) குருமூர்த்தியின் சந்தானத்தில் அருளொடு
கூடியதத்தைப் புரியும் வகையைக் கூறுதல், அறமல்லாதவர்
றைக் கூறுதல், குருமூர்த்தி ஒன்றைக் கூறும்பொழுது இடையே
தடுத்து மற்றொன்றைச் சொல்லுதல், தனது மேன்மையைப் புல
ப்படுத்தும் அகங்கார வார்த்தைகளைக் கூறுதல், பதார்த்த சோத
னையின் தேர்ச்சியைக் கூறுதல், பயனில்லாத வார்த்தைகளைக்
கூறுதல், சிற்றினத்தாரைத் தன்னுடன் சேர்த்துப் பேசுதல்,
நித்திக்கத் தக்கவைகளைக் கூறுதல், பிறரது செவியில் இட
சியமாகச் சொல்லல், பிறர்க்குத் தனக்கேவல் புரிபுமாறு கட்டளை
யிடுதல், சந்தர்ப்ப மறியாது குரு அருளிச் செய்ததைக் கூறுதல்,
அதுபற்றி அவரோடு கேட்டல், தெளிவு பொருந்திய சற்றருவி
னது கீர்த்தியைப் பாடாது மற்றொன்றைப் பாடுதல் ஆகிய இவ
ற்றை மீ முற்றும் ஒழிப்பாயாக—(எ-று.)

90. மீதுண் விரும்பேல்.

(பா-ம்.) மீதுண் - அதிக வுணவை, விரும்பேல் - (என்றும்)
கீ விரும்பா திருப்பாயாக.

95-அதி. மருந்து. 7-செய்யுள்.

தியள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
லையள வின்மிப் படும்.

(பொ-ரை.) (தன் சரீர சபாவமும், அதற்கேற்ற உணவும்,
காலமும்) ஆராயாது, (வேண்டியதோ ருணவை வேண்டியதொரு

காலத்து வாயிற்றுத்) தீயனவல்லாமல் (ஒருவன்) மிக வுண்ணுவா
ருயின் (அவனிடத்துப்) பிணி அளவில்லாமல் வளரும்—(எ-து.)

(ஆ-ம்.) மீதுண் - (உத்திய முத்த சொருப சாட்சாத்தகா சமா
திவினின் தும் பிராப்த வசத்தால் வெளிப்பட்டவிடத்துச்) சமாதி
விக்கினமாய விடய போகங்களை, விரும்பேல் - (என்றும்) நீ பிரிய
வகொள்ளா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) வைராக்கிய தீபம்.

பெண்ணைவிட்டகலா வொருவரின் தன்னைப் பிறர்
வழக் கிலிழ்கொடு போகக், கண்ணைவிட்டகலா தவவ்வால்
போலும் கண்டுகொண் டேகியாங் கலெதல், வண்ணமா
யினுஞ்சிக் கிரத்தினின் முடித்தல் வனிதைபான் மறிதான்
மான், பண்ணிய சமாதி விடுத்தல் குருந்தம் பசிதணித்
ததையுறும் பரிசே.

(பொ-ரை.) அழகினால் மிகுந்துள்ள ஒரு பெண்ணைக் கணப்
போதாயினும் விட்டு நீங்காத ஒரு காயியை அவனுக்குக் கடன்கொ
டுக்க வேண்டிய பிறர் வந்து வழக்கினிடை அழைத்துக்கொண்டு
செல்ல அவன் தனது கண்ணைவிட்டு நீங்காது அந்தப்பெண் வரு
தல்போலும் பார்த்துக்கொண்டு சென்று அவ்விடத்து அந்த வழக்
கினை எப்படியாயினும் சீக்கிரத்தில் தீர்த்துக்கொண்டு அந்தப்பெ
ண்ணிடத்தில் மீண்டும் வந்து கூடியிருத்தல்போல அறிஞரும் கண
மாயினும் இடைவிடாது தாம் பண்ணிய ஞானசமாதியை விட்டு
நீங்கிக் காடி கூழ் ஏதாயினும் சீக்கிரத்தில் வாங்கிப் புசித்துத் தமது
பசியை மாற்றிக்கொண்டு மீண்டும் வந்து அந்த ஞான சமாதியைக்
கூடுமுறைமை (இருக்கும்)—(எ-து.)

91. முனை முகத்து நிலேல்.

(பா-ம்.) முனை முகத்து - யுத்த முகத்திலே, நிலேல் - (சுந்தரப்ப மறியாது வலியப்போய்) நீ நீந்தா திருப்பாயாக.

48-அதி. வலியறிதல். 3-செய்யுள்.

உடைத்தும் வலியுறியா ளுக்கந்த் னுக்கி
ரிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(பொ-ரை.) (தலைவனாதலே) யுடைய தமது வலியுள்ளதைத் தெரிந்து கொள்ளாதவராகி மனவெழுச்சியால் (தம்மின் வலிய ரோடு) போர் செய்யத் தொடங்கி (அவர் வருத்தலால் அது செய்து முடிக்கப் பெறாமல்) நடுவிலே கெட்டவர் (உலகத்துப்) பலராவர்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) முனை முகத்து - (நீராநாய சொரூப சாட்சாத்தகர உடைவிற்கு விவோதஞ் செய்வதாகிய) நாம ரூப நாட்டத்தில், நிலேல் - (என்றும்) நீ பிரயோசனியா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) கைவல்லிய நவநீதம்.

மேவு மண்ணிலிள் வியந்தமே வியந்தமாய் விவகரித் திடவேண்டில், நாவி லுன்மண்ணைக் குடமென்ப சக்குட நசி ப்பாது நாவாலே, பாவு நாமரு பங்களை மருந்துமண் பார்ப்ப தே பரமார்த்தம், சிவ பேதகற் பிதங்களை மருந்துநி சிவமய மாவாயே.

(பெர்-ரை.) திரளையான மண்ணில், (குலால வியாபாரத்தி ன்கு முன்) வெளிப்படாதிருந்த கட சத்தியே (குலால வியாபாரத் திற்குப் பின்) கடமென்னும் நாமத்தை யடையும்:—(அதுபோலச்

சிருஷ்டிக்கு முன் † அவ்வியாகிருத் நாமமுடையதாயிருந்த இந்த ஆகாச முதலிய ஜகத்தே பின் சிருஷ்டி யவசரத்தில் நாம ரூபங்க ளாக வெளிப்பட்டது), கடத்தை வியவகரிக்க வேண்டின், வாக்கி னால் (மண்ணைத் தவிரக் கட மின்மையினுள்) மண்ணைத்தானே கடமென்று வியவகரிப்பர். அக்கடம் நசித்ததென்னும் வியவகா ரு முற் வாக்கு மாத்திரத்தாலே உளதாம். (இப்படிக் காரியமான கடம் முதற் காரணமான மண்ணைத் தவிர வேறின்மையின், உண் டென்பதும் நசித்ததென்பதும் வாக்குமாத்திர மாதலால்) சத்தி யின் விரிவாகுந் கடமென்னும் நாமமும், (‡ பிருதுபுத்நோதராகா ரமான) உருவமும் ஆகிய இவற்றை (மிக்கையென்று) உபேட் சித்து (கடம்) மண்ணென்று பார்ப்பதே பரமார்த்தமாம்.—(அது போல ஆகாச மென்பது முதலிய நாமமும், அவகாச மென்பது முதலிய உருவமும், § அஸ்தி பாதிப் பிரிய ரூபமான பிரஹ்மத் தைத் தவிர வேறின்மையின் ஜகத்தென்பது வாக்குமாத்திரமாம், ஆகலின்), சிவத்துவிதமாகிய (நாம ரூப) கற்பனைகளை (மிக்கை யென்று) உபேட்சித்து || (சதானந்த) சின்மயனாவாய்—(எ-று.)

92. மூர்க்கரோ டிணங்கேல்.

(பா ம்.) மூர்க்கரோடி - அறிவில்லாதவருடன், இணங்கேல் - (என்றும்) || நட்புச் செய்யா திருப்பாயாக.

82-அதி. தீநட்பு. 5-செய்யுள்.

செய்தேமஞ் சாராச் சிவியவர் புன்கேண்மை

யெய்தலி னெய்தாமை நன்று.

† அவ்வியாகிருதம் - வெளிப்படாமை.

‡ பிருது - ஸ்தூலம் : புத்தம் - வட்ட வளைவு : உதரம் - வயிறு :

§ ஆகாரம் - வடிவு.

|| அஸ்தி பாதிப் பிரிய ரூபம் = சச்சிதானந்த வடிவம்.

(பே-ரை.) செய்து வைத்தாலும் காவலாகாத கீழ்மக்களது தீவுப்பு (ஒருவனுக்கு) உண்டாதலைக் காட்டிலும், இல்லாதிருத்தல் சல்லது—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) மூர்க்கபோடு - (சீர்விஷய சொருப காட்டத்தால் + அவித்தை, அஸ்மிதை. இராகம், துவேஷம், அபினிவேச மென்றும் பஞ்சக் கிலேசங்களும் ஒழிவதை ஒருசிறிது மறியாது) விஷயநாட்டல் கொண்டோடும் மன முதலியவற்றடன், இணங்கேல் - (என்றும்) சீ சோர திருப்பாயாக.

(இ. பி.) விவேக சூடாமணி.

ஆதலால் மாம்ச பிண்ட மாதிரிய வாக்கை மிதுந்
நீதுறு புந்தி செய்து நேகாபி மான மிதுந்
சாந்தமா மகத்தை விட்டுச் சச்சிநா நந்த மாக [வாய்,
வேதநிய வான்மா நானென் னுலாந்ந்துந் சாந்தி சார்

சீர்விஷயம்=சப்தத்தின் சக்தி விருத்திக்கும், மனத்தின் தமோகுண ரஜோகுண விருத்திக்கும் விஷயமாகாமை.
+ அவித்தை=விசாரித்துப் பார்க்க எது இல்லாமற் போகி
றதோ அதுவாம்.

அஸ்மிதை=புத்தி ஆத்மாக்களின் ஒருமை யுணர்ச்சி.

இராகம்=அநுகூல பதார்த்தத்தின் ஞானத்தா லுண்டாகும்
புத்தி விருத்தி.

துவேஷம்=பிரதிகூல பதார்த்தத்தின் ஞானத்தா லுண்டா
கும் புத்தி விருத்தி.

அபினிவேசம்=மரண பயத்தால் சரீரத்தை ரகித்தலி லுண்
டாகும் ஆக்கிராகம்.

(பொ-ஸ.) ஆகையினால். † சப்த தாதுக்களாலாகிய சரீரத்தி
ன்மீதும். கெடுதியைப் பொருந்திய புத்தியைச் செய்கின்ற தேகத்
தின் அபிமானமாகிய அகங்காரத்தின் மீதும், சனிக்கின்ற நானெ
ன்னும் அகத்தையை நீக்கிச் சச்சிதாதந்த இலக்கண முள்ளதாகச்
சொல்லப்பட்ட ஆத்மா நானென்று அறிந்து நீயெக்காலத்தும் உப
சார்த்தியை யடையக் கடவாய்—(எ-று.)

93. மெல்லியா டோள் சேர்.

(பா-ம்.) மெல்லியான் - மென்மைத் தன்மை வாய்ந்த உன் மனை
யாளுடைய. தோள் - புணங்களை, சேர் - நீ சேர்ந்திருப்பாயாக.

111-அதி. புணர்ச்சி மகிழ்தல். 3-செய்யுள்.

நாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுபிலி னினிதுகொ
ழமபைக் கண்ணு லாலது.

(பொ-ஸ.) (ஐம்புலன்களையும் அறுபவிப்பவர்க்கு) தாம் வீரு
ம்பிய மகளிரது மெல்லிய தோள்களிடத்துத் துயிலும், துயில்போல்
(அவற்றைத் துறந்த யோகிகளால் அடையப்படுவதாகிய) கமலக்
கண்ணனது உலகம் வருந்தாம லடையக் கூடுவதோ?—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) மெல்லியான் - (நிர்த்தோஷ சொரூபமாயுள்ள பிர
ஹ்ம சாட்சாத்காரத்திற்கு நேர் சாதனமாகிய) அருவ மனத்தின்,
தோள் - அகம் பிரமாஸ்மி விருத்தியோடு, சேர் - (நிரந்தரம்) நீ
கூடியிருப்பாயாக.

(இ. பி.) ரிபுக்தை.

அனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா

னமலான்ம ஞானத்தை விளக்கு விக்ரு

† சப்த தாதுக்கள் = தோல், இரத்தம், எலும்பு, இறைச்சி,
சுக்கிலம், மேதை (கிணம்), மச்சை (மூளை) என்பனவாம்.

மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
 னமலான்ம லோகத்தின் சயுத்தை நல்து
 மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
 னதிசயமா மான்மகந்தனையே நல்து
 மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரந்தா
 னகண்டாநா மோட்சசுக மஸிக்கு மன்றே.

(பே-இ.) எப்பொழுதும் நான் பிரஹ்மமா யிருக்கின்றே
 னென்று தியானிக்கும் மந்திரமானது பரிசுத்தம் பொருந்திய ஆத்ம
 ஞானத்தை யுண்டுபண்ணும், எப்பொழுதும் நான் பிரஹ்மமா
 யிருக்கின்றேனென்று தியானிக்கும் மந்திரமானது பரிசுத்தமாகிய
 ஆத்ம பதத்தை யடைய வெற்றியைக் கொடுக்கும், எப்பொழுதும்
 நான் பிரஹ்மமா யிருக்கின்றே னென்று தியானிக்கும் மந்திரமா
 னது அப்பியாச காலத்தில் அற்புதமாகத் தோன்றும் ஆன்மாச்
 சத்தைத் தரும், எப்பொழுதும் நான் பிரஹ்மமா யிருக்கின்றேனெ
 ன்று தியானிக்கும் மந்திரமானது அபரிச்சின்னமாகிய மோக்ஷந்
 தத்தைத் தரும்—(எ.று.)

94. மேன்மக்கள் சொற் கேள்.

(பா-ம்.) மேன்மக்கள் - உயர்ந்தோருடைய, சொல் - வார்த
 தையை, கேள் - (என்றும்) 5 கேட்கக் கடவாயாக.

42-அதி. கேள்வி. 5-செய்யுள்.

இழுக்க லுடையுழி ழூற்றுக்கோ லற்றே.

மொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

(பே-இ.) ஒருவர்க்கு ஆபத்திலே கல்லொழுக்கமுடைய
 வரது வாயிற் பிறக்கின்ற சொல், வழக்குதலை யுடைய சேற்று
 நிலத்திலே ணன்றுகோல்போ லுதவும்—(எ.று.)

(அ-ம்.) மேன்மக்கள் - (துரிய சொரூபமாய் விளங்கும்) மகான்கள், சொல் - கூறும் மகாவாக்கிய இரகசியார்த்தங்களை, கேள் - (பொருட்கமின்றி) கீ கேட்பாயாக.

(இ. பி.) ஞானவாசிப்டம்.

மிகமுயன்று வருந்தாமல் சமமா கின்ற வேண்டுகொண்ட முயற்சியால் விநோதத் தன்னும், பகர்மனமாஞ் சிறுமகனை விழுத்தல் வேண்டும் பலபிரப்பிற் பரிசயங்க ளகலப் பண்ணி, யகல்கபவா தனையுதித்தான் முயற்சி பேரூ மையுவி னுஞ் சுபாடைவா யதுதி தல்ல, திகழ்மனம்போய்த் தற்புத்தையத் தெனியுபட்டுத் தேசிகனால் சொல்வழியிற் செல்லு வாபோ.

(பெ-ரை.) மிகவு முயற்சித்து வருத்தப்படாமல் சமத்துவமாகின்ற பிரார்த்தனையினாலும், தனது முயற்சியினாலும், (சுயமான) வினையாட்டினாலும், சொல்லப்பட்ட மனமென்னும் சிறு குழந்தையை (அசுப வாசனையிற் செல்லாமற் றடுத்துச் சுபவாசனையில்) நிறுத்தவேண்டும், (முன்னெடுத்த) நாகாவிதமான சநகங்களில் (பழகிய) அசுத்த வாசனைகளை நீங்கச் செய்து, மகத்தான சுத்த வாசனையுத்யமாயின் முயற்சிக்குப் பிரயோஜனமாம், (சுபவாசனையென்செய்யுமோ வென்னுஞ்) சந்தேகம் வரினும் சுபவாசனையே யடைவாய், அச்சுப வாசனையின் மிகுதி கொடிதல்ல, விளங்குகின்ற மனஞ் சென்று பிரஹ்ம ஸ்வரூபத்தைத் தெளிந்த டையும் பரியந்தம். ஆசாரியரும், வேதங்களும், († பிரமோபதேசத் தையும். மகாவாக்கியார்த்தத்தையும்) போதிக்கின்ற மார்க்கத்தில் (அனுபவமாய்) அனுஷ்டிக்கக் கடவாய்—(எ-று.)

† பிரமோபதேசம் - வினைவரிய வொருபிரம ியே யென்றுள்ள நிலையைக் கூறுதல்.

95. மைவிழியார் மனை யகல்.

(பா-ம்.) மைவிழியார் - மை தீட்டிய கண்களையுடைய பந்தையரின், மனை - வீட்டை, அகல் - (என்றும் சேராமல்) நீங்குவாயாக.

92-அதி. வரைவின்மகளிர், 2-செய்யன்.

பாண்டாக்கிப் பண்புடைத்தும் பண்பின் மகளிர்
நாண்டாக்கி நள்ளா விடல்.

(பொ-ரை.) (ஒருவனுக்குள்ள) பொருளை அளத்தறித்து, (அது கிடைக்கு மளவும் தமது) குணமுடைமை சொல்லும், குணமில்லாத மகளிரது நடக்கை வழியை ஆராய்ச் தறித்து, (அவரைப்) பொருள் தாமல் விடக் கடவர்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) மைவிழியார் மனை - (துரியாதீத சொப்பிரகாச நாட்ட வடைவிற்கு மாறாய்) ஆவரண விட்சேப சத்திகளை யுடைய அஞ்ஞானத்தின் வசமாதலி னின்றும், அகல் - நீங்குவாயாக.

(இ. பி.) கைவல்லிய நவநீதம்.

காபலா சரிசந் தன்னைக் கலாவதெவ் வாழென் றோடுந்
ஆரணம் பொய்ச்சொல் லாதே யதன்பொரு ளகத்தி னுய்த்
பூண மாகு மென்மேற் புவனங்க டோற்ற மென்று [துர்
தாரணை வந்த தாகிற் றரித்திடு மவித்தை யெங்கே.

(பொ-ரை.) காரண தேகமான அவித்தையைப் போக்குவது எத்தன்மையான உபாயத்தாலாம் என்று ஆட்சேபிக்கில். (ஏனைய நூல்போலச்) சுருதி அசத்தியஞ் சொல்லமாட்டாதே, ஆதலின், ஈண்டு நாநாவரணவை அற்புதமில்லை, ஈதனைத்தும் † பிரஹ்ம மல்

† பிரஹ்மம்=ஸஜாதீய விஜாதீய சுவகதபேத ரகிதமாய சேதனம்.

லவா என்பன முதலியனவாகக் கூறும் அச்சுருதியின் அர்த்தத்தை மனத்தின்கண்ணே திடமாகத் தரித்துப் பரிபூரண சொரூபமான என்னை பிரபஞ்சங்கள் தோற்றன்மாத்நிரமா மென்று ஐநிச்சயம் வந்ததாயின், அவித்தை எங்கேயிருக்கும் ! (ஒரிடத்தும் இராமல் நாசமாய் விடும்)—(எ-று.)

96. மொழிவ தறமொழி.

(பா-ம்.) மொழிவது - சொல்வதை. அற - சந்தேகம் நீங்க, மொழி - நீ சொல்வாயாக.

65-அடி. சொல்வன்மை. 10-செய்யுள்.

இவாநுழ்த்து நாடு பலவையர் கற்ற
துவார விரித்துவாயா தார்.

(பொ-மை.) கற்றுவைத்த தூல்களை (பிறர்) அறியும் விதமாக விரித்து உரைக்கமாட்டாதவர், கொத்தினிடத்தே மலர்க்திருத்தும், மணக்காத பூப்போல்வர்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) மொழிவது - (பரமார்த்த சொரூப தரிசனத்திற்குச் சாட்சாத் சாதனமான + பிரஹ்மைவாக மென்றற்றொடக்கத்து, மகாவாக்ஷியங்களை, அற - செவ்வையாக, மொழி - நீ (ஐயியது) ஜயிப்பாயாக.

(இ. பி.) பட்டினத்தார்.

தவியா திருநெஞ்ச மேநிலை மேவிய சங்கடலைப்
புவிவாரந் திருக்கின்ற ஞான கானைப் புரந்தகலை

ஐநிச்சயம்=சம்சயத்தின் வேறான ஞானம்.

+ பிரஹ்மைவாகம்=பிரஹ்மமே நான்.

அவ்வியா அனைக்கைப்பொன் னம்பலத் தாழியை யைந்தெழுத்
செய்யாப னீசெயித் தாழ்ப்பிற வாழுத்தி சித்திக்குமே. [தூல்

(பொ-நீ.) மனமே ! இளைக்காமலிரு, தில்லையைத் தனக்கு
வாசஸ்தானமாகப் பொருத்திய சககணை, உலகமெங்கும் நிறைந்தி
ருக்கின்ற ஞானத்திற் கிருப்பிடமா யிருப்பவனை, திரிபுராந்தகனை
அவியாக் தீபத்தை, பொற்சபையின்கண் கழிப்பவனை, (ஜீவப்பிர
ஹ்ம முக்கியத்தைக் கூறு) சிவாயநம வென்னும் பூதீ பஞ்சாட்சாத்
தினால் † ஜபிக்காமல் நீ ஜபித்தால் பிரவாமைக் கேதுவாகிய முத்தி
சித்திக்கும்—(எ-று.)

97. மோகத்தை முனி.

(பா-ம்.) மோகத்தை - மயக்கத்தை, முனி - (சுல்வி யறிவைக்
கொண்டு) † சிக்கி விடுவாயாக.

36-அதி. மெய்யுணர்தல். 11-செய்யுள்.

காமம் வெருளி மயக்க மிவைமுன்ற

லுமங் கெடக்கெடு நோய்.

(பொ-நீ.) (ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடையவர்க்கு)
விரும்பு, வெறுப்பு, அஞ்ஞானம் எனப்படுகிற இக்குற்றங்கள் மூன்
றனது பெயரும் கூடக் கெடுதலால், (அவற்றின் காரியங்களாகிய)
வினைப்பயன்கள் உண்டாதலில்லை—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) மோகத்தை - (பரப்பிரஹ்மநாதாகார வடைவிற
குத் தடையாய் அஞ்ஞானிகளது கூட்டலா லுண்டாகும்) ஜகத்
சத்தியம் தேகமே யானென்னும் விபரீத புத்தியை, முனி - (சிர
வண மகந் நிதித்தியாசனத் துவாரா) † கெடுப்பாயாக.

† ஜபியாமல் ஜபித்தல் = வாக்கிந்திரியத்தால் ஜபியாது மனோ
விரும்பி மாத்திரமாய் (பரநீனைவாய்) தியானித்தல்.

(இ. பி.) தைவல்லிய நவநீதம்.

அக்கினி கட்டுப் பாட்டா லுற்பமுஞ் சுடாரட் டாது
மக்கிள மூனந் தீயால் வந்தாந் நுழும்வே வாது
சுக்கெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்த முனித லாலே
சிக்கிள மடந்தசந் தேகம் விரிபிதம் போக்கு வாயே.

(பொ-ரை.) அக்கினியானது (மணி மந்திர ஓளவுதங்களி னால்) அடக்கபடுமாயின், சிறிதேனும் (காட்ட முதலியவற் றைத்) தகிக்க யோக்கியமாகாது. (அதுபோல, அஞ்ஞான, சக் ஷேச, விபரீதங்களாலே) அமிழ்ந்துள்ள நத்துவ ஞானமாகிய அக் கினியினால் (அசாதிகாலக் தொடுத்து) வந்துள்ள (கர்த்திருத்வாதி) பத்தமுந் வேகாது, (ஆகலின்.) செங்காலம் பிரத்தா சேசத்தோடு அப்பியசித்துச் செய்யுஞ் சிவவண, மகந, சித்தித்தியாசனங்களாலே (ஞானபலமான மோட்சப்) பிரதிபத்தங்களான அஞ்ஞான, சக் ஷேச, விபரீத மென்பவற்றை ஒழிப்பாய்—(எ-மு.)

98. வல்லமைப் பேசேல்.

(பா-ம்.) வல்லமை - (உணக்குள்ள) சாமர்த்தியத்தை, பேசேல் - (என்றம் புகழ்த்து) பேசா இருப்பாயாக.

18-அதி. அடக்கமுடைமை. 2-செய்யுள்.

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யபக்க
மதனி லூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு.

(பொ-ரை.) அடக்கத்தை (உறுதிப்) பொருளாகக் காக்கக் கடவன், மக்களுயர்க்கு அந்நின் மேற்பட்ட செல்வமானது இல்லை, ஆகலால்,—(எ-மு.)

(ஆ.நீ.) வல்லமை - (பிரத்தியக்ஷ சொரூப சித்திக்கு மாற்றமாய்வும் அகங்காரசத்தின் வசப்பட்டு) † சோக மோகங்களை யுண்ணுஞ் சாமர்த்திய மொழிகளை, பேசேல் - (யாவரிடத்தும்) பேசா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) தாயுமானவர்.

கல்லாத பேர்களை நல்லவர்க ளல்லவர்கள் கற்றுமாட வில்லாதவென், கர்மத்தை யென்சொல்கென் மதியையென் சொல்லுகென் கைவல்ல ஞானநீத; கல்லிலை ஞானக்கிலை கர்மமூக் கியவொன்று நாட்டுவேன் கர்மமொருவா, டுட்டிலை லைபமைமா ஞானமூக் கியமென்று நவியிலென் வட்டிலை முழிலை; வல்லா னொருத்தன்வா வந்தபா வரிடத்திலை வந்தபா விவகாரிப்பேன், வல்லதாநி முறிஞர்வரி னங்களை வட்டொழியின் வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன்; வெல்லாம லெவையு மாருட்டிலிட வகைவந்த வித்தையென் முத்திதருமோ, வெந்நாந்த சித்தநாந்த சமாசான் னிலைபெற்ற வித்தகச் சித்தந்நாரோ.

(பொ.நா.) கல்வியைக் கல்லாதவர்களே நல்லவர்கள் நல்லவர்கள்; கல்வி கற்றும் ஞானமில்லாத என் கன்ம பலத்தை என்னவென்று சொல்லுவேன், மந்த புத்தியை யென்னவென்று சொல்லுவேன், கைவல்ல பதவியைக் கொடுக்கின்ற ஞான நீதியை

† சோகம் - பிரியமான வஸ்து பிரிந்த காலத்தில் அது மீண்டுங் கிடைத்தற்குரிய தாகாமையை யறிந்து வருந்துதல்.
மோகம் - தேகாத்ம புத்தியால் இனி வருவது பற்றிச் சித்தித்தல்.

ஈல்லோர்கள் சொன்னால் கர்மமே முத்தன்மையான தென்று கல்வி வலியால் நீலை நிறுத்துவேன், ஒருவன் கர்மத்தை நீலை நிறுத்தி ஞாய் முன் சொல்லிய ஞானமே முத்தன்மையான தென்று சாதித் துரைப்பேன், வடமொழியில் வல்லவனாகிய ஒருவன் வரினும், தமிழ்ப் பாஷையில் கைவந்தவன்போல வியவகரித்துப் பேச வேன், தமிழ் வல்லவராகிய அறிஞர் வந்தால் தமிழ் வசனங்கள் சொன்னது போலவே வடமொழியின் வாக்கியங்கள் சிலவற்றை யெடுத்துப் பேசவேன், நியாயமாய் வெல்லாமல் யாவரையும் மரு ஞம்படி செய்ய வகையேற்பட்டதற்குக் காரணமான கல்வி யறி வானது என்ன பயன் தரும், முத்தியைக் கொடுக்குமோ ! வேதாந்த சித்தாந்தத்தினது சமரச மோனமாகிய சிறந்த நீலையை யடைந்தத னால் உண்டாகிய ஞானத்தை உடைய சித்தர் கூட்டமே—(எ-று.)

99. வாதுமுற் கூறேல்.

(பா-ம்.) வாது - தருக்க வார்த்தைகளை, முன் - (பெரியோர்) முன்னே, பேசேல் - (என்றும்) நீ பேசா திருப்பாயாக.

72-அதி. அவையறிதல். 5-செய்யுள்.

நன்றென் றவற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் செறிவு.

(பொ-ரை.) (தம்மின்) மிக்காரது சபையினிடத்து (அவர்க்கு) முற்பட்டு (ஒன்றனைச்) சொல்லாத அடக்கம் (ஒருவனுக்கு) இது நல்லதென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்கள் எல்லாவற் றுள்ளும் சிறந்ததே—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) வாது - (புராண சொரூப சாட்சாத்காரம் நமூவுதற் கேதுவாய) தருக்கங்களை, முன் - (சீவபோதத்தால்) முற்பட்டுச் சென்று, கூறேல் - (ஒருவரிடத்தும்) நீ பேசா திருப்பாயாக.

எனவே, ஜீவப்பிரவ்ஹம் லக்ஷிய ஞானம் சாதகர்களுக்கு ஒ, யும்படி முற்பட்டு வாதம் புரிவாரோடு அது ஸ்திரமாரூபாறு பிற் பட்டு வாதம் புரியலா மென்பது பெறப்பட்டது.

(இ. பி.) மெய்ஞ்ஞான வேண்பா.

படைப்பும் நிருத்தப் பாயமகக ிென் று
லதைப்பொற் நிருத்தவாழ் யாமல் - விதுப்பற்றுச்
கற்றார் பலநூலுங் கற்றவப் பற்றிந்நகரிட்டு
நிப்பா ரிடுதென்ன நிலை.

(பொ-இ.) அந்தக்காணம் வியாபாரமற் நிருத்தலால் பரமா க்ஷம் உண்டாகுமென்று பெரியோர் கூறினால், அவர் கூறிய வாறு அப்பரமாக்ஷத்தை அடைந்திருக்க வகையறியாது கலங்கி, உலகத்தார் பல சாஸ்திரங்களையுங் கற்றார்கள் ; அங்குமி அமை யாது கற்றவரிடத்தில் தருக்கமிட்டும் நிக் கின்றார்கள், இஃதென்னை அறியாமையோடு கூடிய நிலை—(எ-று.)

100. வித்தை விரும்பு.

(பா-ம்.) வித்தை - கல்வியைக் கற்பதற்கு, விரும்பு - (என்றும்) நீ ஆசைப்படுவாயாக.

40-அதி. கல்வி. 8-செய்யுள்.

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுரைபு மேமாப் புடைத்து.

(பொ-இ.) ஒருவனுக்குத் தான் ஒரு பிறப்பினிடத்துக் கற்ற வித்தையானது, ஏழு பிறப்புகளிலும் போய் உகவுதலை உடைய தாகும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) வித்தை - (புராதன சொரூபமாக விளங்குதற் கேதுவாய்) பிரஹ்ம ஞானத்தை. விரும்பு - (நல்லாசிரியர் வாயிலாகப் பெற) நீ பிரியங் கொள்வாயாக.

(இ. பி.) ஞானவாசிட்டம்.

அவனுரைப்ப வந்துயிர்களுநரா னெல்லா மாருவனிக் கொஞ்சையலு மானசயில்லை, யிவணிநுந்து சுழுந்தியுறு செய்கைமாலே யிடர்மனத்தைக் கடந்துசெய வியாவுஞ்செய்கேன், கவருறுமென் செயலொன்று மில்லைவீர கலைநிறைவும் பேதைமையும் கருமத்தாலே, விவரமதா யாராய்ந்து மென்மைமாயன பெயர்க்குருவைக் கொண்டொர்வோர் மேதைநிக்கோம்.

(பொ-ரை.) அந்தப் பிரமா அணுக்கிரகஞ் செய்ய (அப்படியே பாரத வருடத்தில்) வந்து ஆத்மாக்க ளிருக்கின்ற காலங்களி லெல்லாம் இருப்பேன், இவ்விடத்தொரு கிரியையிலும் விருப்பமில்லை. இவ்விடத்தி லிருந்து * (நனவிற) சுழுத்தியை யடைந்த ஒழுக்கத்தினால் துன்பத் தரும் மனதைத் தாண்டித் தொழில்க ளனைத்தையும் செய்வேன், (அபிமானத்தை) கிரகிக்கின்ற எனது செய்கையா தொன்று மில்லை, (பாச நாசஞ் செய்வதில்) அதி குரண இராமா ! ஞானபூர்த்தியையும், அஞ்ஞானத்தையும், ஆசார வியவகாரங்களால், பகுத்தறிவோடு விசாரித்து உயர்வான சற்குருவைப் பெற்று (ஆத்மாவை) யறிபவர்கள் அறிவில் மிகுந்த சீடர்களாவர்—(எ-று.)

* நனஉற் சுழுத்தி=உறக்கத்தின் வசமும் விழிப்பின் வசமுமின்றித் தானுறந்த வடிவமா யந்தக்காணவிருத்தி யிருக்கும் ஸ்திதி.

101. வீடு பெறநீல்.

(பா-நீ.) வீடு - மோகூத்தை, பெற - அடையும்படி, நீல் - (ஞானவழியிலே) நீ நிற்பாயாக.

35-அதி. தூஷ. 10-செய்யுள்.

பற்றுக் பற்றுற்றான் பற்றினாய்ப்பற்றைப்

பற்றுக் பற்று விடற்கு.

(பொ-ரை.) (எல்லாப் பொருள்களையும் பற்றினின்றே) பற்றில்லாத கடவுளாலே சொல்லப்பட்ட முத்தி வாரியை (இதுவே நல்வழி யென்று) மனத்திற் கொள்ளக்கடவர், (கொண்டு) அதனிடத்து உபாயத்தை மனத்தினாலே செய்யக் கடவர். (விடாது வந்த) பற்று விடுதற்கு—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) வீடு - (புரணவடிவமாக நின்றற் கேதுவாயுள்ள) நீர்த் துறத்தலை, பெற - (பரம்பொருளைத் தானாகப் பாலித்தலாகிய சிஷ்டையினை) அடைய. நீல் - (விசேஷப்படாது) நீ நிற்பாயாக.

(இ. பி.) சிவஞானதீபம்.

உகைத்தாடு கயிறுகன்ற ஆசல்போலு முலவாது திரி பொழிந்த கறங்குபோலு, மிகைத்தாடு விரையறுபம் பாடோ போலும் விளங்கொன்சேர் தாழ்ந்தமணி நாவேபோலுந், செகத்தாய சித்திரத்தி னிலைமைபோலுந் சிவபோகத் தடங்கியுயிர் செயவென்றின்றி, யகத்தாய நம்போதர்ப்பற்று நீங்கி யசைவறநிற் பதுபரமா நந்தமாமே.

(பொ-ரை.) செலுத்தி ஆடுகின்ற கயிறற்ற ஊசலைப் போலவும், ஆடாது அசைவொழிந்த காற்றாடியைப் போலவும், வீசி

யாடும் ஹேகம் ஒழிந்த பம்பரத்தைப் போலவும், விளங்குகின்ற ஒலி பொருந்திய தொங்குகின்ற மணியினது நாவிலைப்போலவும், உலகுருவத்தை வரைந்த சித்திரப்படத்தின் தன்மையைப் போலவும், சிவாநந்தத்தில் ஒடுங்கிச் சீவன் ஒரு செயலுமில்லாமல் மனதிலிருப்பதாகிய நமது சீவபோத அபிமானம் ஒழிந்து அசைவற்றிருப்பதுவே பாமாநந்தம் உண்டாதற்கு ஏதுவாம்—(எ-று.)

102 உத்தமனா யிரு.

(பா-ஈ.) உத்தமனாய் - (பல நற்குணங்களிலும்) சிறந்தவனாய், இரு - (என்றும்) ஈ இருப்பாயாக.

12-அதி. நடுவு நிலைமை. 5-செய்யுள்.

கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்

கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(பொ-ஈ.) (சீவிலையினாலே) கேடும் (நல்வினையினாலே) பெருக்கமும் (யாவார்க்கும்) இல்லாதவையல்ல. (அந்நவழியை அறிந்து) மனதிலே (அவை காரணமாகச்) சாய்தலில்லாமையே (அறிவால்) உறைந்தோர்க்கு அழகாம்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) உத்தமனாய் - (மகத் வடிவமாக விளங்குமாறு தேகேத் திரியாதிகட் கப்பாற்பட்டு) ஆந்த சொரூபனாக, இரு - (என்றும்) ஈ இருப்பாயாக.

(இ. பி.) போதரத்நாகரம்.

சுருதிய நன்மை யெல்லங் கூடிய சங்கா தந்தா
னேற்றுரி சாமோ வென்னி னிதமெனச் சங்கா தத்தை
வேற்றுமை யாங்க டம்போற் கண்டுவே றுகி நின்னு [ய்.
போற்றலா லுயிர்வே றென்றே பொருந்திப் போத மிக்கோ

(பொ-கா.) பேற்றிவுடையவனே! நீ மேற்கூறிய பருத்தன் இளைத்தல் முகலிய தர்மங்கள் எல்லாம் கூடிய உடம்பானது உயர்வாகிய ஆக்மாவாமோ என்றால், இது வென்று உடம்பினை வேற்றுமையாயுள்ள கடத்தினைப்போலப் பார்க்கு அதற்கு வேற பட்டு நின்று அதனைக் காப்பாற்றுகவால், அதற்கு ஆக்மா வேற பட்டதாமென்று அமைதியுற்று இருந்திடுதி—(எ-று.)

103. ஊருடன் கூடி வாழ்.

(பா-ம்.) ஊருடன் - (உலகத்தின்கண்) அறிவின் மிக்காரோடு, கூடி - (எல்லாவற்றிலும் மனமொத்துச்) சேர்த்து. வாழ் - ௧ வாழ் வாயாக.

46-அதி. சிற்றினஞ் சோமை. 8-செய்யுள்.

மனநல நன்றையுடைய மயிற்றுந் சான்ருஞ்
கினநல போய்ப்புடைந்து.

(பொ-கா.) மன நன்மையை (முன்னை) நல்வினையினாலே (நாடும்) உடையவாயிருந்தாலும், நிறைந்தோர்க்கு இன நன்மையானது (அதற்கு) வலிமையாதலை உடையது—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) ஊருடன் - முத்த சொரூப சாட்சாத்தாரம் ஸ்திப்பிமாத் பிஹ்மாப்பியாகினோடும், பிஹ்மானுபவிகளோடும், கூடி - சேர்த்து. வாழ் - ௧ (ஆத்மநாடம் விசாரம்) செய்திருப்பாயாக.

(இ. பி.) திருமந்திரம்.

அறிவா சமரம் தலைவனை நாடிச்
சேறிவார் பெறுவர் சிவதத் துவத்தை
நெறிதான் மிகமிக நின்றருள் செய்யும்
பேரியா ருடன்கூடல் பேரின்ப மாமே.

(பொ-ரை.) அறிவுடையவர் தேவதேவனாகிய சிவபெருமானை உள்ளத்திற் றேடி அடைவார், அதனால் சிவமாயிருக்குந் தன்மையைப் பெறுவர். (ஆகையால்,) நன்மார்க்கத்திற் செல்லுவது மிகுதியும் நிலைபெறக் கிருபை புரிவது பெரியவருடன் கூடியிருத்தல், பரிமாசத்தத்திற்குக் காரணமாம்—(எ-று.)

104. வெட்டெனப் பேசேல்.

(பா-ம்.) வெட்டென - கத்தி வெட்டைப்போல, பேசேல் - (பாவலோடு. கடினமாக) ி பேசா திருப்பாயாக.

57-அதி. வெருவந்த செய்யாமை, 6-செய்யுள்.

கடுங்கொல்லன் கண்ணில ஸ்ரீ னெடுஞ்செல்வ

நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

(பொ-ரை.) (ஒருவன்) கடிய சொல்லை உடையவனும், கண்ணோட்ட மில்லாதவனும் ஆனால், (அவனது) பெரியசெல்வமானது கெடவில்லாமல் அப்பொழுதே அழியும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) வெட்டென - (வஸ்து நாட்டத்தில் இடையறாது சித்த விருத்தியை நிறுத்துதற் கேதுவாகப் ி பிரபல சுருது கூறுவனவற்றை வெறுத்து அவற்றின் சமஸ்காரம் ஒழிதற் கேதுவாய சொற்களைக்) கத்தி வெட்டைப்போல், பேசேல் - (என்றும்) ி பேசா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) ஞானசகாதீதமணமாலை.

உன்னாதே தேடாதே யுன்மியொரு மந்திரத்தைப்

பன்முகே சாத்திரங்கள் பாடாதே - யொந்நாடு

ி பிரபல சுருது=தனது யதார்த்த சொரூபத்தை யறிவிக்கும் வேதம் (பரிஷத்து).

மப்பாரு முப்புவமை யானசுகா தீதத்தே
யெப்போதுஞ் சும்மா விரு.

(பொ-ரை.) எந்நாளும் ஒன்றையும் வினையாதே, எதனையும் தேடிச் செல்லாதே. அழுந்தி யாதொரு மத்திரத்தையுஞ் சிந்தியாதே, அற்ப சருதிகளாகிய சாஸ்திரங்களைப் படியாதே, அப்போடு கூடிய உப்புப்போலுள்ள † சுகாதீதத்திலே எத்தக் காலத்திலும் அமைந்து சும்மாயிருக்கக் கடவாய்—(எ-று.)

105. வேண்டி வினை செயேல்.

(பா-ம்.) வேண்டி - (ஒரு பிரயோசனத்தை) இச்சித்து, வினை - தீங்கு தரும் காரியங்களை, செயேல் - (என்றும்) † செய்யா திருப்பாயாக.

32-அதி. இன்னு செய்யாமை. 1-செய்யுள்.

நிற்பினுஞ் செல்வம் பெயினும் நிறாக்கினு
செய்யாமை மாசற்றார் கொள்.

(பொ-ரை.) யோகமாகிய சிறப்பினுலே தரப்படுவனவாகிய அணிமா முதலாகிய செல்வங்களைப் பெறலாமாயினும், அயலார்க்குத் துன்பத் தருவனவற்றைச் செய்யாமை (ஆகம வழியினுலே) குற்றமற்றோர் (யாவார்க்கும்) துணிவாம்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) வேண்டி - (விபுத்த சொரூப சாட்சாத்காரத்தை யடைதற்கு விக்கினமாயவற்றை)விரும்பி, வினை - தீய கர்மங்களை, செயேல் - (என்றும்) † செய்யா திருப்பாயாக.

† சுகாதீதம்=சர்வாநந்தங்களுக்கும் மேலாயிருப்பது.

(இ. பி.) ஒழில்லோக்கம்.

நெருப்பில் விநகுதியா நெய்யிற்பா றேன்றா
வருங்க னிருளையடர்த் தாற்போன் - மருட்கெடுத்த
ஞானத்தின் பேர்கிரியை நாசமெனின் ஞானிகளு
ஏனத் தொழிலுழைப் பாபோ.

(பொ-அ.) நெருப்பின்கண் விநகு தோன்றாததுபோலும்,
நெய்யில் பால் தோன்றாததுபோலும். ஆதித்தன் பூதவிருளை
யழித்தெழுந்தாற்போல் மும்மலமாகிய விருளை யழித்தெழுந்த ஞா
னம் அவற்றினது காரியமாகிய கிரியையுந் தோன்றாதிக்கு மாக
லின். இந்த ஞானத்தின் பேர் கிரியா நாசமென்றும் வேதாகமங்
கள் கூறமெனின், இந்த ஞானத்தைப் பெற்று இதுவே வடிவா
யிருந்துள்ள மெட்டுஞானிகளுந் குற்றம் பொருந்திய தொழிலைச்
செய்வாரோ ! செய்யார்—(எ-று.)

106. வைகறைத் துயிலேழு.

(பா-மீ.) வைகறை - விடியற்காலத்தில், துயில் - நித்திரையி
னின்றும். எழு - ௩ எழுந்திருப்பாயாக.

6-அதி. வாழ்க்கைத்துணைகலம். 5-செய்யுள்.

தெய்வத் தொழாஅள் கொழுந் நெழுதெழுவான்
பெய்யொனப் பெய்யு மழை.

(பொ-அ.) (பிற) தெய்வத்தை வணங்காளாகி (தனது தெய்
வமாகிய) கணவனை வணங்கா நின்ற நித்திரைவிட் டெழுந்திருப்
பவன், பெய்யென்று சொல்ல மழையானது பொழியும்—(எ-று.)

(ஆ-ம்.) வைகறை - (அதோமுக சொரூப சாட்சாத்தா மடையுமாறு) கேவலாவஸ்தையி னந்தமாகிய மத்தியகத வியாபக சாட்சத்தில் (சித்தத்தை உறுத்திப் பழகுவதால்.) துயில் - காம ரூப வடிவ ஐகத்தாகார பரிணமத்தினின்றும். எழு - (சொரூபாகாரமாய்த் தெளிந்து) நீ எழுந்திருப்பாயாக.

(இ. பி.) பாடுதுறை.

அஞ்ஞான மூடி யகல்கின்ற வாரிருளாய்.
மெய்ஞ்ஞான மென்னும் புறையிற் றுயிலாதே
பைஞ்ஞானையையானற் பார்ப்பதியோர் பாகத்தா
னெஞ்ஞான முங்கடந்த வெந்தை வலஞ்சுரியான்
செஞ்ஞானி நென்னந் திகழும்பொற் சேவடிக
ளஞ்ஞான மாய வெழுந்ததுகா னுயிரையார்
மெய்ஞ்ஞான மாகமை வேறுத்த மெய்யருளோ
மஞ்ஞான வுலகுருகிப் பாடேலோ மெய்பாவாய்.

(பொ-ரை.) அஞ்ஞானத்தால் மூடப்பட்டு விரிந்திருக்கின்ற பேரிருள் பொருத்திய † மித்தையா வடிவாகிய ஷலகமென்னுள் வீட்டின்கண் உறக்கஞ் செய்யாதே, படத்தையுடைய பாம்பினை அரையில் தரித்தவனும், அழகிய பார்வதியை ஒப்பற்ற இடப்பாகத்தில் வைத்திருப்பவனும், எந்த ஞானத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட எமது தந்தையும், திருவலஞ்சுழி யென்னுந் திவ்ய கேசத்திரத்தில் எழுந்தருளி யிருப்பவனுமாகிய சிவனது சிவந்த சூரியனைப்போல விளங்கும் அழகிய திருவடிகள், எனது அஞ்ஞானமானது ஒழிய

† மித்தையா வடிவம்=(அதிஷ்டானப் பிரஹ்மத்தில்) முன்னும் பின்னும் இல்லாது ஒருகாலத்திற் றேருன்றி அவ்வதிஷ்டான ஞானத்தால் பாதிக்கப்படுவது.

எழுந்தருளப் பெற்றன. ஆராய்ந்து அணிந்த ஆபரணத்தையுடைய பெண்களே ! எமது நோன்புக்கு உதவியாய் நின்று நீங்கள், எதார்த்த ஞானவடிவமாக நம்மை உலகாகாரத்தினின்றும் வேறுபடுத்திய மெய்யருளையே உன்னி யுன்னிப் பஞ்சுபோல் நொய்மையடைந்து மனமுருகிப் பாடக் கடவீர்—(எ-து.)

107. ஒன்னுரைச் சேரேல்.

(பா-நீ.) ஒன்னுரை - பகைவரோடு, சேரேல் - (எக்காலத்திலும்) நீ சேரா திருப்பாயாக.

80-அதி. நட்பாராய்தல். 10-செய்யுள்.

மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றித்து

மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு.

(பொ-நா.) (உலகோடொத்துக்) குற்றமற்றவரது நட்பையே பழகக் கடவன், (உலகத்தோடு) ஒத்தலில்லாதவரது நட்பை (ஆராயாது கொண்டால், அவர்க்கு வேண்டிய) ஒன்றைக் கொடுத்தாரினும் விடக்கடவன்—(எ-து.)

(ஆ-மீ.) ஒன்னுரை - (ஸ்ரீ சற்குரு சொருப தரிசனஞ் செய்தற்குத் தடை செய்யும்) இந்திரியப் பகைவரோடு, சேரேல் - (என்றும்) நீ சேரா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) ஞானவாசிப்டம்.

எழுந்தெழுந்து சிறுகின்ற விந்திரியப் பார்ப்புகளை யிதயந் தன்னி, ஸமுந்துவிவே கத்தடியால் வச்சிப் பங்கொண்டிந் திபன்வெல் படர்வ தென்ன, விழுந்திடமோ துறவேண்டுஞ் சாந்தியிறும் சமமேவி யிடர்தீர் நெஞ்ச, முழுந்துசுக வடிவா ப்தம் புகரிலையைப் பெறுமிதுவே முத்தி யென்ன.

(பொ-ஊ.) எழும்பி யெழும்பிச் சீரூர் என்ற இத்திரிய மென்னுஞ் சர்ப்பங்களை மனதினிடத்தில் உறுதியான விவேகமென்னுந் தண்டினால் தேவேந்திரன் வச்சிராயுதத்தைக் கொண்டு மலைகளைப் புடைப்பதுபோலக் கெடும்படி அடிக்க வேண்டும். * உபசாரத்தினினாற் † சமபாவத்தை யடைந்து துன்பம் நீங்கிய மனமானது முழுதுஞ் சுகாகாரமான ஆத்ம ஸ்வரூப ஸ்திதியைப் பெறும் : (இதுவே மோட்சமார்க்.)—(எ-று.)

108. ஓர்ஞ் சொல்லேல்.

(பா-ம்.) ஓரம் - பக்பாந வார்த்தைகளை. சொல்லேல். (யா தொரு வழக்கிலும்) நீ சொல்லா சிருப்பாயாக.

12-அதி. ௧0வு நீலைமை. 8-செய்யுள்.

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்து காருபாற் கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(பொ-ஊ.) (முன்னே தன்னைச்) சமனாகச் செய்து (பின்னே தன்னிடத்து வைக்கப்பட்ட பாரத்தை) அளவு செய்வதாகிய துலாம்போல் (இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து ஒரு பக்கத்திலே சாயாமையானது (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு அழகாம்—(எ-று.)

* உபசாரத்தம்=மத்தியகத ஸ்திதி, அஃதாவது, பிரதம சங்கற்பம் நீங்கி, உத்தர சங்கற்பம் எழுதற்கு முன்னுள்ள ஸ்திதி. (சித்தம் இராசதருண நாமதருண விருத்தியில்லாதுள்ள நிலையாம்.)

† சமபாவம்=சாக்ஷித்தன்மை. (சித்தம் ஆலாங்கட்டியின் ஜலம் போல எங்கும் சமமாயுள்ள ஆத்மாவையே நோக்கி நிற்கலாம்.)

(ஆ-இ.) ஓரம் - (சம்பூர்ண சமாப்தப் பிரஹ்மத்தில் மண்ணில் கடம்போல ஏகதேசமாய்க் கற்பனையாயுள்ள) உலகாகாரப்பட்டு, சொல்லேல் - (யாதொன்றையும்) நீ சொல்லா திருப்பாயாக.

(இ. பி.) சிவஞான வள்ளலார்.

உள்ளமெனு மாநந்த வேங்கன் மிசையெய்தி
வெள்ளவெளிக் குள்ளே விளையாடும் - பிள்ளை
யுகமெனும், சேரிங் கொருகாடும் வாரார்
கலகம் விளையுமெனக் கண்டு.

(பொ-இ.) மல விட்சேபாதி தோடங்களி னின்றும் நீங்கிய-
சாந்த மனமென்னும் ஆரந்த கிரியின்மேற் சென்றேறிப் பரிபூரண
மாய சிதாகாயத்தில் விளையாடல் செய்கின்ற ஞானமாப்பிள்ளை
யானவர்கள், கற்பனையாயுள்ள நாம ரூப வடிவ சகமென்னும்
புலைச்சேரிக்கு, ஒருபோதும் பகிர்முகப்பட்டு வரமாட்டார்கள்.
ஆலோசனெனின், † பிரஹ்மசாட்சாத்காரத்தை யடைவதற்கு மிக்க
தடை யுண்டாகுமென்று அறிந்து—(எ-று.)

† பிரஹ்ம சாட்சாத்காரம்=பிரஹ்மமே நானென்னுந் திட
அபரோக ஞானம்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி:.

முற்றிற்று.

விவேக ஷட்கம்.

அனித்திய பூகத் தேகநா னன்று விர்தியத் தரங்கநா னன்று,
தனித்தவாங் காறப் பிராணவாக் கங்க னன்றுந் புந்தியு மன்று.
தொனித்திடுந் தாா மனைசெல்வங் களுக்குத் துமாஞ் சாட்சிநா
னென்றுந், தனித்துந் தியமாய்ப் பிரத்தியகான் மாவாக் தற்பதப்
பொருளதாஞ் சிவோகம். 1

உற்பவன் வீருத்த னன்றுநா னோர்கா லத்தினு சசிப்பவ
னன்று, வற்பமாத் தேக காரிய மான வனவையெலா மகங்கரத் த்ல்
லாற். தற்பத வடிவாஞ் சின்மய மான வெனக்கிலை சகனிலக் கள
மா. யெப்புறத் தேனு மெல்லையத் திருக்கு மின்பசிற் சொருப
மாஞ் சிவோகம். 2

சத்திய ஞாநு னந்தமாம் பிரமத் துதித்திடு மாயையிற் சனி
த்த், மெத்துமிவ் வுலகஞ் சேதனத் திடையே சிக்கும தேதென
வினம்பிற், தத்துசொப் பனமுஞ் சுழுத்தியி லசத்தார் தன்மை
போற் சத்திலா திருக்குஞ், சத்தபூ ணமாய் சத்திய மாகித் துலங்
கிய சொருபமாஞ் சிவோகம். 3

பழுதைதன் னிடத்திற் பாம்புமோன் றுகல்போற் பப்பி
மத்திடை யதனிற். சுழிதரு மஞ்ஞா னத்தினுற் சீவ லுதித்திடக்
கண்டவ னொருவன், பழுதையென் றதனாற் சரப்பமோ கரும்
போய்ப் பழுதையாய்க் கண்டது போல, வழுவிறே சிகஞர் சிவனீ
யன்றென் றறைந்திட வாகினேன் சிவோகம். 4

எமக்குமன் னியமா முலகமொன் றில்லை யெவ்வுல கங்கனெம்
மிடத்திற், சமித்துவற் பவமா மாதலான் மாயை வடிவம தேதே
னிற் சாற்ற, வமைத்தகண் ணுடி விம்பமா சிழல்போ லடங்கியெம்
மிடத்தினில் வினங்குந், தமத்துவ மில்லாச் சச்சிதா னந்த தற்பத
விமலமாஞ் சிவோகம். 5

சாக்கிர மதனி விர்திரி யங்க டமக்குமேற் சாட்சியாஞ் சிவோ
கம், தேக்குசொப் பனத்தி லுலகரு பமதாய்ச் செய்மனச் சாட்சி
யாஞ் சிவோகம், தாக்கிய சித்த நாசமாஞ் சுழுத்தியவத்தையிற்
சாட்சியாஞ் சிவோகம், சீக்கமி றுரியா னந்தமாஞ் சர்வ ரீர்மல
சாட்சியாஞ் சிவோகம். 6

மகாமகோபநிஷத்

